

மௌன தவழுவர்
பொ.கைலாசபதி
அவர்களின்
தோந்தெடுத்த சிந்தனைகள்

வாழிய நின் மலரடிகள் ! மௌன தவ முனிவ!
மனமிரங்கி அருள் புரிந் கு ஓர்வார்த்தை எனக்கீயில்
பாழுவியிதில் சுழன்று பாதை விடுத் கு அலையும்
பாவியொருவனை அளித்த பலனுறுவை விரிதே.

'மனோன்மணியம்', பொ.சுந்தரம்பிள்ளை

வெளியீடு :
பொ.கைலாசபதி நூற்றாண்டு விழாக்குழு
2009

101

R. Senthilkumaran

சு. சுவாமிநாதன்.

27-5-2011.

From,

God as a Remover of Obstacles

– Uppsala University Pp. 206-207

Po. Kailasapathi (1902 - 1961), Vice Principal of Caiva Training College, influenced the present Caiva cittāntham elite heavily through oral transmission only of his scholastic presentation of Caivacittānthm. His thoughts have been collected. in a volume of 700 Pages - "Po. Kailāsapathi Avarkalin Cintanaikal" *Thoughts of the Hon. Po. Kailāsapathi*

According to Po. Kailāsapathi, the 24 th and highest degree of liberation is called civam, "Sivanness", and indicates the unification with Civan. The answer would probably be "no" regarding the koyil in Stockholm, but this is not astonishing. Only koyils known to siddhas and gods can reach level 21, not even 24. Level 12 or 6, called mutinta nanam, (முடிந்த ஞானம்) "ultimate knowledge". The temple in Stockholm would probably be classified into a category that reaches level 12 or 6, called kāmam, "desire", and nallārvam, (நல்லார்வம்) "well - wishing", respectively. This has nothing to do with the spiritual quality of the devotees or with the size of the koyil, but with the fact that the koyil is not erected as the centre of people with the same religious persuasion.

Which is an Agama temple?

The brahmin priest should have had four initiations (diksha) (கீட்சை) In front of the garba of graha, (கர்ப்பக் கிருகம்) should stand a dvaja sthamba. (கொடித்தம்பம்) (flag post) The temple should be consecrated by kumbhābhishekam (கும்பாபிஷேகம்)

பொன்னு தவமுன்வர்
பொ. கைலாசபத்
அவர்களின்
தேர்ந்தெடுத்த சீந்தனைகள்

பதிப்பாசிரியர்
கலாநிதி மா. வேதநாதன்

வெளியீடு:
பொ. கைலாசபத் நூற்றாண்டு விழாக்குழு
2009.

பொ.கைலாசபதி தேர்ந்தெடுத்த சிந்தனைகள்

- பதிப்பாசிரியர்** : கலாநிதி மா. வேதநாதன்
© : பொ.கைலாசபதி நூற்றாண்டு விழாக்குழு,
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
பக்கங்கள் : VI + 122 + 1 (A3) + படம் 1
விலை : ரூபா 200.00
முதற் பதிப்பு : விரோதி வருடம், ஐப்பசித்திங்கள்
அச்சுப் பதிவு : பாரதி பதிப்பகம்,
430, காங்கேசந்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

P. Kailasapathy A Selected Reader.

- Editor** : Dr. M. Vethanathan . M.A., Ph.D
© : P. Kailasapathy Centenary Committee
Pages : VI+ 122 + 1 (A3)+Plate 1
Rs : 200.00
First Edition : November , 2009
ISBN : 955-8058-02 -05
Printed by : Bharathy Pathippakam,
430, K.K.S.Road,
Jaffna.
Phone: 021 - 222 - 3081

பத்ப்புரை

ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த அறிஞருள் பொ. கைலாசபதி தனித்துவம் மிக்க ஒருவராக விளங்குகின்றார். அறிவியல் நோக்குடைய அவரின் சிந்தனைகளைத் தொகுக்கும் முயற்சியானது 1990 களில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

11.08.1992 இல் ச. பரநிருபசிங்கம் என்பவர் கலைப்பீடக் கல்விசார் ஆய்வரங்கில் (Faculty Forum), “திரு. பொ. கைலாசபதியவர்களும் பொருளாராய்ச்சியும்” என்ற கட்டுரையை சமர்ப்பித்தார்.

1994ஆம் ஆண்டில் “பொ.கைலாசபதியவர்களின் “சிந்தனைகள்” யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. தொடர்ந்து பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள் “சைவசித்தாந்த நோக்கில் கைலாசபதி ஸ்மிருதி” என்ற கட்டுரையைக் கலைப்பீட கல்விசார் ஆய்வரங்கில் வாசித்தார். அது பின்னர் பெருநூலாகப் பல்கலைக்கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

“மௌன தவமுனிவர் பொ. கைலாசபதி”, “சிந்தனைச் செல்வக் கைலாசபதி ஆளுமையும் ஆக்கமும்”, “பொ. கைலாசபதியின் சிந்தனைகள் - பகுப்பாய்வும் நுண்ணாய்வும்” போன்ற நூல்களும் அடுத்த சகாப்தத்தில் வெளிவந்தன.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்துமாணவர் மன்றம், “ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த ஆய்வு பற்றிச் சிறப்புச் சொற்பொழிவை ஏற்பாடு செய்தது. அதில் “சைவசித்தாந்த நோக்கில் கைலாசபதி ஸ்மிருதி” என்பது பற்றி விரிவாக ஆராயப்பட்டது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பட்டப் பின்படிப்புகள் பீடத்தினால் நடத்தப்பட்ட சைவசித்தாந்த முதுகலைமாணிப் பட்டப்படிப்பில் 2008 இல் பயின்ற மாணவர்களுக்கு சமகால ஈழத்து சைவசித்தாந்த அறிஞர் வரிசையில் பொ. கைலாசபதி சிந்தனைகள் பற்றி மூன்று விரிவுரைகள் இடம்பெற்றன.

மாணவர்கள் பலரும் இக்கருத்துக்களைத் தமது ஆய்வுக்கட்டுரைகளில் பயன்படுத்தினர். மேற்குறித்த நூல்களும் கட்டுரைகளும் தற்போது கிடைத்தற்கு அரியனவாகவிருப்பதால் அவற்றிலிருந்து

தேர்ந்தெடுத்த அரிய சிந்தனைப் பகுதிகளை வெளியிட வேண்டிய தேவை பெரிதும் உணரப்பட்டது. அதன் விளைவே இந்நூலாகும்.

பொ. கைலாசபதியின் பல்பரிமாணச் சிந்தனைகளில், சைவ மெய்ப்பொருளியலில் மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படும் சிந்தனைகளைத் தேர்ந்து, முறைப்படுத்தி மாணவர்களுக்கு எளிதின் விளங்க வைக்கும் நோக்கில் இந்நூல் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக பட்டப்பின் படிப்புகள் பீடத்தினால் நடத்தப்பட்ட சைவசித்தாந்த முதுகலைக் கற்கைநெறியில் பயின்ற மாணவர்களுக்கு விரிவுரையாற்றிய சந்தர்ப்பத்தில் பொ. கைலாசபதியின் சிந்தனைகள் மேன்மேலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணமும் ஏற்பட்டது. மாணவர்களும் அதையே விரும்பினர். அவர்கள் பயன்பெற இந்நூல் பெரிதும் உதவும்.

மாறிவரும் உலகில் சான்றோர் சிந்தனைகளைக் கற்கவும், பின்பற்றவும் அறிவார்வம் இல்லாத இன்றைய காலச் சூழ்நிலையில், சைவசித்தாந்த மெய்ப்பொருள் தேடலில் நாட்டம் மிக்கோர் இந்நூலை ஆராய்ந்து கற்றுப் பயன் பெறுவர் என்பது எமது திடமான நம்பிக்கை.

இந்நூலாக்கத்திற்கு தோன்றாத்துணையாய் இருந்து இந்நூல் வெளிவர உளமகிழ்வுடன் உதவிய அனைவருக்கும், குறிப்பாக நா. நவராஜ், செ.பாலசந்திரன், கு. ரஜீபன் ஆகியோருக்கு காலமெல்லாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்நூலைச் செம்மையாக அச்சிட்டுக் கொடுத்த பாரதி அச்சகத்தாருக்கும் எனது நன்றிகள்.

09.11.2009

பாக்டர் மா. வேதநாதன்,
தலைவர்,
இந்துநாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை 2-ப அதிபராக இருந்த

பொ. கைலாசபதி

அவர்களின்

தேர்ந்தெடுத்த சிந்தனைகள்

பொருளடக்கம்

1. பொ. கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகள். யாழ். பல்கலைக்கழக வெளியீடு - 1994
அறிமுகம் - அ. துரைராசா துணைவேந்தர் 01
முன்னுரை - சு. சுசீந்திரராசா, பேராசிரியர் 2-10
சீல மாதிரி நூற் பக்கங்கள் 11-19
2. 1958ல் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை 2-ப அதிபராக இருந்த பொ. கைலாசபதி அவர்களின் பாராட்டு விழா மலரிலிருந்து வாழ்க்கை வரலாறு - ச. பரநீருபசிங்கம் அவர்கள் 20-29
இளமை நினைவு - மட்டுவில் வே.நடராசா அவர்கள் B.Sc.,B.T. 30-31
சைவத்திருவாளர் பொ. கைலாசபதி அவர்கள்
திரு. த. இராமநாதபிள்ளை B.A (வேலாயுத வித்தியாலய அதிபர், புலோலி) 32-33
மௌன தவ முனிவர் - பண்டிதை த. வேதநாயகி அம்மாள், வேலணை 34-35
உபசாரப்பத்திரம் - பழைய மாணவமாணவிகள் 36-37
3. பொ. கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகள் பகுப்பாய்வும் நுண்ணாய்வும். செல்வீ லலிதாமனி முருகேசு. - 2003
அத்தியாயம் இரண்டு - பதினைந்து கண் விருத்திகள் 38-107
4. சிந்தனைச் செல்வர் பொ. கைலாசபதி ஆளுமையும் ஆக்கமும் தொகுப்பு : மயிலங்கூடலூர் - பி.நடராசன் - 2002 (கிறித்தி 15 பக்கங்கள்)
தமிழகத்துத் தருக்கநூல் வளர்ச்சி 108-117
உண்மைச் சமயமும் கட்டுச் சமயமும் 118-120
யாழ்ப்பாணத்துச் சமயநிலை - முகவுரை 121
பண்டிதர் சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 122

சைவசித்தாந்த நோக்கில்

கைலாசபதி ஸ்மிருதி (பக் 493-494)

மு. கந்தையா, யாழ். பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1998

முடிவுரை

கைலாசபதி ஸ்மிருதி ஈழமென்ன தென்னக மென்ன பாரதமே நாளிது வரையிற் காணாத பாரிய சிந்தனைக் கருவூலமாகக் காணப்படுகின்றது என்பதை அதனை ஆழ்ந்து கற்ற எவரும் மறுத்தற்கிலர். சமய - கலாசார நோக்கை அகில பாரதக் கண்ணோட்டத்திற் புலப்படுத்தியிருப்பது இதன் சிறப்பெனலாம். சைவ வேதாந்த, சித்தாந்தப் பொருளம்சங்கள் கைலாசபதி சிந்தனைகள் என்னும் தொகுப்புநூல் முழுவதிலும் விரவிக் கிடக்கின்றன. இங்கு வேதாந்தம் என்பது சங்கராசாரியர் பெயர் வழிப்பட்டு வந்த ஏகானம் வாதமன்று. திருமூலர், மற்றும் சித்தர்கள், தாயுமானவர், குமரகுருபரர், இன்றைய தலைமுறைக்கு முற்பட்ட நமது மூதாதையர் ஆகியோர் சைவசித்தாந்த முடிநிலை விளக்கத்துக்கு இன்றியமையாத முன்னோடி அநுபவ நிலையாகக் கொண்டுய்ந்த வேதாந்தம் அதுவாம். இவ்வம்சம் எமது ஸ்மிருதியில் நன்கு துலக்கப் பெற்றுள்ளமை காணத்தகும். ஏனையவற்றில் சில அம்சங்கள், அதாவது அன்பினைநினையின் இலட்சியம், ஆன்மீக அத்துவித இன்ப அன்புப்பேறு; அந்நிலையில் ஆன்மா தன் நிலையிற் பெண்மை கூர்தல், அதற் கொத்திசைவம் பாங்கில் புத்தி தன்மங்களில் நான்கு அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு பெண்மைக் குணங்களாய், இணங்கிக் கொடுத்தல் என்பன போன்ற அம்சங்கள் முன்னைய சைவ, சாஸ்திர நூல்களில் இல்லா அளவுக்கு விசேட விளக்கம் பெற்றுமுள்ளன. அவற்றிலுங்கூடிய தெளிபொருள் விளக்கமாம்படி சைவ ஆஸ்திக உண்மைக் கூறுகள், ஏறக்குறைய எல்லாம் தெள்ளத் தெளியத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சித்தாந்த சைவத்துக்குரிய உயர் தகைமை மாயா வாதம் முதலான பிரபல தத்துவங்களுக்கில்லை என்ற நிலை காமஞ் செப்பா நேர்மையோடு கண்டறிந்து காட்டப்பட்டுள்ளது.

௧௫

அர்த்தசுபரத் உபாத்தயாயர்

மௌன தவமுனிவர்

பொ. கைலாசபத் அவர்கள்

பொ. கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகள்
யாழ். பல்கலைக்கழக வெளிப்பீடு - 1994

அறிமுகம்

திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் உபஅதிபராக இருந்த பொ.கைலாசபதி அவர்கள் “நல்ல விவேகி” என்றும் “சிந்தனையாளர்” என்றும் “மகான்” என்றும் போற்றப்பட்டவர். மறைந்த இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் அவரைத் தமது வழிகாட்டியாகக் கொண்டதுடன் பல தருணங்களில் அவரது சிந்தனைகளைத் தமது கட்டுரைகளிலும் நூல்களிலும் வழிமொழிந்துள்ளார். பண்டிதமணியை மதித்துப் போற்றிய அன்பர்கள் எல்லோரும் கைலாசபதி அவர்களையும் மதித்துப் போற்றி வருகிறார்கள்.

இப்பெரியாரின் சிந்தனைகள் கட்டுரை வடிவிலோ நூல் வடிவிலோ வெளிப்பட்டன அல்ல. தனிப்பட்ட முறையில் வாய் மொழியாகச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் பலவற்றைப் பண்டிதமணி அவர்கள் தமது கைப்பட எழுதி வைத்திருந்தார்கள். அபிமானிகள் சிலரின் முயற்சியினால் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் இச் சிந்தனைப் பதிவுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாய் இருந்தது. இவை பற்றி ஆய்வு செய்யவோ, இவற்றை விளங்கிக் கொள்ளவோ முயல்வதற்கு முன்னர், இவற்றைப் பேணி வைத்துக் கொள்வது மிகவும் அவசியம் என உணரப்பட்டது. ஆகவே, இவற்றைத் தொகுத்துப் படியெடுத்துச் சில பிரதிகளை நூலகத்திற் பாதுகாப்பது நல்லது என்னும் எண்ணத்துடன் இந்த நூலை வெளிக்கொணர்கிறோம்.

ஆர்வலர்களும் ஆய்வறிஞரும் பிறரும் உரியவாறு பயன்படுத்திக் கொள்வாராக.

பேராசிரியர் **சி. துரைராசா**,

துணைவேந்தர்.

யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

திருநெல்வேலி.

முன்னுரை

அளவெட்டி பொ.கைலாசபதியவர்கள் யாழ்ப்பாணம் திருநெல் வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் நீண்ட காலம் (1930 --- 1958) உப அதிபராகப் பணியாற்றியவர். கைலாசபதியவர்களோடு நெருங்கிப் பழகியவர் மிகச் சிலரே. அவர்களுள் அறிஞர் சிலர் கைலாசபதியவர்களைப் பலவாறு பாராட்டியுள்ளனர்.

சைவாசிரிய கலாசாலையில் நீண்ட காலம் (1929 --- 1951) அதிபராக இருந்த மயிலிட்டி எஸ். சுவாமிநாதன் அவர்கள் கைலாசபதி அவர்கள் பற்றிப் பேசும் போதெல்லாம் அவரை “நல்ல ஒரு விவேகி” எனக் குறிப்பிடுவது உண்டு. இவ்வாறு கூறுவதையான் இளமையிலேயே கேட்டுள்ளேன். பின்னர், கைலாசபதியவர்கள் தம் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றபோது வெளியிடப்பெற்ற பாராட்டு விழா மலரில், உப அதிபர் ஒரு “வறுத்த வித்து” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சைவாசிரிய கலாசாலையில் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்து ஈழத்தில் பெரும் புகழ் ஈட்டிய பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் கைலாசபதியவர்களைத் “தெய்வப் பிறவி”, “மனிதத் தெய்வம்”, “மகாத்மா”, “மகான்”, “நெற்றிக் கண்ணர்” (அத்வைத சிந்தனை ப.78,80, 81,84) எனப் போற்றியுள்ளார்.

“ஆத்மீகச் செல்வர்களான உப அதிபர் திரு. பொ. கை. அவர்களின் சந்நிதி என் சிந்தனைக்கு ஊற்றாயிருந்தது (“சிந்தனைக் களஞ்சியம்”, 1987 : xvii) எனவும், தமக்கு “அவர் நடாத்திய பாடம் ஆயிரத்துக்குக் குறையா” (சிந்தனைக் களஞ்சியம், 1987 : 238) எனவும் பண்டிதமணி எழுதியுள்ளார்.

இவ்வாறே சைவாசிரிய கலாசாலையுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த உளவியல் அறிஞர் கலாநிதி கு. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் போன்ற ஏனைய அறிஞரும், அங்கு படித்து வெளியேறிய திரு. க. சி. குலரத்தினம் அவர்கள் போன்ற ஆசிரியர்களும் கைலாசபதியவர்களைச் சிந்தனையாளரெனக் கைலாசபதி பாராட்டு மலரிலும் பத்திரிகைகளிலும் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளனர். பல்கலைக்கழக நிலையில் இன்று பண்டிதமணியை ஆய்வோரும் கைலாசபதி

யவர்களைப் பற்றிக் கூறத் தவறியதில்லை. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்துப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியவர்கள் பண்டித மணியின், “மெய்யியற் சிந்தனை வலிமையும் வளமும் திரு. பொ. கைலாசபதியுடனிருந்த தொடர்பு காரணமாகவே வந்தன” எனவும், “உப அதிபர் பொ. கைலாசபதியுடனான தொடர்பு பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையின் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பு மையமாக அமைந்ததெனலாம்” எனவும் (பண்டிதமணி நினைவு மலர் 1989 : 166) எழுதியுள்ளார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துப் பேராசிரியர் பொ.பூலோகசிங்கம், “பண்டிதமணியவர்களின் ஆத்ம சிந்தனை, செந்திநாதையர் வழிச் சென்று, உப அதிபர் வழிச் சென்று, ஆத்ம விசாரத்தினை அடைந்த போது, பண்டிதமணியவர்கள் ஒடுக்கத்தையே நாடி நின்றார்கள்” எனக் (பண்டிதமணி நினைவு மலர், 1989 :108) கூறியுள்ளார்.

இவர்கள் அனைவரும் தம் பாட்டில் ஒதுங்கி வாழ்ந்து வந்த கைலாசபதியவர்களை ஏன் அவ்வாறெல்லாம் சிந்தனையாள ரெனப் போற்றினர்? சைவாசிரிய கலாசாலை அதிபர் தமது மாணாக்கனாக இருந்த கைலாசபதியவர்களைப் போற்றியதன் அர்த்தத்தையும், பண்டிதமணி தம்மிலும் இளையரான கைலாச பதியவர்களைப் போற்றியதன் அர்த்தத்தையும் புரிந்துகொள்ள விரும்பினால், ஏனையோர் புகழ்ந்தமையை எடைபோட்டுப் பார்க்க விரும்பினால், கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளைப் பற்றிச் சிந்தித்தல் அவசியமாகும்.

பண்டிதமணியை முழுமையாக விளங்கிக்கொள்வதற்கும் கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகள் பற்றியறிதல் இன்றியமை யாதது. ஆயின், கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகள் கிடைப்பது இற்றை நாள்வரை அரிதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. பண்டிதமணியின் எழுத்துக்களில் கூட அவற்றை இனங் காண்பது எளிதன்று. ஆங்காங்கே சிலவற்றை ஊகித்துக் கண்டுகொள்ளக் கூடும். எடுத்துக் காட்டாக “செந்தமிழ்க் களஞ்சியத்தில் (ப.18,46) ஒரு மகான் கூற்றாகச் சிலவற்றைப் பண்டிதமணி கூறியுள்ளார். இதேபோன்று, “செந்தமிழ்க் களஞ்சிய”த்தில் 65 ஆம் பக்கத்தில், “சிந்தனையாளராகிய பெரியார் ஒருவர்” கூற்றென வருவதைக் காண்க. மேலும், ஆறுமுகநாவலர் என்னும் நூலின் முன்னுரையில், “மகானொருவர் கூறியது” என வரும் கருத்தையும் காண்க. மேலும்,

அந்நூலில் 91--93ஆம் பக்கங்களிலும், 95,96ஆம் பக்கங்களிலும் “மகான்”, “பெரியார்” கருத்து என வருவனவற்றையும் காண்க. நாவலர் என்னும் நூலில், 27ஆம் பக்கத்தில் “சாதகரும் பெருஞ் சிந்தனையாளருமான ஒரு பெரியாரின் கூற்று” என வருவதையும் காண்க. இவ்வாறு இன்னும் இரண்டொன்றைக் காட்டலாம்.

ஆயின், இவையெல்லாம் பண்டிதமணி குறிப்பிட்ட பாடம் ஆயிரத்தில் ஒரு சிறு துளியேயாகும். பண்டிதமணி ஆரம்ப காலத்தில் கைலாசபதியவர்களுடன் உடனுறைந்தும், பின்னர் அவ்வப்போது அவரிடம் அடிக்கடி சென்றும் தமது நேரத்தைப் போக்கிக் கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளைப் பொன்னேபோற் போற்றிக் கொப்பிகளில் (32?) ¹ எழுதிக் கொண்டதையும், அவர் எழுதிக்கொண்டவற்றை அறிஞர் சிலர் ² படித்துக் குறிப்புகள் எடுத்துக்கொண்டதையும் பற்றி நாம் சிந்தித்தல் தகும். கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளில் தமக்கு விளங்காதவற்றையும் ஒதுக்கிவிடாமல் பண்டிதமணி எழுதிக் கொண்டாராம் (சிந்தனைக் களஞ்சியம், ப. 238). அறிஞர் இவ்வாறு செய்தமைக்குத் தக்க காரணம் இல்லாமல் இருந்திருக்க முடியாது.

பண்டிதமணி இறைவனடி எய்தியதற்குப் பின்னர், அவரது நூல்களை ஆழ்ந்து படிக்கலானேன். அப்பொழுது கைலாசபதியவர்கள் பற்றிய எண்ணங்கள் தோன்றின. கைலாசபதியவர்கள் பற்றி ஓரளவாவது அறியாமல் பண்டிதமணியை முழுமையாக விளங்கிக் கொள்வது அரிதாகும் என உணர்ந்தேன். பண்டிதமணி போற்றிய கைலாசபதி பற்றி எழுதியவர் மிகக் குறைவு. கைலாசபதியவர்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கு யாரும் வழி வகுக்க வில்லையே என்ற கவலை தோன்றியது. கைலாசபதியவர்களுடன் நேரடித் தொடர்பு இல்லாதவர்கள் அவரது சிந்தனைகள் மூலமன்றி வேறு எவ்வகையாலும் அவர் பற்றித் தெளிவான விளக்கம் பெறுதல் அரிதாகும். பண்டிதமணிக்கே விளங்காத (கைலாசபதி அவர்களின்) சிந்தனைகள் நமக்கு விளங்குமா எனச் சிலர் ³ கூறிக் கொண்டு இருந்ததையும் அறிந்தேன். கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளை வெளியிடுவதற்குப் பண்டிதமணி பெரிதும் விரும்பியபோதும், சகாக்களிடையே கருத்து வேறுபாடு இருந்ததால் அவ்விருப்பம் நிறைவேறவில்லை எனவும் ஒரு காலகட்டத்தில் ஊகிக்க முடிந்தது.

பண்டிதமணி, கைலாசபதி ஆகியோர் பற்றி எனது உள்ளத்தில் எழுந்த கருத்துக்களை வெளியிடத் துணிந்தேன். “பண்டிதமணியின் சிந்தனைகள் பல நூலாக வெளிவந்துள். ஆயின் கைலாசபதியின் சிந்தனைகள் நமக்குக் கிடைத்தில்” (பண்டிதமணி ஆய்வில் எழும் சிக்கல்கள், சிந்தனை, ப.21, தொகுதி iii, இதழ் ii, iii, 1985, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்) என எழுத லானேன். அதே கட்டுரையில், “இன்றைய நிலையில் கைலாசபதி யவர்களின் சிந்தனைகளையும் அவற்றின் அடிப்படையில் பண்டிதமணியிடம் தோன்றிய கருத்துக்களையும் ஒப்பிட்டும் வேறுபடுத்தியும் விளக்கக்கூடிய நிலையில் யாரும் இல்லை” என்றும் ஏக்கமுற்று எழுதினேன்.

இவ்வாறு யான் எழுதியதற்குப் பதில் கூறுவதுபோல் , க. உமா மகேஸ்வரன் அவர்கள் வார “முரசொலி” யில் (25.06.1989) “ஒருவர் இருக்கிறார்” என்னும் தலைப்பில் பின்வருமாறு எழுதினார்: “கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளையும் அவற்றின் அடிப்படையில் பண்டிதமணியிடம் தோன்றிய கருத்துக்களையும் ஒப்பிட்டும் வேறுபடுத்தியும் விளக்கக்கூடிய நிலையில் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் அளவெட்டி திரு.ச.பரநிருபசிங்கம் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது நமக்கு.” முரசொலியை வாசித்தபோது தான் பரநிருபசிங்கம் அவர்கள் பற்றி முதன் முதலாக அறிந்துகொண்டேன். அவர் பெயர் எனது உள்ளத்தில் பதிந்தது.

கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளைப் பண்டிதமணி எழுதி வைத்த கொப்பிகளைத் தேடிப் பெறுதல் வேண்டும் என்று எண்ணினேன். தனிப்பட்ட முறையிற் கேட்டுத் திரிய விரும்பவில்லை. புகழ், போட்டி, கட்சிமனப்பான்மை, பொறாமை நிறைந்த சமுதாயத்திலே தனியொருவர் முயற்சிக்கு இடையூறுகள் தோன்றலாம் என அஞ்சினேன். எனவே , நமது பல்கலைக்கழகம் நிறுவன ரீதியாக அந்தக் கொப்பிகளைத் தேடிப் பாதுகாப்பது நல்லது என எண்ணினேன். இது பற்றி, “ ஞானி எனக் கருதப்பட்டவரின் சிந்தனைகளைப் பாதுகாத்தல்” என்னும் தலைப்பில் ஒரு வேண்டு கோள் நமது கலைப்பீடத்திற்கு அனுப்பினேன். இந்த வேண்டுகோள் 30.05.1991 அன்று நடைபெற்ற கலைப்பீடக் கூட்டத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இது பற்றிப் பல்கலைக்கழக நூல் வெளியீட்டுக் குழுவுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

எவ்வாற்றாலும் கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளை அழிந்துபோக விடாது பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால் “பண்டிதமணியும் உப அதிபர் கைலாசபதியும்” என்ற தலைப்பில் கட்டுரையொன்று எழுதினேன். கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகள் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும் என்பதன் அர்த்தத்தைப் பலர் அறிதல் வேண்டும் என விரும்பினேன். எனது கட்டுரை தினகரனில் 16.03.1992 அன்று வெளிவந்தது.

பின்னர், பண்டிதமணியுடனும் கைலாசபதியவர்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த திரு. ஆ. சபாரத்தினம் அவர்கள் தொடர்பு எதிர்பாராத வகையில் எனக்குக் கிடைத்தது. அவர்மூலம் பரநிருபசிங்கம் அவர்களின் உதவியைப் பெற நாடினேன். சபாரத்தினம் அவர்கள் இதுபற்றிப் பரநிருபசிங்கம் அவர்களிடம் பேசினார். பரநிருபசிங்கம் அவர்கள் தயங்கினாராம். பரநிருபசிங்கம், க.சி.குலரத்தினம், ஆ. சபாரத்தினம் ஆகியோரைக் கலைப் பீடாதிபதி அலுவலகத்திற்கு வரவழைத்து இதுபற்றிப் பேசினோம். பரநிருபசிங்கம் அவர்கள் முன்னைய நிலைப்பாட்டிலே, தயக்கத்திலே நின்றார். “வெளியிடுவதாயின் எப்பொழுதோ வெளியிட டிருப்போம்” என்றார். “உப அதிபர் அவர்களின் சிந்தனைகள் தனிப்பட்ட முறையில் சாதகர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டவை; சாதனையில் நாட்டமற்ற நம்பிக்கையற்ற, ஆய்வாளருக்கல்ல” என்றார். கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளைப் பண்டிதமணி வெளியிட விரும்பியபோது தாம் அவருக்கு எழுதிய கடிதங்களின் பிரதிகளையும் எமக்குப் படித்துக் காட்டினார். சிந்தனைகளை அழிந்து போகவிடக் கூடாது என நாம் பிடிவாதமாக நின்றோம். அவரோ அசையவில்லை. கைலாசபதியவர்கள் பற்றிப் பண்டிதமணிக்குப் பிடித்தமான கட்டுரையொன்று எழுதி வைத்திருப்பதை அறிந்து, அதனை நமது கலைப்பீடத்துக் கல்விசார் ஆய்வுவட்டத்தில் படிக்குமாறு அவரிடம் வேண்டினோம். தயக்கத்துடன் இயைந்துவிட்டார்.

மீண்டும் மீண்டும் சபாரத்தினம் மூலம் தொடர்பு கொண்டதனால் ச. பரநிருபசிங்கம் அவர்கள் நமது கலைப் பீடத்துக் கல்விசார் ஆய்வுவட்டத்தில் 11.08.1992 அன்று “பொ. கைலாசபதி அவர்களும் பொருளாராய்ச்சியும்” என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை வாசித்தார். சாதனையில் நாட்டமுடையவர்க்குத் தாம் உதவுவதாகவும் கூறிச் சென்றார். பல்கலைக்கழகத்து ஆசிரியர் ஒருவரோ இருவரோ அவருடன் தொடர்பு கொண்டனர் போலும்.

சிந்தனைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனது உள்ளத்தில் உறுத்திக்கொண்டே வந்தது. சபாரத்தினம் அவர்களை உதவுமாறு பிடித்துக் கொண்டேன். முதலில் தயங்கினார். தயங்கியதற்குப் பரநிருபசிங்கம் அவர்களின் நிலைப்பாடு காரணமாயிருந்திருக்கலாம். பின்னர் தயக்கத்துடன் ஒருவாறு உடன்பட்டு விட்டார். சிந்தனைகள் எழுதப்பெற்ற கொப்பிகள் இருக்குமிடத்தைத் தேடிக் கண்டுகொண்டார்.

திருநெல்வேலி நொத்தாரிக திரு. ச. தங்கமாமயிலோன் அவர்களிடம் பண்டிதமணியின் கொப்பிகள் சில இருந்தன. பண்டிதர் துரைசிங்கம், பண்டிதை சத்தியதேவிதுரைசிங்கம், மா. அப்புக்குட்டி உபாத்தியாயர், திரு. இ. கிருஷ்ணபிள்ளை ஆகியோர் பண்டிதமணி வாழ்ந்தபோது அவரிடம் கொப்பிகளைப் பெற்று அவற்றைப் படித்து குறிப்புகள் எழுதிக் கொண்டனர். திரு. மா. அப்புக்குட்டி உபாத்தியாயர் அவர்கள் 1962ஆம் ஆண்டில் எழுதிக் கொண்ட குறிப்புகள் நல்லூரில் அவரது மனைவியிடம் இருந்ததையும் சபாரத்தினம் அவர்கள் கண்டுகொண்டார். ஒருமுறை தங்கமாமயிலோன் அவர்களிடம் என்னையும் அழைத்துச் சென்றார். அவர் கொப்பிகளைத் தந்துதவ உடன்பட்டார். அப்புக்குட்டி உபாத்தியாயர் மனைவி தம் கணவன் எழுதி வைத்திருந்த கொப்பிகளைத் தந்துதவினர். இருவரும் தாம் தருவதைப் பயன்படுத்திவிட்டுத் தமக்குத் தர வேண்டும் என்றனர்.

கொப்பிகளில் எழுதப்பெற்றிருந்த சிந்தனைகளைப் படம் எடுக்க (Photostat) முடிவு செய்தோம். அவற்றை நூல்நிலையத்தில் பாதுகாக்கலாம் என எண்ணினோம். அந்தச் சிந்தனைகளைப் பண்டிதமணியின் கையெழுத்திலேயே யாராவது படிக்க விருப்பம் கொள்ளலாமல்லவா? பல்கலைக்கழகத்திலேயே படம் எடுப்பதற்குத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் அ. துரைராசா அவர்கள் ஏற்பாடு செய்தார். ஆயின் சில நாட்களால் படமெடுக்கும் கருவி பழுதடைந்துவிட்டது. ஆதலால் பொழுதை வீணாக்காது சிந்தனைகளைத் தட்டச்சில் அடித்து மூன்று பிரதிகள் எடுக்க முடிவு செய்தோம். பண்டிதமணியின் கையெழுத்தை விளங்கிக் கொள்வது பிரச்சினையாக இருந்தது. கைலாசபதியவர்கள் சொல்லச் சொல்ல பண்டிதமணி விரைவாக எழுதியவை அந்தக் கொப்

பிகளில் உள்ளவை. திரும்பவும் சொல்லும்படி கேட்பது அன்று சந்நிதி விரோதம் எனக் கருதப்பட்டது. சபாரத்தினம் அவர்கள் பண்டிதமணியின் கையெழுத்தைப் படித்தறியும் பழக்கம் பெற்றிருந்தார். எனவே அவர் வாசிக்க வாசிக்க நமது துறையைச் சேர்ந்த செல்வி ஜெயகௌரி சிவஞானசுந்தரமும் திருமதி ச. சிவகுமாரனும் தட்டச்சில் அடித்த பிறகு, அவற்றைப் பல்கலைக்கழக நூல்வெளியீட்டுக் குழுவிடம் சமர்ப்பித்தேன்.

இதற்குச் சற்று முன்னதாகவே யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்வாரியின் ஓய்வு பெற்ற அதிபர் திரு. என். சபாரத்தினம் போன்ற யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விமாண்கள் சிலர் கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளைப் பல்கலைக்கழகம் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைத் துணைவேந்தருக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தனர்.

துணைவேந்தர் தலைமையில் இயங்கும் பல்கலைக் கழக நூல்வெளியீட்டுக் குழு கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளை வெளியிடுவது, பாதுகாப்பது பற்றிப் பரிசீலிக்குமாறு மூவரைக் கொண்ட குழுவொன்றை நியமித்தது. குழுவில் பேராசிரியர் சு. சுசீந்திரராசா, பரமேசுவரக் கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபர் ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள், கவிஞர் இ.முருகையன் அவர்கள் உறுப்பினர். இம்மூவரும் “வெளியிடுவது தகும்” “பாதுகாப்பது தகும்”, எனப் பரிந்துரை செய்தனர். பல்கலைக்கழக நூல் வெளியீட்டுக் குழு 23.07.93 அன்று நடைபெற்ற அதன் கூட்டத்தில் கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளை அச்சேற்றுவதிலும் நூல்களை விலைப் படுத்துவதிலும் ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகளைக் கருத்திற் கொண்டு சிந்தனைகளைப் போற்றிப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு அவற்றைப் படியெடுப்பு உள்வெட்டுத்தகட்டில் (எஸ்ரென்சிலில்) அச்சடித்துச் சில பிரதிகளை நூலகத்தில் பாதுகாப்பது பொருத்தமான முயற்சி என முடிவு செய்தது. செல்வி ஜெயகௌரி சிவஞானசுந்தரம் சிந்தனைகளைப் படியெடுப்பு உள்வெட்டுத் தகட்டில் அச்சடித்து உதவினார். அச்சுப் படியை அவ்வப்போது படித்து வேண்டிய திருத்தத்தைச் செய்து உதவியவர் திருமதி. கைலை நாதன், திருமதி. சு. ரமேஷ், திருமதி. சி. சிறீசற்குணராசா ஆகியோர் ஆவர். இவ்வாறு கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகள் இன்று நூலாக மலர்ந்துள்ளது.

சிந்தனைகளைப் போற்றிப் பாதுகாப்பதே நமது முதல் நோக்கமாக இருந்ததெனினும் சிந்தனைகளை ஓரளவாவது விளங்கிக் கொண்ட சிலர்-- கைலாசபதியவர்களுடனும் பண்டிதமணியுடனும் பழகிய சிலர்-- உயிருடன் இருக்கும்போதே அவர்களைக் கொண்டு ஆர்வமுடைய ஏனையோரும் சிந்தனைகளில் நாட்டம் கொள்ளும் வண்ணம் பொருள் விளக்கக் குறிப்புகள் எழுதுவிப்பது நமது இரண்டாவது நோக்கமாக உள்ளத்தில் எழுந்தது. சாதனை செய்வதாயினும் இன்றைய நிலையில் விளக்கம் இன்றியமையாததே. பரநிருபசிங்கம் அவர்கள், சபாரத்தினம் அவர்கள் போன்ற சிலர் கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகள் பற்றி ஒருவரோடு ஒருவர் அவ்வப்போது தமக்குள் உரையாடியவர்கள். பண்டிதமணி எழுதிக் கொண்ட சிந்தனைக் குறிப்புகளில் அவர்கள் இருவர் பெயர்களும் உள. ஓய்வு பெற்றதற்குப் பின்னர் திருநெல்வேலியை விட்டு அளவெட்டியில் வாழ்ந்தபோது உப அதிபர் அவர்களைப் பரநிருபசிங்கம் அவர்கள் அடிக்கடி சந்தித்துச் சிந்தனைகளைப் பொருளடிப்படையில் வகுத்து எழுதி வைத்திருக்கிறார் என்றும் அறிந்துள்ளேன். இன்று சிந்தனைகளுக்கு விளக்கம் தருவதற்கு அவரே தகுதியுடையவர். ஆயின் அவர் நிலைப்பாடு வேறு. தனிப்பட்ட சாதகருக்கு உபயோகமான முறையில் உதவ என்றும் ஆயத்தம் என்று கூறுகிறார். சபாரத்தினம் அவர்களைக் கேட்ட போது மிக்க தயக்கத்துடன் சிந்தனைகளில் வரும் மேற்கோள்களை எட்டிய அளவிற்கு விளக்க உடன்பட்டுள்ளார். கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளைப் பதிப்பிக்கும் பணியில் சபாரத்தினம் அவர்களும் என்னுடன் இணைந்து கொள்ள உடன்பட்டார். நாம் இருவரும் சேர்ந்து முயல்வது ஏதோ பேருக்கும் புகழுக்குமன்று. அந்தந்தத் துறைகள் சார்ந்த அறிஞர் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்யத் தவறியதால், தயங்குவதால், நாம் செய்ய முற்பட்டோம். இனியும் வாளாவிருந்தால் சிந்தனைகள் எழுதப் பெற்ற கொப்பிகள் அழிந்து விடும். சிந்தனைகளை ஓரளவாவது விளங்கியவர் மூலம் ஏனையோரும் விளங்கிக்கொள்ள வழி வகுத்தல் ஓர் அறமாகும். வருங்காலத்தவர் அச்சிந்தனைகளை விளங்கிக்கொள்ள முயலுதல் வேண்டும்.

இனி, கொப்பிகள் பற்றிச் சில கருத்துக்கள். பண்டிதமணி எழுதி வைத்திருந்த கொப்பிகள் அனைத்தும் நமக்குக் கிடைத்தில கொப்பிகளைச் சில இடத்து ஏடு என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளோம். கொப்பிகளில் பண்டிதமணி எழுதியவற்றை இயன்றளவு அப்படியே தந்துள்ளோம். சிந்தனைகளை எழுதத் தொடங்குவதற்கு முன்

பிள்ளையார் சுழியிடுவது பண்டிதமணியின் வழக்கம். அவர் பிள்ளையார் சுழியை என இடுவார். அச்சிலே அதனை அவ்வடிவத்தில் தரமுடியாததால் 'உ' எனத் தந்துள்ளோம். அவர் பிள்ளையார் சுழி இட்டுள்ள இடத்தெல்லாம் இட்டுக் காட்டியுள்ளோம், சொற்களைப் புணர்த்தி எழுதிய இடத்து அவ்வாறே தந்துள்ளோம். புணர்த்தாத இடத்தும் அவ்வாறே தந்துள்ளோம். நிறுத்தக் குறியீடுகள், அடைப்புக் குறிகள் ஆகியவற்றையும் அவர் இட்டவாறே தந்துள்ளோம். உப அதிபர் கூற்றாகப் பேச்சு மொழி வழக்குகள் வருகின்றன. அவற்றையும் அவ்வாறே தந்துள்ளோம். மூலக் கொப்பிகளில் உள்ள ஒற்றைகளின் பக்க எண்ணைத் தந்துள்ளோம். இது மூலக் கொப்பியைப் பார்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். பண்டிதமணி குறித்த திகதிகளையும் அவ்வாறே தந்துள்ளோம். கொப்பிகளில் ஒற்றைகளின் ஓரங்களில் ஆங்காங்கு கோடு, வினாக்குறி, சரியடையாளம் போன்றவை உண்டு.

இவை பண்டிதமணி தாம் எழுதியவற்றை மீண்டும் மீண்டும் படித்தபோது இட்டவை. இவை இருந்தவாற்றினைப் பதிப்பாசிரியர் குறிப்பில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளோம். சிலவற்றிற்குப் பண்டிதமணி கீழ்க்கோடிட்டுள்ளார். நாமும் கீழ்க்கோடிட்டுள்ளோம். இக் குறியீடுகள் பண்டிதமணியின் சிந்தனையைப் பிரதிபலிப்பன. கொப்பிகள் பற்றிய ஏனைய விபரங்களை உரிய இடத்துத் தந்துள்ளோம்.

சாதனையாளர்களும் ஆய்வாளர்களும் கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளைப் பற்றிச் சிந்திப்பார்களாக. பண்டிதமணியைப் போற்றுவவர்கள் பண்டிதமணி போற்றிய கைலாசபதியவர்களையும் தகுதி கண்டு போற்ற முயல்வார்களாக. இச்சிந்தனைகளை இதனிலும் செம்மையான முறையில் அச்சேற்ற முயல்வார்களாக.

கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைகளை வெளியிடுவதற்குப் பலர் உதவினர். அவர்கள் பெயர்களை முன்னர் ஆங்காங்கு குறிப்பிட்டோம். துணைவேந்தர் இந்நூலுக்கு அறிமுகம் எழுதியும் உதவியுள்ளார். அனைவருக்கும் நன்றி பல.

மொழியியல், ஆங்கிலத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

க. சுந்திராசா

வா. கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகள்

ஏடு : எண் 1

எழுதிய காலம் : 29.01.1941 16.05.1944

இந்த ஏடு சிறிய மொனிற்றேஸ் அப்பியாசக் கொப்பி, 44 ஒற்றை களைக் கொண்டது. ஏட்டின் முன்புற அட்டையில் 1 என இலக்கம் எழுதப்பெற்றுள்ளது. ஏட்டு ஒற்றைகள் கட்டு அறுந்து, தனித் தனியாக உள்ளன. ஒற்றைகளின் ஓரங்கள் சிறிது சிதைந்துள்ளன. ஒற்றைகள் 2 இல் இருந்து 42 வரை எண்ணிடப்பட்டுள்ளன. இரு ஒற்றைகள் எண்ணிடப்படவில்லை. ஓர் எண் ஒற்றையின் இரு பக்கங்களையும் குறித்து நிற்பதால், நாம் பக்கம் என இங்கு குறிப்பிடும்போது ஓர் ஒற்றையின் இரு பக்கங்களும் அடங்கும். அதாவது பக்கம் 8 எனும்போது, 8ம் ஒற்றையின் இரு பக்கமும் அடங்கும்.

எண்ணிடப்படாத ஒற்றைகள் இரண்டில் ஒன்றினை முதல் ஒற்றையாகவும், மற்றதை பக்.22க்கு உடனே முற்பட்டதாகவும் கொண்டுள்ளோம். ஏட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ள திகதிகளையும் சிந்தனைகளின் பொருள் தொடர்ச்சிப் பொருத்தத்தையும் கருத்திற் கொண்டே இவ்வாறு முடிவு செய்துள்ளோம். முதல் எனக் கொண்ட ஒற்றைக்குப் பக்க எண் 1 எனவும் மற்றதற்கு எண் 21 (அ) எனவும் கொள்ளலாம். (விளக்கக் குறிப்புக்கள் சிறிய சாய்ந்த எழுத்தில் உள்ளன.)

உ

உவம இயல் 1ம் சூத்: உரை:
பண்பு: குறிப்பின்றி நிகழுங் குணம்.

உ

திருமாலும் நான்முகனுந் தேவர்களுந் தேடிப்
பெருநான் மறைமுடிவும் பேசுந் -- திருவடி
ஓரிரா அங்குமிங்கும் ஓடியலைந்த கதை
ஆரறியார் நாவலாரார்.

17.8.41

[பதிப்பாசியர் (ச.சசீந்திரராசா) குறிப்பு (இனி ப.கு.) : இவை (மேலே உள்ளவை) ஏதோ காரணத்திற்காக ஏட்டின் முன்புற அட்டையின் உட்புறத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இங்கு திகதி குறிக்கப்பட்ட பின்னரே சிந்தனைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.]
(பக்.1)

i) 'ஆரியமும் தமிழும்' (திருமுலர் கூற்று.)

"மாரியும் கோடையும் வார்பனி தூங்க நின்று
ஏரியும்) நின்ற) அங்கு) இளைக்கின்ற காலத்து"
ஆரியமும் தமிழும் உடனே சொல்லிக்
காரிகையார்க்குக் கருணை செய் தானே.

திருமந்திரம் 65

தமிழ்ச் சொல் வடசொல் எனும் இவ்விரண்டு
உணர்த்தும் அவனை உணரலுமாமே"

திருமந்திரம் 66.

ii) முத்தமிழ். (புருஷார்த்தத் தொடர்பு)

"பாஷை இரண்டே"

முத்தமிழுக்கு (சங்கத்தமிழுக்கு) சிறப்பாக இயற்றமிழுக்கு உரிய இலக்கணம் தொல்காப்பியம் இயற்றமிழ் அகம், புறம். அகத்தில் இன்பமும் வீடும் பேசப்படும். புறத்தில் அறமும் பொருளும் விளக்கப்படும்.

தொல்காப்பியம் : அகத்திணையியல்.

"இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு
அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை மருங்கின்
காமக் கூட்டம் காணுங்காலை
மறையோர் தேஎத்து மன்றல் எட்டனுள்
துறைஅமை நல் யாழ்த்துணையோர் இயல்பே."

(இறையனார்களவியல் யாதோர் கூட்டம் என்னும்)

iii) எண்வகை வன்பு: எழுவகை நிலம்.

எண்வகை வன்பு: தொல்: எட்டாவது செய்யுளியல் (குத்.310)

அம்மை, அழகு தொன்மை தோலே
விருந்தே இயைபே புலனே இழைபெனா அப்
பொருந்தக் கூறிய எட்டொருந் தொகைஇ
நல்லிசைப் புலவர் செய்யுளுறுப்பென
வல்லிதீர் கூறிவகுத்து (உ) ரைத்தனரே".

எழுவகை நிலம்: தொல். பொரு. செய்யுள். சூத். 391:

“பாட்டுரை நூலே, வாய்மொழி, பிசியே,
அங்கதம், முதுசொல், அவ்வேழ் நிலத்தும்
வண்புகழ் மூவர் தண் பொழில் வரைப்பின்
நாற்பேரெல்லை அகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழிய (து) என்மனார் புலவர்.

iv) அருமறைமன்றல் எட்டு.

“ பெருந்திணை நடுவன் ஐந்திணையாகிய ஒத்த காமத்தின் மிக்கும் குறைந்தும் வருதலானும், எண்வகை மணத்தினும் பிரமம் பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம் என்பன அகத்திணைப் பாற்படுதலானும், இந்நான்கு மணமும் மேன்மக்கள் மாட்டு நிகழ்தலானும், அது பெருந்திணை எனக் கூறப்பட்டது. (ஆனால் சமணத் தாக்கத்தால் இளம் பூரணர்” காமத்துப் பயனின்மை உய்த்துணர வைத்தவாறு அறிந்து கொள்க” எனத் தம் சமய மரபு பற்றி அறமும் வீடும் போல் அத்துணைச் சிறந்தது அல்ல பொருளும், இன்பமும், என்ற கருத்தைப் பிரதிபலிக்கிறார் இறுதிப்பந்திமில், நச்சினார்க்கினியர் பரவாயில்லை.

தொல்காப்பியம்:

ஞானம்	01	2	3	4							
அமிர்தம்		01	2	3	4	5					
மோட்சம்			01	2	3	4	5	6			
காமம்				01	2	3	4	5	6	7	
					பெருந்திணை	முல்லை	குறிஞ்சி	தெய்வல்	மருதம்	பாலை	வடகிளை
					01	2	3	4	5	6	7
					காஞ்சி	வஞ்சி	கெஞ்சி	தூய்மை	உழிஞ்சு	எனகை	பாபன்

3* வேதவியாகரணம்

4* தொல்காப்பியவியாகரணம்.

வியாகரணமுமில்லக்கணமும் பொ. கைலாசபதி சீந்தனை

- பக்கம் ஆண்டு
- 54 1944 இலக்கணம் -- வியாகரணம் வேறுபாடு
டையன.இலக்கிய அமைதி இலக்கணம்.
சடபாகம்.இலக்கிய உயிரைக் காண்பது
வியாகரணம்.
- 326 1952 மறை நின்று சொல்லுமிடத்தாற் பேதம்.
ஆறங்கத்தோடும் சேர்ந்த வழி வேத மற்
திரம். சம்ஸ்காரத்தால் பிராமணம் காம ---
சொல்லுகிற. 4 பாதம்.
உலக வழக்கில் வரும் மறை வேறு -----
மந்திரம்வேறு. ஞானநோக்குள்ள இடம்
தமிழ் நடையாயிருக்கும் ஆகமம். மறை
காமநோக்கு; தமிழ் நடை சத்தியம்
4 பூமி. இந்த ஆகமங்களுக்கு அங்கம்
வேதாங்கம்.
- 335 வேதாங்கம் ஞான சம்பந்தமான துறைகளில்
நடக்கும்.
ஞானத் துறையில் கற்பம் தொடங்கி வியா
கரணம்.
- 336 தர்மம் கற்பம் சிட்சை வாப்பு
சந்தஸ் (யாப்பு) பிரமாணமாக எப்படி
நிகழும். தெரிந்தவர் யாப்பு இடங்கொடா
தென்பர்.
பொருட் நிருத்தம்
பொருத்தம்:
பிரகாசம் ஜோதிஷம்
எழுச்சி வியாகரணம்
- 337 வியாகரணந் தொடங்கித் திறமைக்குத்
தக்கபடி மற்றவைநிறைந்த திறமைக்காரன்
வியாகரணந் தொடங்கிக் கற்பத்தில் முடிக்க
கலாம்

ஆடு இந்திரனுக்குப் பலியிடலாம் என்பன
மற்றவர்கள் எட்டிய அளவு சொல்வார்கள்.
“அருந்தவனாம் சைமினிக்கு வியாகரணம்
தொடங்கி கற்பமாக முடிக்கத் தெரியும்.
அப்படியான ரீதி தான் கட்டு (சந்தஸ் சடம்)
நிருத்தம் (சித்)
திறமை கூடினால் சிட்சை. பொருளியல்
இசைகிற மாதிரி. பூரண திறமை கற்பம்
ஆதலால் செயற்பாலதிது. இதற்குப் பெயர்
ஆடு. இது இந்திரனுக்கு பலியிடத்தக்கது.

நிருத்த

சந்தஸ்

காமத்துறை

புருஷார்த்தத்துக்கப்பால் சம்பாத்தியம்
சம்பவம் இவன் முயற்சியைப் பொறுத்
தன்று. அப்பால் நோக்கு அன்று. எல்லா
ருக்கும் விருப்பன்று.

339

சந்தஸ் நிருத்தம் ஒரு துறை. சொல்ல
முடியாத அம்சங்களுமுண்டு
அதற்கு இடம், ஞானத்துறை ஆறு சேர்ந்த
கட்டு. கட்டுக்கு மேலே திறமை இருந்தால்
இன்னும். ஆறு ஆதாரமாய் இருக்கும்.

343

ஒரு பொருள் சித் பாகமாக நிற்கும்போது
நிருத்தம். அதை சடபாகமாகச் சொல்லுவது
சந்தஸ். ஞானத்தில் சிந்தித்தல். 4 படி
திறமையிருந்தால் நிருத்தம் தெரியும், கற்பந்
தொடங்கி..... சடமாகத் தொழிற்படும்போது

வியாகரணம் தொடங்கும். சந்தஸ் சொல்லு வது சந்தஸ். மேற்படி பொருள் நிருத்தம். கேட்டல், கட்டு 6 தான் திறமை உட்பட் டால் சடபாகமானால், வியாகரணந்..... 6க்குக் கூடுமானால் ஆதாரக்கட்டில் தொடங்குவர். அத்திபாரவியாகரணந் தொடங்கினார். ஆதார ஆறுந் தொடங்கி இங்கே வியாகரணம் தொடங்கியும்
1. படித்திறமை போல இருக்கும். சொல்லு கிற ரீதி வேறு. தொடங்குமிடம் வேறு. சித்பாகம்

343 ஆதாரம் கற்பம்
சித்தில் கற்பம்
சந்தஸ் நிருத்தம் குடைந்து சொல்லுகிறார். என்றும் சொல்லலாம். சாதாரண கட்டில் சொன்னது. பாஷை அடி அத்திவாரத்தில் தொடங்குகிறதென்று பயப்படலாம். என்ன சொன்னவர்..... சந்தஸ்..... அதிலே தான் தொடர்ச்சி முதலிய பல காரியம் வருகிற தென்று பார்க்கலாம்.

344 (வியாகரணத்தில் தொடங்கி கற்பத்தில் முடித்து பூரணம் செய்வான்.
சடம்: சந்தஸ் வேறுவேறு கட்டுக்கள் விசேடமாக நிருத்தமாக முடிந்தால் சொல்லத்தக்கது. சாந்தி விருத்தி ”
“கொடுக்கிலாதானை”

375 18.11.52 இலாடத்தில் ஞானத்துறை பல. ஞானசம்பந்தமான துறைகளில் நடக்கும்: கற்பந் தொடங்கி வியாகரணம் வரை ஒரு கட்டு.

தர்மம் - கற்பம்
இசை - சிட்சை
யாப்பு - சந்தஸ் (யாப்பு) தெரிந்தவர் யாப்பு இடங்கொடாது. வேறு விதமாக சொல்லியிருப்பர் என்பர்.

தர்மாங்கமான வாழ்வைப்பற்றியும் பிரச்சினையில்லை (அநுக்கிரகம் பெற்றவர்கள் விடுவதில்லை - தர்மந் தொடங்கி நோக்கில் விடுதல் இல்லை. தைவம் என்றுந் தைவமே. அதை ஒருவரும் கும்பிடமுடியாது. சித்தாந்தத்தில் சாந்நித்தியமானதைத் தான்கும்பிடுவார்கள். அடியாரைத்தான் கும்பிடுகிறது. (புராணம் - அஞ்சுகிறது) வடநாட்டில் கும்பிட்ட சரிதம் இல்லை. கோவிந்த யோகி பாணினி போல்வாரிலே தான் அங்கே சரிதத் தொடக்கம்.

ஒரு பொருள் சிதபாகமாக நிற்கும் போது நிருத்தம் அதைச் சடமாகச் சொல்வது சந்தஸ்.

- i) இல்லறம் துறவுக்கெதிரன்று. படி. சமணருக்கு எதிர்.
- ii) பிரமம் எல்லாமாய் இருக்கிறதென்று சொல்லிக் கொண்டே மாயாவாதி உலகைப் பொய் என்கிறான் : உலகிற் பெருமை சிறுமைகளை மதிக்க மனமின்றி.
- iii) அவைதிகங்கள் தம்முள் தாரதம்மியமுடையன. ஆனால், வைதிகப்படியல்ல.
- iv) கதிக்குரியன அகச்சமயம்.

பொ. கைலாசபதியவர்களின் சிந்தனைப் பரப்பு எவ்வளவு விரிந்து கிடக்கிறது என்பதைக் காட்ட இவை பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டன. “ பதினைந்துகண் விருத்தி ” என்ற அடுத்த பகுதியைப் படித்தபின் இவற்றை நோக்குவது நன்று.

கைலாசபத் அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

பெயர் :	கைலாசபதி
பிறப்பு :	9 ஜூன், 1902
தந்தை :	வீரகத்தியார் பொன்னம்பலம்
தாய் :	பார்ப்பதி
உயர் :	அளவெட்டி

கற்ற பாடசாலைகள்: கல்லூரி

அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலை, அளவெட்டி
அருணோதயக் கல்லூரி, அளவெட்டி (மூன்று
மாதம் மட்டும்)

ஞானோதய வித்தியாசாலை, அளவெட்டி
ஆங்கில வித்தியாசாலை, மல்லாகம்
விக்ரோநியா கல்லூரி சுழிபுரம் (தனிப்பட்ட
முறையில் ஆசிரியர் சிலரிடம் கற்றார்)
பரமேசுவரக் கல்லூரி, திருநெல்வேலி

கல்வித் தகைமை: B.Sc. (இலண்டன்) 1930

பாடங்கள் : தூயகணிதம், பிரயோக கணிதம்,
அளவையியல்)

பதவிகள் : B.Sc. பட்டம் பெறுவதற்கு முன் : உதவி
ஆசிரியர், பரமேசுவரக் கல்லூரி
(மூன்று மாதம் மட்டும்)

உதவி ஆசிரியர், ஆங்கில வித்தியாசாலை,
மல்லாகம் (சிறிது காலம்)

உதவி ஆசிரியர், விக்ரோநியா கல்லூரி
(1927 - 1930)

B.Sc. பட்டம் பெற்றதன் பின் : உப அதிபர்,
சைவாசிரிய கலாசாலை, திருநெல்வேலி
(1930 - 1957)

திருமணம் : 1926 (1941 இல் மனைவி இறந்துவிட்டார்.
பின்னர் இராசம்மாவை இரண்டாந் திருமணம் செய்தார். இரண்டு பெண் மக்கள்)
1. Mrs சச்சிதானந்தன் ஆசிரியை,
2. Mrs பொ.சுந்தரலிங்கம்.

மெய்க்ஞான குரு : இரத்தினசபாபதி உபாத்தியாயர் (கைலாசபதி அவர்களைக் குரு தேடியடைந்தார் என்பர். இருவரையும் அறிந்தோம்.)

கிறப்பு : நவம்பர், 1961 பண்டிதமணி எழுதிய திதிவெண்பா.
ஆண்டறுபத்தொன்று நிகழ்கார்த்திகை யபரம் பூண்டசதுர்த்தி புநர்பூசம் - மாண்டவத்துக் கைலாசமாமுனிவன் காயபந்தம் நீக்கிக் கைலாசமேற் செல்கதி
(சி. கணபதிப்பிள்ளை)

கைலாசபதி அவர்கள் பற்றி வெளிவந்தவை :

கணபதிப்பிள்ளை, சி. பண்டிதமணி, அளவெட்டி தந்த அறிவுச் செல்வம், சிந்தனைக் களஞ்சியம். 1978.

பாராட்டுவிழா மலர், சைவாசிரிய கலாசாலைப் பழைய மாணவர் வெளியீடு. 1958. (கைலாசபதி ஓய்வுபெற்ற போது, அவர்களைப் பாராட்டு முகமாக வெளியிடப்பட்டது.)

(இதில் சி. சுவாமிநாதன், பண்டிதமணி, கணபதிப்பிள்ளை, த. இராமநாதபிள்ளை, வே.நடராசா, கலாநிதி கு.சிவப்பிரகாசம், பண்டிதை த.வேதநாயகி, ச.பரநிருபசிங்கம் ஆகியோர் கைலாசபதி அவர்கள் பற்றி எழுதியுள்ளனர்.) சு. சுசீந்திரராசா, "பண்டிதமணியும் உப அதிபர் கைலாசபதியும்" தினகரன் வார மஞ்சரி, 16.3.1992.

கைலாசபதியின் ஆக்கங்கள் :

1933ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த யாழ்ப்பாணத்துக் கலாநிலை யத்தின் வெளியீடாக 'ஞாயிறு' இதழ்களில் (இளவேனிற் கதிர், கூதிர்க் கதிர், முன்பனி பின்பனிக் கதிர்கள் ஆகிய மூன்றிலும்) 'தமிழகத்துத் தருக்கநூல் வளர்ச்சி' எனும் பொருள் பற்றி எழுதியுள்ளார்.

1934ஆம் வயாவிளான் வாலிப தூதனில் வெளியிட்ட 'உண்மைச் சமயமும் கட்டுச் சமயமும்' எனும் கட்டுரை முரசொலி வார மலரில் (20.08.1989) மறுபிரசுரமாகியது.

1958 ல் திருவநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை உப அதிபராக இருந்த
வா. கைலாசபதி அவர்களின் பராட்டுவிழா மலரிலிருந்து

கைலாசபதி அவர்களின்
வாழ்க்கை வரலாறு

(திரு. ச. பரநிருபசிங்கம் ஆசிரியர். அருணோதயக் கல்லூரி,
1957இல் எழுதியதன் சுருக்கம்)

இது கலியுகம் வைதிகநெறி வழங்காத காலம். உலகாயதம் செறிந்த காலம். இப்படிப்பட்ட காலத்திலே, சிந்திக்க வேண்டிய தென்ன? தவிர்க்க வேண்டியன எவை? நோக்க வேண்டிய இலட்சிய மென்ன? என்ற பிரச்சினைகளை உடையவர்கள் இருந்தால், அவர்களுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாய்த் திகழ்பவர், கைலாசபதி அவர்கள்.

இவர் பிறந்த ஊர் அளவெட்டி. தந்தையார் பெயர் வீரகத்தியார் பொன்னம்பலம். தாய் பார்ப்பதி. பிறந்த நாள் 1902ம் ஆண்டு யூன் மாதம் ஒன்பதாந் திகதி

இவர் தமது ஏழாம் வயசு வரையும் அயலிலிருந்த ஆசிரியர்களிடத்திலே ஆரம்பக்கல்வி கற்றார். ஏழாவது வயதில் வீட்டுக்குச் சமீபமாக இருந்த அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலையிலே இரண்டாம் வகுப்பிலே சேர்ந்து படித்தார். அக்காலத்திலே ஆங்கிலம் தெரிந்த சுற்றத்தவர்களிடம் ஆங்கில பாடமும் ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது அயலூராகிய தெல்லிப்பழையிலே தமிழ் நாட்டிலே பிரசித்தி பெற்றவராகிய வித்துவான் சிவானந்த ஐயரவர்களிருந்தார்கள். ஐயரவர்கள் இவருடைய குடும்பத்தினருடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள்: 1912ம் ஆண்டில் இவர் பாடசாலையில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஐயரவர்களிடமும் கல்வி கற்பதற்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இரவிலே ஐயரவர்களின் வீட்டிற்குச் சென்று ஆங்கில ஆரம்ப பாட புத்தகம் (primer) கற்று வந்தார். அப்பொழுது நன்னெறிச் செய்யுள்களை மநநஞ் செய்யும்படி ஐயரவர்கள் இவரை வற்புறுத்துவதுண்டு. அந்த நேரத்தில் மநநஞ் செய்வது இவருக்குக் கசப்பாயிருந்தது. மூன்று மாதம் செல்ல அந்தப்படிப்பு நின்று விட்டது. ¹

அளவெட்டிக்கும் வேதாரணியத்துச் சைவக் குருக்கள்மாருக்கும் தொடர்புண்டென்பது யாவருமறிந்ததே. இவருடைய வீட்டுக்குப் பக்கத்திலே இவருடைய குடும்பத்தினரார் கட்டுவிக்கப்பட்ட ஒரு மடத்திலே வேதாரணியக்குருக்கள்மார் இருந்து வந்தனர். அவர்கள் தேவாரப்பண் முறைகளிலே தேர்ச்சியுடையவர்கள். கைலாசபதி அவர்கள் சிறுபிள்ளையாக இருந்தபொழுது அவர் தோற்றம் கண்டார் அனைவரையும் கவரத்தக்கது. குருக்கள்மார் தேவாரப் பண்களை ஓதும் பொழுது இவரைத் தங்கள் மடியிலே தூக்கி வைத்து இவருக்கும் பண்களை ஊட்டுவதுண்டு. சங்கீதத்திலே - அதுவும் பண் முறைகளிலே பயிலும் வாய்ப்பு இவருக்கு அந்தப் பருவத்திலேயே வாய்த்தது.

இப்பொழுது அருணோதயக் கல்லூரி என வழங்கப்படும் பாடசாலையில் ஆங்கிலம் கற்பதற்கு 1913ம் ஆண்டு மூன்று மாத காலம் வரையில் சென்று வந்தார். அப்பொழுதும் நோய் காரணமாகப் படிப்புத் தடைப்பட்டது. பின்பு 1914ம் ஆண்டு அளவெட்டி ஞானோதய வித்தியாசாலையில் தமிழ் ஆறாம் வகுப்பிற் சேர்ந்து, அடுத்த ஆண்டு ஏழாம் வகுப்புப் பரீட்சையிற் சித்தியடைந்தார். அக்காலத்தில் மேல் வகுப்புக்கள் இல்லை. அப்பொழுது கோப்பா யிலிருந்த போதனாசாலையிற் சேர்த்து இவரை ஒரு தமிழாசிரியராக்கும் நோக்கத்துடன் அதற்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களை இவருடைய தந்தையார் செய்து கொண்டிருந்தார். கொஞ்சம் ஆங்கிலம் படித்துவிட்டுச் செல்வது நல்லதென்றும் இவரைத் தமது ஆங்கில பாடசாலைக்கு அனுப்பும் படியும் நொத்தாரிஸ் துரையப்பா கூறினார்கள். எனவே 1916-ம் வருடம் மல்லாகம் ஆங்கில பாடசாலையில் இரண்டாம் வருட வகுப்பில் (Second Year) சேர்ந்தார்.

அக்காலத்தில் பன்னாலை, தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்த இரத்தினசபாபதி உபாத்தியாயர் அங்கே ஒரு ஆசிரியராய் இருந்தார்கள். அவர் ஒரு அதிமனிதன்² அவர் இரண்டாம் வருடவகுப்பில் ஒரு பிரிவுக்கு ஆசிரியராய் இருந்து வந்தார். அங்கே ஆறாம் வகுப்பிலே இரத்தினசபாபதி உபாத்தியாயர்களே இவருக்குக் கணிதம் படிப்பிக்கிற சந்தர்ப்பம் வந்தது. இவருடைய விவேகத்தையும் ஊக்கத்தையும் கண்ட உபாத்தியாயர் "சனி, ஞாயிறுகளிலே வீட்டுக்கு வந்தால் கணிதம் படிப்பிக்கலாம்" என்றார். அவர்

சொல்லியபடியே வீட்டிற்குச் சென்று கணிதம் கற்று வந்தார். ஆறு மாதம் வரையில் படித்தபின்பு “கணிதத்திலே வேறு என்ன படிக்கலாம்” என்று உபாத்தியாயரைக் கேட்டார். “படித்த இவ்வளவும் மற்றிக்குலேஷன் (Matriculation) பரீட்சைக்குப் பொதுமானது. இனி மற்றப் பாடங்களையும் இவ்வாறே படித்து விட்டால் கலாசாலைகளிலே காலத்தையும் பணத்தையும் வீணாக்காது பரீட்சைக்குத் தோற்றலாம்” என்று உபாத்தியாயர் சொன்னார்.

1918ம் ஆண்டில் இவருடைய நண்பர்கள் சிலர் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியிற் கற்று வந்தனர். அப்பொழுது புலோலி சு. சிவபாதசுந்தரம் அங்கே உதவியாசிரியராய் இருந்தார்கள். இவர் மல்லாகத்தில் கற்கும் பொழுதே நண்பர்களுடனும் விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்குச் செல்வது வழக்கம். அதனால் சிவபாதசுந்தரம் அவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வந்தது. அந்தக் காலத்திலே மல்லாகத்திலே தலைமையாசிரியராய் இருந்த மயிலிட்டி சி சுவாமிநாதன். அவர்களின் அனுமதிப்படியும் சிவபாதசுந்தரமவர்களின் புத்தியின் படியும் மல்லாகத்தில் E.S.L.C வகுப்பிற் படிக்கும் பொழுதே சனி ஞாயிறுகளிலும் சுழிபுரத்திற்குச் சென்று மற்றிக்குலேஷன் பரீட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்து வந்தார். 1920ம் ஆண்டு அக்ரோபர் மாதம் நடந்த E.S.L.C பரீட்சையிற் சித்தியடைந்தார். பின் 1921ம் ஆண்டு யூன் மாதம் நடந்த மற்றிக்குலேஷன் பரீட்சையில் முதலாம் பிரிவில் சித்தியடைந்தார்.

பரீட்சை முடிந்த மூன்று மாத காலம் வரையில் மல்லாகம் ஆங்கில பாடசாலையில் ஆசிரியராய் இருந்தார். பின்பு பரமேசுவரக் கல்லூரியில் இரண்டு மூன்று மாதம் ஆசிரியராய் இருந்தார். அப்பொழுது தான் அங்கே லண்டன் “இன்ராசயன்ஸ்” வகுப்பு ஆரம்பமானது. அவர் படிப்பித்தலை நிறுத்தி அந்த வகுப்பில் சேர்ந்து படித்து 1924ம் வருடம் சித்தியடைந்தார். அப்பொழுது சு. சிவபாதசுந்தரமவர்கள் சில காலம் இவருக்குக் கணித ஆசிரியராய் இருந்தார்கள்.³ இவர் “இன்ராசயன்ஸ்” பரீட்சையை முடித்துக் கொண்டு மல்லாகத்திலே ஆசிரியராய் இருந்தார். அப்பொழுது ஆங்கில தராதர பத்திர பரீட்சைக்கு வேண்டிய பாடங்களை எடுத்து அப்பரீட்சையையும் பூர்த்தி செய்தார். பின் 1927ம் ஆண்டு விக்ரோறி

யாக் கல்லூரிக்கு ஆசிரியராய்ச் சென்றார். அந்தக் காலத்திலே B.Sc., பரீட்சைக்கும் ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

திருநெல்வேலிச் சைவாசிரிய கலாசாலை 1928ம் ஆண்டிலே ஆரம்பமானது. அங்கே கல்வி போதிக்கத்தக்க ஒரு ஆசிரியரை ஒழுங்கு செய்யும்படி சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தினர் அப்பொழுது விக்ரோநியாக் கல்லூரியிலே அதிபராய் இருந்த சு. சிவபாதசுந்தரமவர்களைக் கேட்டார்கள். அவர் தம்மோடு உதவியா சிரியராய் இருந்த இவரைப் போகமாறு கேட்டுக் கொண்டனர். இவர் 1930ம் ஆண்டு B. Sc., பரீட்சையிற் சித்தியடைந்தவுடன் சைவா சிரிய கலாசாலைக்கு வந்து உப அதிபராய்க் கடமையாற்றத் தொடங்கினார்.

ஆங்கிலமொழியிற் கிடைக்கக் கூடிய அறிவுத்துறை நூல்களை யெல்லாம் ஆராய்ந்ததன் பயனாக அவர் கண்ட உண்மை மேலைத் தேசத்திலிருந்தவர்களுள் உயர்ந்த நோக்குள்ளவர்கள் கான்ற் (Kant), ஹெகல் (Hegel), பேக்கன் (Bacon), ஷேக்ஸ்பியர் (Shakespeare) ஆகியவர்களே, ஆயினும் கிரேக்க தத்துவஞானி களாகிய சோக்கிரதீஸ் (Socrates) பிளாற்றோ (Plato) இருவரும் அவர்களிலும் பார்க்க உயர்ந்த விஷயங்களையும் யோசித்திருக்கிறார்கள் ஆனால் இங்கேயிருந்த வைதிக நெறியினர் துவங்குமிடத்தைக் கூட மேலைத்தேசத்தவர்கள் எட்டவில்லை என்பதாம். பைபிள் (Bible) எழுதியவர்கள் சில உயர்ந்த விஷயங்களைக் குறிப்பாக யோசித்திருக்கிறார்களென்பது அதை வாசித்து இவர்கண்ட உண்மை.

இவர் விவாகம் செய்தது 1926ம் ஆண்டு. இவர் மனைவி இவருடைய உறவினர். அவர் கண்டாரெல்லாம் வியக்கும்படி இவருக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைப் புரிந்து இவருடைய சாதனைக்கேற்ற முறையில் வாழ்ந்து 1941ம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தனர். இரண்டாம் முறையும் அளவெட்டியிலேயே இவர் விவாகம் செய்தார். இரு பெண்குழந்தைகளிருக்கிறார்கள்.

இவருடைய பெருமைக்குரிய காரணங்கள் அளப்பில். இவர் கல்வி கற்பிப்பதில் எவ்வளவு திறமை வாய்ந்தவர் என்பது இவரை ஆசிரிய கலாசாலைக்குச் சிபார்சு செய்தவர் யார் என்பதிலிருந்தே

ஓரளவிற்கு ஊகிக்கப்படும்: அன்றியும் இவரிடம் கற்று ஆசிரியர்களாய்ச் சேவை செய்யும் ஆயிரத்துக்கும் அதிகமானவர்கள் இவர்திறமையை நன்கு அறிவர். அவர்கள் மூலம் ஏனையோரும் அறிவர். இவர் ஆசிரிய கலாசாலையில் உளநூல் முதல் தோட்டப் பாடம் ஈறாக எல்லாப் பாடங்களும் கற்பித்திருக்கிறார். அவர் ஒரு கலைக்களஞ்சியமல்லவோ (Encyclopaedia) என்று அவரை அறிந்தோர் சொல்வர்.

இவருடைய சான்றாண்மை மிக மேலானது. கலாசாலை சம்பந்தமாக வந்த பெரிய பிரச்சினைகளெல்லாவற்றிலும் இவர் நடுவுநிலைமை தவறாது “சமன் செய்து சீர தூக்குங் கோல் போலமைந்து ஒரு பாற் கோடாது” இருந்தார்.

இவர் இளமையிலிருந்தே புலமை நிரம்பியவராய் இருந்தார். ஒரு செய்யுளிலே ஒரு எழுத்துக் குறைந்தாலும் அதைக் காணக்கூடிய ஆற்றல் இவருக்கு உண்டு. சில சமயங்களில் இவரிடமிருந்து கருத்துக்கள் நிறைந்த செய்யுள்கள் அநாயசமாக வருவதுமுண்டு. இங்ஙனமன்றி வாக்குச் சுத்தம் அறியக்கூடிய இயல்பும், பெரியோரின் போக்குகளையறியக் கூடிய ஆற்றலும் சாஸ்திரங்களின் நுண்பொருள்களை அறியக் கூடிய நுண்மானுழைபுலமும் இவருக்கிருக்கிருந்தன. வாக்குச் சுத்தம் கைவந்தவர்கள் தாம் அன்னம் போல் நூல்களின் உண்மைப் பொருளை அறிய வல்லவர்கள். தர்மாதர்மம் தெரியாதோர் சேர்த்துக் கட்டிய பகுதிகள் அவர்களுக்குத்தான் விளங்கும். பெரியோர்களின் போக்குகளை அறியக் கூடிய தகைமையுடையவர்களுக்குத்தான் பெரியோர்களிற் கட்டி நடத்துகிற பொய்க்கதைகள் புறம்பாகத் தெரியும். இந்த இரண்டும் கைவந்தவர்களே ஆப்த வாக்கியங்களை-ஆகமங்களை-அறியவல்லவர்கள். மிலேச்ச நாகரிகம் சூழ்ந்து கொண்டபின் வைதிக முறையான நூல்களுக்கு உரைகாணப்புகுந்த ஆசிரியர்கள் மூலநூல்களின் பெயரால் தங்கள் தங்கள் மதங்களை நிறுவிப்போயினர்.

தேவர் குறும், திருநான்மறைமுடிவும்,

முவர்தமிழும்முனிமொழியும் கோவை

திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும் ஒரு வாசகம்

என்றுணர முடியாத சிக்கலான நிலையை உண்டு பண்ணி விட்டார்கள். விசாரமுடையவர்களும் நூல்களின் மூலம் உண்மை

யறிய முடியாத சூழ்நிலையுண்டாகி எவ்வளவோ காலமாகிவிட்டது. உலகப் புரட்சிகளில் அள்ளுண்டு போகாமலும், உரையாசிரியர்களின் வலைகளிற் சிக்காமலும் தனித்து நின்று சிந்தித்துப் பிரம சூத்திரம், தொல்காப்பியம், திருக்குறள், திருக்கோவையார், திருமந்திரம், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், சங்க இலக்கியங்கள் ஆதியாம் நூல்களின் நுண்பொருள்களை அறியக்கூடியவராய் இருந்தமையே கைலாசபதி அவர்களின் தனிப் பெருஞ் சிறப்பாகும்.

ஆரியம். தமிழ், வேதம், ஆகமம், சமயம், மார்க்கம், வைதிகம் சைவம், அகச்சமயம், புறச்சமயம், வேதாந்தம், சித்தாந்தம் சொரூபம் தடஸ்தம், சடம், சித்து பொய், மெய் வருணம், ஆச்சிரமம் எண், எழுத்து, அகத்திணை, புறத்திணை, களவு, கற்பு, எண்வகை மன்றல், வேதவேள்வி, அந்தக்கரணம், தவம், பணி, கதி, புருஷார்த்தம், அன்பு, அருள், ஐந்தெழுத்து, உபநிடதம் என்றின்னோரன்ன எண்ணிறந்த விஷயங்கள்பற்றி இவர் சொல்லும் கருத்துக்கள் அதியற்புதமானவை ஆழ்ந்த சிந்தனையை வருவிப்பவை வைதிக சைவசாஸ்திரங்கள் அனைத்திற்கும் மாறில்லாதவை. “தருமம்” என்றாலென்ன என்பதை இவரிடம் கேட்டுத் தெளிந்தால் அ.தொன்றுதானே ஒருவர் எடுத்த பிறப்புக்குப் போதுமானது.

இவருடைய சிந்தனைகள் வெறும் புத்தகப்படிப்பால் வந்தவைகள் அல்ல. அந்தக்கரண சுத்தியால் வந்த அநுபவங்களேயாம்.

1932ம் ஆண்டளவில் ஒருமுறை பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையவர்களும் உபஅதிபரவர்களும் கீரிமலைக்குச் சென்றார்கள். பண்டிதமணி இவருக்குத் தொல்காப்பியம் சொல்லுவதாகவும், இவர் பண்டிதருக்கு ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுப்பதாகவும் யோசனை. பண்டிதமணி தமது ஆசிரியர்களிடம் கற்கும் பொழுது தயாரித்த குறிப்புக்களை விரித்து வைத்துச் சொல்லத் தொடங்கினார். கொஞ்ச நேரத்தாற் குறிப்புக்களைக் கட்டி வைத்துவிட்டுப் பண்டிதமணி இவரிடம் தொல்காப்பியம் கேட்கவேண்டிய நிலை வந்து விட்டது, காரணமென்ன? பண்டிதமணியவர்கள் பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், இளம்பூரணர் முதலியோருடைய உரைகளிலும் தமது ஆசிரியர்களிடத்திலும் அறிந்தவற்றிலும் பார்க்கச் சிறந்த புதிய உயரிய கருத்துக்கள் இவர் சொல்லத் தொடங்கி விட்டார்.

இவர் உரையாசிரியர்களைப்பற்றிச் சொன்ன ஒரு கருத்து வருமாறு: நூலுக்கு உரை என்றால் நக்கீரருடைய உரை தான். நூலுக்குள் ஏதோ கிடக்கிறது என்ற குறிப்பிலே சிவாக்கிரயோகிகள் உரை செய்திருக்கிறார். அடுத்தபடி சிவஞான முனிவருடைய உரை. அதற்குப் பின் சேனாவரையராதியோரைச் சொல்லலாம். சங்கரருடைய உரைக்கும் நூலுக்கும் சம்பந்தமில்லை. பரிமேலழகரைக் கிளப்பிவிட்டது, சங்கரருக்குப் போல, நூலின் மகிமையும் அழகிய பாஷைநடையுமே.

1933ம் ஆண்டில் இவருடைய வாழ்க்கையிற் பல மாற்றங்கள் உண்டாயின. எத்தனை வீண் சொற்கள் இன்றைக்குப் பேசினேன் என்று இரவிலே கணக்குப் பார்க்கும் வழக்கம் அப்பொழுதிருந்ததாம். அந்த வருடம் பல புதுக் காரியங்களை இவர் தமக்குள்ளே கண்டார். இவற்றை இந்தக் காலத்திலே யாருடன் பேசலாம் என்ற பிரச்சனையுமிருந்தது. காத்திராப் பிராகாரமாக ஒரு நாள் கீரிமலையிலே இரத்தினசபாபதி உபாத்தியாயரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அப்பொழுது அவருடன் பேசலாமென்று ஒரு நினைவு வர, சில விஷயங்களைப் பேசலானார். அன்று தொடக்கம் 1945ம் ஆண்டு உபாத்தியாயரவர்கள் மறையும் வரை, வாரம் தோறும் அவரைச் சந்தித்துச் சம்பாஷிக்கும் வழக்கமிருந்தது. “அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை” முன்வத்தினால் இயல்பாகவே இவருக்கு அமைந்திருந்தது. நூல்களில் காணமுடியாத பல புதுக் காரியங்களை உபாத்தியாயர் இவருக்குச் சொல்லியிருக்கலாம். உபாத்தியாயரே மெச்சக்கூடிய பல புது விஷயங்களை இவர் உபாத்தியாயரோடு கதைத்திருக்கலாம்.

பரிபூரண அன்பு கட்டுப்படுத்தாது; கட்டளை செய்யாது. இறைவன் ' நிறுத்துவதோர் குணமில்லான்'. “ஓடி மீள்கென ஆடல் பார்த்திருப்பவன் ” பிறரை நிறுத்துவது, அவர்களுடைய செயல்களிலே தீண்டுவது, அவர்களை ஆள்வது, கட்டளை செய்வதெல்லாம் அவைதிகம்- பந்தத்திற்கு வழி. இன்னோரன்ன எண்ணிறந்த உண்மைகளை இவர் அநுபவத்திற் கண்டார். உபஅதிபரவர்கள் தம்மோடு தொடர்புபட்டவர்களோடு எவ்வாறு நடந்திருக்கிறார் என்பது தொடர்புபட்டா ரொவ்வொருவரும் நன்கறிந்ததே. அவர் பிறருடன் மாத்திரமன்றிச் சுற்றத்தவருடனும் மனைவி

மக்களுடனும் கூடத் தீண்டாமலே வாழ்ந்து வருகிறார். அவருடைய சாதனை விசேடத்தினாலே, அவர் பலருடனும் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் ஊடாடவேண்டியிருந்தும் பிறராற்றீண்டப் படாமலிருக்கிறாரென்பது நன்கு அறியக்கிடக்கின்றது.

இவர் தமக்கு நேர்படுகின்ற முயற்சிகளையும் தீண்டாமலே தீண்டி வந்தார். முயற்சியை இவர் தாமாகத் தேடுவதுமில்லை. வந்த முயற்சியைத் தாமாக உதறித் தள்ளுவதுமில்லை. முயற்சி வரும் போகும். இவர் இருந்தபடி இருப்பார். அதனால் இவருக்கு அசைவு பிறப்பதில்லை.

**“இன்பத்து என்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் கிலன்”**

மகான்கள் பிராரத்தத்தைப் புசிக்கும் போது, ஆகாமியம் ஏறாமல் விருப்பு வெறுப்பின்றி இருப்பவர், என்று சாத்திரங்களிற் காணுகின்ற உண்மையை இவரிடம் நேரிலே காணலாம்.

இவருடன் நெடுநாட் பழகிய ஒருவர்⁵ தமது மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியருக்கு 1934ம் ஆண்டில் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அக்கடிதத்தை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் சமீப காலத்தில் எனக்குக் கிடைத்தது. பின்வரும் வசனங்கள் அக்கடிதத்திற் கண்டவை: “சைவசித்தாந்தம் விளங்கிய இருவர் இப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்களே ஆறுமுகநாவலரையாவையறிய வல்லவர்கள் அவர்களில் ஒருவர் சைவாசிரிய கலாசாலை உப அதிபர் பொ. கைலாசபதியவர்கள். அவர்கள் மனித உருவம் ஒரு தெய்வம்.”

தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாரின் வாய் மொழிகளாலே இவருடைய வாழ்க்கைக் குறிப்பை முற்றற்றச் செய்வது பொருத்தமுடையதென நினைக்கிறேன். இவர் கற்பவை கச்சடறக் கற்றவர்: கற்றதற்குத் தக நிற்பவர். கற்றதனாலாய பயன் வாலறிவன் நற்றாள் தொழிலே என்பதனை ஐயந்திரிபின்று உணர்ந்தவர். இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டறம் பூண்டவர். மனத்துக்கண் மாசில்லாதவர். ஆற்றினிழுக்கா இல்வாழ்க்கை நடத்துபவர்.

அறிவறிந்தாற்றினடங்கப் பெற்றவர். நிலையிற்றிரியா தடங்கியவர். ஒழுக்கத்தை உயிரினும் ஓம்புபவர். புறஞ்சொல்லும் புன்மையில்லாதவர். பயனில மறந்தும் பேசாதவர். உற்றநோய் நோன்றலையும் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமையையும் மேற்கொண்டவர். வாய்மையுடையவர். ஆன்றமைந்த சொல்லுடையவர். கேட்டார்ப் பிணிக் குந்தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிபவர். வினைத்துாய்மை உடையவர். அவையறிந்து, சொல்லின் தொகையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுந் தூய்மையர். சான்றாண்மையுடையவர். கற்றிண்டு மெய்ப்பொருள் காணு நெறியினர். இவர் பெற்றிருக்கும் அறிவு சென்ற விடத்தாற் செலவிடாது தீதொரீஇ நன்றின் பாலுய்ப்பது, எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது. எண் பொருளவாகச் செலச் சொல்லித்தான் பிறர் வாய் நுண்பொருள் காண்பது. மலர்தலும் கூம்பலுமில்லாதது. எவ்வதுறை வதுலகம் உலகத்தோடவ்வது. அஞ்சுவதஞ்சுவது.

இப்பெருந்தகையார் உள்ளத்தாற் பொய்யாது அறிவுக்கறிவைக் கொல்லாது, சார்புணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகி வருகின்றார். இவருடைய ஒழுகலாறு வாழ்வதாக.

(இம்மலர் வெளியீட்டிற்குப் பொறுப்பாளராய் இருப்பவர்⁶ உப அதிபர் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதித் தரும்படி என்னைக் கேட்டார். அது எனக்கியலாத மிகக் கஷ்டமான காரியம் என்னும் எண்ணமுடையேனாதலின் முதலில் மறுத்து விட்டேன். உப அதிபரவர்கள் ஒரு சாமானிய மனிதரல்லர். அவரைப் போன்று ஆழ்ந்தகன்ற அறிவும் தூயவாழ்க்கையும் உடையவர்களை நாம் கண்டதுமில்லை சமீபகால சரித்திரங்களிலே கேட்டதுமில்லை. அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுத வேண்டிய தேவையும் சூழலும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. எனினும் மலருக்குரியவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் என்னை வேண்டிக் கொண்டபடியினாலும் “நல்லார் குணங்கள் உரைப்பதும் நன்றே” என்றமையினாலும் அவரைப்பற்றித் தெரிந்தவற்றுட் சில குறிப்புக்களை ஈண்டு எழுதலாயினேன்.)

பதிப்பாசிரியர் குறிப்புகள்

1. 1950களின் நடுப்பகுதியில் திருநெல்வேலிச் சைவாசிரிய கலாசாலை ஆண்டுச் சஞ்சிகையாகிய “நாவலன்” ஒன்றில் ஒரு மாணவன் கைலாசபதியவர்களைப் பற்றிப் பாடிய செய்யுள் ஒன்றில் “சிவானந்தையர் நற்சீராய்” என்ற சொற்றொடரை உபயோகித்தார். அது அத்துணைப் பொருத்தமுடையது அன்று என்பதற்காகவே இக்கட்டுரையாசிரியர் அந்த விடயத்தை விரிவாக எழுதியுள்ளார்.
2. ஸ்ரீ அரவிந்தர் உபயோகிக்கும் பொருளில் இங்கு வருகிறது.
3. சு.சிவபாதசுந்தரம் கைலாசபதியவர்களைத் தமது மாணவன் எனக் குறிப்பிடுவது வழக்கம். (பார்க்க: சு.சிவபாதசுந்தரத்தின் உளவியல்நூல் முகவுரை) ஒருவரின் உரிமையைப் பேண வேண்டும் என்பதற்கமைய அவர் சு.சி கொண்டாடிய உரிமையை மறுப்பதில்லை.
4. இக் குறளுக்கு கைலாசபதியவர்கள் சொல்லும் விசேட பொருளை இங்கு கட்டுரை ஆசிரியர் சுட்டுகிறார்.
5. இது பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையைக் குறிக்கும். அவர் ஆறுமுகநாவலரின் தமையனார். புத்திரரும், 24 வயது வரை நாவலரின் அணுக்கன்றொண்டராயிருந்தவரும், நாவலர் வித்தியாசாலைப் பரிபாலகருமான த. கைலாசபிள்ளைக்கு எழுதிய கடிதம் வித்தியாசாலை அதிபர் பதவியைப் பொறுப் பேற்கும்படி கேட்டபோது சி.க எழுதிய பதிற் கடிதம் இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டது.
6. 1958ல் பாராட்டுவிழா நடைபெற வெளியீட்டுக்குத் தோன்றாத துணையாய் நின்றவர் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை. ச.ப இதனை உப அதிபர் சந்நிதியில் வாசித்துக் காட்டிய பின்னரே வெளியிடக் கொடுத்தார்.

இளமை நினைவு

(மட்டுவில் வே. நடராசா அவர்கள் B.Sc.,B.T.)

முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் பரமேசுவரக் கல்லூரி தன் கலாகிரணங்களை விரித்து, ஒளி வீசிய காலத்திலே நானும் என்போன்ற வாலிபர் சிலரும் படிப்பதென்று கங்கணங் கட்டிக் கொண்டு, திருநெல்வேலிச் சிவன் கோயிலுக்குத் தெற்கே, பிரசித்திபெற்ற ஈரப்பலாவளவிலே கூடினோம். நமக்கு நாமே வழிகாட்டிகள். பொழுது போகிறது தெரியாமற் போய்க் கொண்டிருந்தது.

எங்கள் மத்தியிலே, புறனடையாக ஒருவர் - மிகவும் மிருதுவானவர்- உருவத்தாற் சிறியவர்- வந்து சேர்ந்தார். நானும் அவரும் பரமேசுவரக்கல்லூரியில் "இன்ரர் சயன்ஸ்" வகுப்பில் படித்து வந்தோம். புதிதாய் வந்து சேர்ந்த அவர் வெகு நூதனமானவர். எங்களுடன் சேர்ந்தும் சேராமலேயிருந்து வந்தார். 'பயனில் சொல்' என்பது அவர் வாயில் வந்தறியாதது. படிப்பு நேரத்திலேதான், அந்தக் கூட்டத்திலே எங்களிடையில் வீணான சம்பாஷனைகள் கிளம்புவது வழக்கம். அந்த நேரங்களில் அவர் ஒரு மூலையில் குந்திக் கொண்டிருப்பார். நாங்கள் எங்கள் வீணான சம்பாஷனைகளில் கலந்து கொள்ளும்படி வலிந்து இழுத்தால் சிறிதே சிரிப்பார். அவ்வளவுதான். அப்பால் மௌனமாய்ச் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பார்.

"தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்" என்றபடி அவர் கருமமே கண்ணாயிருந்தார். வளரும் பயிரை முளையிலே தெரியும் என்பார்கள். எனக்கு அப்படியொன்றும் அவர்பால் தெரியவில்லை. தெரிந்து கொள்ளும் மனப்பான்மையும் எங்கள்பால் இல்லை. அவரை 'ஓர் உடல் வலியில்லாத ஏலாவாளி. ஆனால், நல்லதொரு விவேகி; படிப்பாளி' என்று எண்ணியிருந்தோம். பொழுதை அவப் பொழுது செய்யாமல் தவப் பொழுது செய்து கொண்டு, எங்கள் மத்தியில் ஒருவராய் அவர் இருந்து வந்தார்.

அன்றுஞ்சரி, இன்றுஞ்சரி அவர் நிலையை அறியாமையால், அவர் முன்னிலையில் பல தவறுகள் செய்திருப்போம். அவைகளை அவர் பொருள் செய்வதில்லை. நட்புரிமை பற்றிப் பொறுத்துக் கொள்ளுபவர் என்பதே எனது கருத்து.

பழைய இளமை நினைவுகள் மிக நீளமானவை. அவைகளை மேலும் வளரச் செய்ய நான் விரும்பவில்லை.

அன்றொருநாள் எங்கள் மத்தியிலே மௌனமாய்த் தங்கருமமே கண்ணாயிருந்தவர் எவரோ அவரே இன்று நம் மத்தியில் நம் மதிப்புக்குரிய உபஅதிபர் திரு. பொ. கைலாசபதி அவர்கள் B.Sc.,

சமய சாத்திரங்களைப் பாடம் பண்ணிப் பெரிய சபைகளிலே இடிமுடிக்கஞ் செய்பவர்கள் பலரை இந்த உலகத்தில் கண் நிறையக் காணலாம். ஆனால் படித்தபடி ஒழுக்குபவர் ஒருவரைக் காண்பது அரிது.

திரு. கைலாசபதி அவர்கள் கற்கவேண்டியவைகளைக் கற்று, அதனாலே கசடுகள் அற்று, கற்றதன் வழி நிற்பவர். அவர் ஒரு சமயி. அவர் பெருமை போற்றுதற்குரியது.

சைவத்திருவாளர் பொ. கைலாசபதி அவர்கள்

(திரு. த. கிராமநாதபிள்ளை B.A அவர்கள்

வேலாயுத வித்தியாலய அதிபர், புலோல்)*

சைவர்களைக் கனவுலகிற் காணலாமன்றி நிலவுலகில் காணமுடியாத இக்காலத்தில் சைவப் பற்றுடையவராய்ச் சைவ நெறி நின்று வாழ்தலே தம்வாழ்க்கையின் மகானோக்கமென நிச்சயித்து வாழ்ந்து வருகின்றவர் திரு கைலாசபதி அவர்கள் ஒருவரே என்று சொல்லலாம். புராதன தேவாலயங்களைப் புதுப்பித்தலிலும் அன்னதானம் அளித்தலிலும் பார்க்கச் சிறந்த தொண்டாகிய சைவநெறி நிறற்றலையே அவர் நோன்பாகக் கொண்டுள்ளார்.

அஞ்சும் அடக்கடக் கென்பர் அறிவிலார்
அஞ்சும் அடக்கும் அமரரும் அங்கில்லை
அஞ்சும் அடக்கில் அசேதன மாமென்றிட்
டஞ்சும் அடக்கா அறிவறிந் தேனே.

என்றவாறு அறிவறிந்து ஞானப்பாலுண்ட சைவத்திருவாளர் பொ. கைலாசபதியவர்கள் திருநெல்வேலி சைவ ஆசிரிய கலாசாலையில் உபஅதிபராய் இருபத்தெட்டாயாண்டு சேவித்தமை யாலன்றோ, அது சைவ ஆசிரிய கலாசாலை எனப் புகழ்பெற்றுத் துலங்குகின்றது. இக் கலாசாலையில் கல்வி முறை பயிற்றலோடு நில்லாது வேதம் ஆகமம் புராணம் சைவ சித்தாந்தம் என்பவற்றை அல்லும் பகலும் துருவித் துருவி ஆராய்ந்துணர்ந்த நுண்மாண் நுழை புலமிக்க செம்மலை யாம் போற்றுவோமாக.

வேதம்பசு அதன்பால் மெய்யாகமம் நால்வர்
ஓதுந் தமிழ் அதனின் உள்ளுநெய்-போதமிகு
நெய்யின்உறுசுவையாம் நீள்வெண்ணெய்மெய்கண்டான்
செய்த தமிழ்நூலின் திறம்.

என்னும் சான்றோர் திருவாக்கை உணர்ந்து திளைத்து சிவஞான மயமாய் அமர்ந்திருந்து, போலிச் சமய வேடம் பூண்டு அலமரும் மாந்தருக்குத் திகழொளியாய் வழிகாட்டும் அவர் சேவை நற்சேவையன்றோ? பொதுசனங்களின் வாக்கைப் பெறுவதற்கும் இம்மையு

லகில் தம் புகழை நாட்டற்கும் அவர் தத்துவ நூல்களை ஆராய்ந்தாரல்லர். அன்றியும் மேனாட்டார் போல் கலையின்பம் விழைதற்குத் தத்துவ நூல்களை அவர் தேடவில்லை. தத்-துவம்-அசி என்னும் மகாவாக்கியத்தைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து, அத்து விதமே உண்மையெனக் கடைப்பிடித்து உலகத்திருந்தும் உலகப் பற்றற்றிருக்கும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த பெருமை திரு. கைலா சபதியவர்களுக்கே உரிமையாகும். அவர் இறைவன் அருள் பெற்று, இன்னும் பலகாலம் நம்மனோர்க்கு வழிகாட்டுவாராக.

- * சைவ சித்தாந்தம் பற்றிய பல கட்டுரைகள் இந்துசாதனத்தில் எழுதினார். அவை நால் வடிவம் பெற்றன. யவன மஞ்சரி மேனாட்டுத் தத்துவக் கருத்துக்களின் சாரம். பண்டிதமணி அத்தைவத சிந்தனை நால்வடிவில் வந்தபோது தமது கருத்தை எழுதி சீல விளக்கங்களைக் கேட்டார்.

மௌன தவமுன்வர்

(பண்டிதை த. வேதநாயகி அம்மாள், வேலணை)*

01. உப அதிபர் அவர்கள் மெய்யின் வடிவம் பொய்களை வென்று வென்று கீழ்ப்படுத்தி வைத்திருக்கும் மெய்களின் உயிராகிய மெய் அது. மாயாவாத முதலிய சமயப் பொய்களை கீழ்ப்பட்டடங்கிய மெய் அது. விஞ்ஞானமாகிய சடஞானப் பொய் கீழ்ப்பட்ட சைவஞான மெய் அது.
02. உப அதிபர் அறிவுடையார் விரும்பி விரும்பிக் காணும் நூதனசாலை. அவர் கூறும் கருத்துக்கள், அவரறிந்த நூல்கள், அவர் கண்ட சிந்தனை முடிபுகள் ஆகியவை அறிவுடையார்க்கு ஆச்சரியம் கொடுப்பவை.
03. உப அதிபர் அவர்கள் முநி. மௌனமுடையவர். “ஊமை யென்னும் அதி உயர்ந்த சாதகம் வாய்ந்த முநி. பேசப் பொருளலாப் பிறவி தன்னைப் பேசுதலறியாத முநி. பேசப் பெரிதுமினிய தலைவனை, தன் செவிக்கு மாத்திரம் கேட்கும் சொற்களினாலே பேசிக்கொண்டிருக்கிற, பிறரோடு பேச விரும்பாத மௌனதவமுநி.
04. உப அதிபர் உத்தியோகமும் B.Sc கல்வியும் அவருடைய நிலைக்கு மிகக் கீழுள்ளவை. தலைவனது ஆணை என்னும் ஒருணர்வினாலேயே அவர் உப அதிபர் உத்தியோகத்தை அருவருப்பின்றி, விருப்பத்தோடு தாங்கினார். அவரது பெரிய பெருமை அது.
05. நாம் அவருக்குச் செய்யத்தக்க இதமான செயல் அவரிடம் அறியத்தக்க உண்மைகளில் ஒரு சிறிதாவது அறிதலும், அறிந்தவழி ஒழுகுதலுமேயாம். முநிவர்க்குச் செய்யுங் கடன் அதுவே.

* வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையின் மாணாக்கர் செ. கனக சபாபதிப்பிள்ளையின் (இராசா உபாத்தியாயரின்) மருகியான வேதநாயகியம்மாள் மிக்க இளமையிலேயே வித்துவான் ந. சுப்பையாப்பிள்ளையிடம் வேலணையில் படித்துப் பண்டிதையானவர். மிகப்பிந்தியே சைவ ஆசிரிய கலாசாலைக்குச் சென்றவர். சி. க. என்ற சந்திரனுக்கு ஒளி கொடுக்கும் சூரியன் என உப அதிபரைப் போற்றினார். அவர் சில புதிய விஷயங்கள் இவருக்குத்தான் கூறியதாக அறிகிறோம்.

மாமனார் வெளியிட்ட "சைவகுக்குமார்த்த போதினி" சஞ்சிகை ஒன்பது ஆண்டுகள் வெளிவந்தும் தம்பார்வைக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று வருந்துவார்.

* 1956 அளவில் பண்டிதமணியின் திருவருட்பயன் " உரை எழுதப்பட்டது. அதைப் பிரதி செய்து, விமர்சனக் கருத்துக்களைக் கூறும்படி பண்டிதமணி சிதம்பரப்பிள்ளையவர்களிடம் கொடுத்தார். அதில் ஒரு இலக்கண முடிவு காட்டுவதற்குச் " சீவகசிந்தாமணி" யில் ஓரிடத்தைப் பயன்படுத்தினார் சி.க. அது பண்டிதையின் மனத்துக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் உரையாசிரியர் அதனை வெளியிடாது வைத்திருந்தார். 2007 இல் வெளிவந்தபோது அது மிக ஆழமும் விசாலமுமடைந்தது.

(பின்னே பக்கம் 87, 88 பார்க்க)

கிருபத்விட்டு வருடம் ௨ப அதிபராய் கிருந்து கிளைப்பாறிய

திரு. பொ. கைலாசபதி B.Sc

அவர்களுக்கு

பழைய ஆசிரிய மாணவ மாணவிகள் சமர்ப்பித்த

உபசாரப்பத்திரம்

ஆன்று அமைந்து அடங்கிய சான்றிர் அரும் பெருங் குரவீர்! ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஆசிரிய மாணவ மாணவிகளின் ஆராமையிக்கு அஞ்சலியைத் தங்கள் முன்னிலையில் சமர்ப்பிக்கின்றோம். தங்கள் திருஷ்டிக்கு இலக்காய் ஒரு சிறிது காலமாயினும் நாம் ஒவ்வொருவரும் வாழ வாய்த்ததை, நமது வாழ்க்கையில் கிடைத்தற்கரிய பாக்கியமாகவே கருதுகின்றோம்.

ஆழ்ந்தஅகன்ற தங்கள் அறிவின் நுண்மையையும் ஆத்மீக வாழ்வின் செம்மையையும், நாம் அளந்தறிய வல்லேம் அல்லேம். ஆயினும், மௌனத்தோடு கூடிய தங்கள் ஒழுகலாறு, அசைவற்றதொரு நெறியை நமக்கு எடுத்துக்காட்டி நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கின்றது.

மகானே,

தாங்கள் ஒரு தரிசனவேதி. தங்கள் சந்நிதியில் நாங்கள் நமது துரிசுகளை ஒரு கணமாயினும் உணருகின்றோம்.

அருட்செல்வமே,

தாங்கள் ஒப்பற்றதொரு குணக்குன்று; சால்புக்கு இருப்பிடம். தங்கள் அந்தகரணங்கள் மகா புனிதமானவை; மறந்தும் பிறன் கேடு சூழாதவை.

பெருந்தகையே,

சமன் செய்து சீர்தூக்குங்கோலாய், மேன்மை கொள் சைவ நீதியாய், இச்சைவாசிரிய கலாசாலையில் அமைந்ததொரு உரை கல்லாய், தாங்கள் திகழ்ந்தீர்கள்: திகழுமின்றீர்கள், அவ்வாறே தங்கள் ஆத்மசக்தி என்றுந் திகழ்வதாக.

எங்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கித் தாங்கள் எளிவந்ததாகிய இது சாதாரணமன்று. இதனால் எங்கள் வாழ்க்கை புனிதம் எய்தியது.

தங்களுக்கு அரோக திடகாத்திரத்தையும் ஆயுளையும் அருளி, தங்கள் சாதகங்கள் மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி எய்துமாறு, எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருளை வேண்டுகல் செய்கின்றோம்.

எங்கள் குறைகளைப் பொறுத்து, எங்கள் வணக்கத்தை ஏற்று, தங்கள் அருமந்த ஆசியை வழங்குமாறு பிரார்த்திக்கின்றோம்.

தயாநிதியே,

தங்கள் ஆத்மஞானத்தில் ஒரு சிறு துளியைப் பரிசிப்பதற்காவது, நாம் பாத்திரம் ஆவோம் ஆக.

வணக்கம்

சைவாசிரியகலாசாலை,
திருநெல்வேலி.
23.04.1958

தங்கள் அன்புள்ள,
பழைய ஆசிரியமானவமானவிகள்
1930 - 1957

வா. கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகள்
பகுப்பாய்வும் நுண்ணாய்வும்
சென்னை லலிதாமினி முருகேசு - (2003)

பதினைந்து கண் விருத்திகள்

மனித குறிக்கோள்கள்:

மனிதர்களுள் பலர் உண்டு, உடுத்து, உறங்கி, இனம் பெருக்கி வாழும் வாழ்க்கையே மனித குறிக்கோள் என்கின்றனர். அவர்களுள் மிகச் சிலர் நான் யார்? என் உள்ளம் ஆர்? வந்தவாறு எப்படி? போமாறு ஏதோ? என்று சிந்தித்து அவற்றுக்கு அடிப்படையாக உள்ள சக்தியை அறிய ஆவல் உறுகின்றனர். அதன் விளைவாகத் தோன்றியவையே அநுபூதி நெறிகள். இந்நெறி நின்ற அநுபூதி மான்கள் சாதாரண கண்களால் காணும் பரு உடலைத் தூலசரீரம் என்றும், அதற்குள்ளே சூட்சுமமாக ஒரு சரீரம் உண்டு என்றும் சிந்தித்தார்கள். ஆரம்பகாலத்தில் அதனை ஒரு வஸ்துவாகவே உணர்ந்தார்கள். பின் அந்தக்கரணங்கள் (உட்கருவிகள்), அவற்றின் நுண்ணிய பிரிவுகள் எனப்பகுப்பாய்வு செய்தார்கள். இறுதியில் அந்தக்கரணங்களைக் கொண்டு அறியும் பொருள் ஒன்று உண்டு என்றும், அதுவே ஆன்மா என்றும் வரைவிலக்கணம் வகுத்தனர். அது பூரணஅறிவு உடையதன்று; அதாவது, அறிவிக்க அறியும் பொருள் என்றனர். அதனை அறிவுடையதாக்கும் பொருள் ஒன்று உண்டு; அதுவே மெய்ப்பொருள்; அம்மெய்ப்ப பொருளை அறிந்து அது ஆவதே மனிதனது இலட்சியம் என்றனர். உபநிடதங்கள், தந்திரங்கள், ஆகமங்கள் எல்லாம் இவற்றை விரித்தும், விளக்கியும், இந்நிலையில் உயர்ந்து ஞானநெறியின் உச்சியை அடையும் குறிக்கோளையே மனிதனது குறிக்கோளாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

கண்விருத்தியும் பாகுபாடும் :

இச் சிந்தனைமரபில் வந்த கைலாசபதி அவர்களும் இதனைத் தம் பன்முகப் பார்வையில் அறிவுசார் நெறியில் மட்டுமன்றி ஸ்மிருதி என்ற உயர்ந்த பிரமாணத்தின் மூலம் அதிஅற்புதமான

முறையிலும் கண்டு, விளக்கினார். ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் இல்லாத சிவம் ஆன்மாக்களுக்கு அருள்புரியும் பொருட்டு அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்ற திருமேனிகளைத் தாங்கி ஞானிகளின் அகக்கண்களுக்குக் காட்சி தரும் என்று சைவசமயம் கூறுகின்றது. இம்மூவகைத் திருமேனிகளில் சாதாக்கியம் என்ற தத்துவத்தில் தோன்றியதே அருவுருவத் திருமேனியாகிய சதாசிவ மூர்த்தம். இதற்கு ஐந்து திருமுகங்களும், பதினைந்து திருக்கண்களும் உண்டு. இதனைக் கைலாசபதி தமது சிந்தனைக்கட்டமைப்பில் பதினைந்து கண்விருத்தி எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார். சிவபூசை செய்வோர் தம்மைச் சதாசிவமாகப் பாவித்து ஈசானாதி ஐந்து முகங்களுக்குரிய பஞ்சப் பிரம்மந்திரங்களால் சதாசிவத்தைத் தன்னில் பதியவைத்து வழிபடும்முறை அகோரசிவாசாரியார் பத்ததியிலும் உள்ளது. சித்தியாரிலும் “சோகமெனப் பாவிக்கத், தோன்றுவன் வேறின்றி” எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இத்தகைய பின்னணியில் மனிதன் சிவத்துவம் அடைதலைக் கைலாசபதி அவர்கள் கண்விழித்தல் என்பார். இப்பாதை கற்பனைக்கு எட்டாத அளவு நீண்டது; கடினமானது. அதில் படிப்படியாக முன்னேறுவதைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்துகிறார்:

1ம் கண்	அகங்காரவிருத்தி
2ம் கண்	புத்திவிருத்தி
3ம் கண்	மனோவிருத்தி
4ம் கண்	சித்தவிருத்தி
5ம் கண்	உள்ளவிருத்தி
6ம் கண்	மனோலயம்
7ம் கண்	சித்தலயம்
8ம் கண்	உள்ளலயம்
9ம் கண்	மனத்தெளிவு
10ம் கண்	சித்தத்தெளிவு
11ம் கண்	உள்ளத்தெளிவு
12ம் கண்	மனஅழிவு
13ம் கண்	சித்த அழிவு
14ம் கண்	உள்ள அழிவு
15ம் கண்	மனமுளை

மேலே கூறப்பட்ட பதினைந்து கண்களுள் 7ம் கண்ணாகிய சித்தலயம் வரைதான் இதிகாசபுராண சாத்திரங்களில் இருந்து சான்று காட்ட முடியும் என்றும் அதற்கு மேலே உள்ளவற்றின் இலக்கணங்களைக் குறிப்பால் உணர்ந்தவர்களைச் சிறிது கூறமுடியுமே தவிர, அவற்றுக்கு இலக்கியம் காட்ட முடியாது என்றும் கைலாசபதி கூறுவர்.

முதலாம் கண்: அகங்கார விருத்தி

பதினைந்து கண்விருத்திகளில் முதலாவதாக உள்ளது அகங்காரவிருத்தி. இவ்விருத்தி கைவரப் பெற்றவர்கள் மாணம் தெரிந்தவர்கள். மா = அள; மாணம் = மதிப்பு. அதாவது அவர்கள் பெறுமதி, விழுமியம் (Value) தெரிந்தவர்கள். ஒரு பொருளின் மதிப்பை உணரும் திறன், நிலையான பொருளுக்கும் நிலையற்ற பொருளுக்கும் உள்ள வேறுபாடு, நூல்களின் தராதரத்தை அளந்தறியும் திறன் ஆகியவை வளர்ச்சியுறுவது இவ்வகங்கார விருத்தியின் ஏற்றத்தைப் பொறுத்ததே.

இவ்வகங்கார விருத்தியின் படிமுறைக்கிரமத்தை எட்டாகக் காண்கிறார் கைலாசபதி. அவை பிரேமை, ஆசாரம், அருள்நோக்கு, ஆரியத்துவம், சத்தியம், ஞானம், அநந்தம், பிரமம் எனப்பெயர் பெறும். இவற்றுள் மேலுள்ள நான்கும் கீழுள்ள நான்கிற்கும் பிம்பமாகும். அதாவது பிரேமையின் பிம்பம் பிரமம். ஆசாரத்தின் பிம்பம் அநந்தம் அருள்நோக்கின் பிம்பம் ஞானம். ஆரியத்துவத்தின் பிம்பம் சத்தியம் எனவும் வரையறை செய்துள்ளார்.

பிரேமை

அவற்றுள் முதல்நிலை பிரேமை. பிரேமை என்பது ஒரு விடயத்தில் நல்விருப்பு. “இன்னசை” ; அதாவது காதல். எல்லா மனிதர்களுக்கும் இது நெஞ்சில் நிலை பெற்றிருக்கும். அதற்கு மேலுள்ள ஆசாரம், அருள்நோக்கு, ஆரியத்துவம், சத்தியம், ஞானம், அநந்தம், பிரமம் என்பவற்றை ஒருவன் பெரும் முயற்சி செய்தே அடையவேண்டும்.

பீரேமை எட்டு கிடம் மேலே பார்ப்பார். பீரேமை முதலியவைகளில், பீரேமை பிறந்திருப்பது நல்லது. தொடக்கமாகலாம். பீரேமை பீரமச்சாயை. கவதந்திர நோக்குள்ளவனுக்குத் தான் பீரேமை பிறக்கும் பீரேமை பிறந்தவர்களுக்கு ஞான யுகிகள் உண்டு. தனுமாநசி இருக்கிறது. தனு, மனம் நசிக்கிறது.

பார்க்க முடியாமல் சமாதிகூடுவான். ஏற்றகாலத்தில் விழிப்பான்.

ஆசாரம்

இரண்டாவதாக இடம்பெறுவது ஆசாரம். ஆசாரம் என்பது “சர்” (Car) என்ற வடமொழி வினையடியாகப் பிறந்தது. அனுட்டானம், சீலம், சுத்தம், அறம், பொருள் பற்றிய நோக்கு, வழிபாடு முதலியவற்றை உள்ளடக்கியது. சிலர் வாழ்க்கையில் தர்மத்தை இயன்றவரை அனுசரித்து வாழும் வாழ்க்கையையும் ஆசாரம் என்பர். ஆனால் இந்திய சாத்திரங்களில் இது மேலோரின் நடையையே குறிக்கின்றது. இதனையே இன்னும் விசாலமான பொருளில் கைலாசபதி உபயோகிக்கின்றார்.

**நான்கு வகைக்கும், 'பெருமைக்கும் நுண்மைக்கும்
பேருட்கும் பேற்றின் அருமைக்கும் ஒப்பின்மையான்'
நுண்மை, ஆசாரத்தால் தெரியும் வீர்த்து வீர்த்துச்
சொல்வார்கள்.**

என்கிறார். ஆசாரம் என்ற இரண்டாம் நிலையை அடைந்த ஒருவன் உலகத்தை வெறும் சடமாகப் பார்க்கமாட்டான். அச்சடத்துக்குள்ளே மிளிரும் சித்துப்பொருள் ஒன்று உண்டு எனக் காண்பான். மண்ணை வெறும் சடமாகிய பஞ்ச பூதங்களில் ஒன்றாக நோக்க மாட்டான். பஞ்சபூதங்களை இயக்கும் சக்தி ஒன்று அதில் மிளிர்வதை உணர்கிறான். எனவே அவனது சமூக நடத்தை மற்றையவர்களிலும் பார்க்க மாறுபட்டிருக்கும்.

அருள்நோக்கு

முன்றாவதாக அமைவது அருள்நோக்கு. இது அருள், அருட் குணம் என்று சற்று மாறுபட்டும் கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகளில் வருகிறது. அருள்நோக்கு என்பது நண்பர் - பகைவர், நல்லவர் - தீயவர், தன்னவர் - பிறர் ஆகிய அனைவரையும் ஒப்ப நோக்கி, கருணை செலுத்தும் ஒரு உன்னத நிலை. அதாவது தனக்குத் தீமை செய்தவனையும் “பாவம் அறியாது செய்கிறான்” என்று இரக்கத்தோடு நோக்கும் நிலை.

இத்தகைய நோக்குள்ள ஒருவனுக்குத்தான் அடிமை - குடிமை முறை தெரியும். அதனால் அடிமையையும் தன் பிள்ளையாகப் பாவிப்பான். அடிமையும் அன்புடன் தொண்டு செய்வான். பழைய தமிழர் சமுதாயத்தில் அடிமை, குடிமை முறையிருந்தது. காரணம், தலைமையாயுள்ளாரின் அருள் நோக்கு. இது இன்று மறைந்து விட்டது. காரணம் தலைமையாளர் அருள்நோக்குத் தன்மையை இழந்து, அதிகார நோக்கில் ஆதிக்கம் செலுத்த முயன்றமையே. இதனையே கைலாசபதி அவர்கள்,

எல்லோரும் வாழட்டும் என்ற அருள் நோக்கை (அன்பு முகத்தை) பண்டைய எசுமான் அடிமைகளிற் காணலாம். அடிமை விரும்பியாட்பட்டது. எசுமானின் ஆசைகள் கூட அடிமைக்குண்டு. என்கிறார். மேலும் அருள்நோக்குத் தெரிந்தவன் தான் தமிழ் தெரிந்தவன். இதனடிப்படையிலேயே சங்கத்தமிழ் மேன்மையும், திருமுறைத்தமிழ் மேன்மையும் லயங்கொண்டு இருந்தன. இதற்கு “நாவலாரூர் செந்தமிழ்”, “தமிழ் ஞானசம்பந்தன்”, “தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டான்” போன்றன அகச்சான்றுகளாகும். இவற்றை தமிழ் தனியே பேச்சு மொழியாக உலகியலுக்கு மட்டும் உபயோகமான ஓர் ஊடகமாக இருக்கவில்லை. அது ஆன்மாவை அத்யான்மீக நிலைக்கு உயர்த்தும் ஆன்மீகக் கருவி பற்றிய ஒரு நோக்காகவே (attitude of life) இருந்தது.

ஆரியத்துவம்

அகங்கார விருத்தியில் நான்காவதாகக் கூறப்படுவது ஆரியத்துவம். அதில்வரும் “ஆரியம்” என்ற வடமொழிப் பதம் மூல சம்ஸ்கிருத மொழிப் பொருளில் எடுக்கப்படுகிறது. “உயர்ந்த”, “கண்ணியமான”, “விசுவாசத்துக்குரிய” என்பனவே அதன் பொருள். ஆரியன் புனிதன்; ஆரியத்துவம் அடைவதென்றால் புனிதத்துவம் அடைதல். ஆரியன் உள்ளத்திலும் உடலிலும் பரிசுத்தன். ஆகையால் அழுக்கு நிறைந்த உலகியலில் சாதாரண வாழ்க்கை நடத்தும் மக்களுடன் சேர்ந்து பழகமாட்டான். அதனால் ஆணவம் பிடித்தவன் என்பது கருத்தன்று. அவனது உடல், மனம் அனைத்துமே அதிக சக்திமிக்க கருவிகளாகும். சாதாரண மனிதர்களினால் அறியமுடியாத விடயங்களை எல்லாம் எளிதில் அறிவான். இதனால் சாதாரண உலகம் அவனைப் போற்றி வணங்கும். அவன் வழி செல்லும். அவன் வகுத்த நியதிகளைக் கடைப்பிடிக்கும்.

சத்தியம்

ஐந்தாவதாகக் கூறப்படுவது சத்தியம் என்ற நிலை. நாம் வாழ்க்கையில் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்தாலே சத்துப்பொருளை அணுக முடியும். அசத்தியம் உடையவன் சத்தியத்தை அணுக முடியாது. எனவே அவன் சத்துக்குச் சேய்மையானவனே. “சத்தியம் வத” எனத்தொடங்குகிறது சாந்தோக்கிய உபநிடத மந்திரம். சத்தியகாம ஜாபாலன் கதையில் கௌதம ரிஷி தன் தந்தை கோத்திரத்தைக் கூறமுடியாத பிள்ளையை உண்மை பேசியபடியால் பிராமணனே எனக்கூறி, குருகுல வாசத்திற்கு ஏற்றுக்கொண்ட கதை பற்றிய விபரம் கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகளில் இடம்பெறுகின்றது:

தந்தையை அறியாவொரு பிள்ளை குருவுக்கு உண்மை சொன்னான். குரு உண்மை சொன்ன நீ பிராமணப் பிள்ளை தான் என்றார். ¹

அரிச்சந்திரன் போன்ற எண்ணில்லாக் கதைகளும் புராண இதிகாசங்களும் சத்தியத்தின் நித்தியத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நான் என்னும் அகங்காரத்துடன் செயலாற்றும் உயிருக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் அகங்காரம் என்ற அந்தக்கரணம் பரிசுத்தம் அடைந்து, மிக மேலான நுண்ணிய ஆன்மீக விடயங்களை அறிவதற்கு ஆதாரமாக அமைவது சத்தியம் என்ற இவ்வைந்தாம் நிலை.

ஞானம்

அகங்கார விருத்தியில் ஆறாவதாக இடம்பெறுவது ஞானம். இது “ஜ்ஞா” என்ற வினையடியாகப் பிறந்தது. அறிவு என்ற சாதாரண பொருளில் வழங்கினாலும் உண்மையில் பரிசுத்தத்தில் மலர்ந்த உயர்ஆன்மீக அறிவையே குறிக்கிறது. பிரஜ்ஞானம், விஜ்ஞானம் என “ப்ர”, “வி” என்னும் உபசர்க்கங்களைச் சேர்த்து எழுதும் போது அவை சாத்திர நூல்களில் அதிஉன்னத அறிவு நிலைகளைக் குறிக்கும். கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளில் ஞானத்தை உணர்ந்தவர்கள் என கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிடுவது அருணகிரிநாதரையும், கச்சியப்ப சிவாசாரியாரையுமே. கைலாசபதி அவர்களுக்கும் 1953இல் இந்நிலை கைகூடியது என அவர்களின் சிந்தனைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அநந்தம்

ஏழாவதாக இடம்பெறுவது அநந்தம். அநந்தம் முடிவற்றது, எல்லையற்றது. தெய்வங்களுள்ளும் அதி உயர்ந்தோருக்கு மட்டுமே இந்நிலை கைவந்திருக்கலாம். இதிகாச புராணங்களில் அநந்தம், பிரமம் என்ற 7ஆம், 8ஆம் நிலைகளை அடைந்த மனிதர்களுக்குச் சான்றுகாட்ட முடியவில்லை என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள்.

பிரமம்

அகங்கார விருத்தியின் உயர்ந்த இறுதிநிலையாக மதிக்கப்படுவது பிரமம். அநந்தத்திலும் இது உயர்வானது. இதனை அடைந்தவர்கள் எந்தவொரு விடயத்தையும் அதுவே தானாய் நின்று அமுந்தி அறியக்கூடியவர்களாக இருப்பர். சிவகுமாரர், அதாவது கடவுளர் மட்டுமே இப்பிரம நிலையை அடைந்தவர்கள் எனக் கைலாசபதி குறிப்பிடுகிறார். இவ்வகங்கார விருத்தியின் முதல் நான்கும், அதாவது பிரேமை, ஆசாரம், அருள்நோக்கு, ஆரியத்துவம் என்ற நான்கும், சடபாகம் என்றும், சத்தியம், ஞானம், அநந்தம், பிரமம் என்ற நான்கும் சித்பாகம் என்றும் வகுக்கப்படும். சடபாகத்தில் நிற்கும் சாதகர் ஒருவர் சித்பாகத்திலுள்ள நிலைகளைக் குறிக்கோளாக முன்வைத்துச் சாதிக்கும் முறைகளும் உண்டு.

நாற்பால், வருண வேறுபாடு:

அகங்கார விருத்தியில் மேலே கூறிய நான்கு நிலைகளுள் பிரேமை என்ற ஒன்றே சாதாரண மனிதன் ஒருவனுக்கு இருக்கும். ஆசாரம், அருள்நோக்கு, ஆரியத்துவம் என்பவை மனிதனின் இடைவிடா முயற்சியினால் மட்டுமே அடையக்கூடியவை. சத்தியம், ஞானம், அநந்தம், பிரம்மம் என்பன அதியுயர்ந்த நான்கு நிலைகள். இவை பற்றித் தொன்மையான உரையாசிரியர்களோ நவீன வியாக்கியானகாரர்களோ எதுவித விசேட விளக்கமும் தரவில்லை. ஆனால் கைலாசபதி அகங்காரம் என்ற அந்தக் கரணவிருத்தியில் முற்கூறிய பிரேமை, ஆசாரம், அருள்நோக்கு, ஆரியத்துவம் என்ற பிரதிபிம்பங்களின் பிம்பமே சத்தியம், ஞானம், அநந்தம், பிரம்மம், பிரதிபிம்பமாகிய அருள்நோக்கு என்ற நிலையை எய்தியவன் பிம்பமாகிய சத்தியம், ஞானம், அநந்தம், பிரம்மம் ஆகிய நான்கையும் நோக்குவது பற்றித் தோன்றியவையே வேளாளன், வணிகன், அரசன், அந்தணன் என்று தொல்காப்பியமும் சங்க நூல்களும் பேசும் “வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பால்.” இதனை கைலாசபதி, அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர், தமிழ்ச் சாதகர்கள் என்கிறார். அதேபோல ஆரியத்துவம் என்ற நிலையை அடைந்தவன். பிம்பமாகிய நான்கையும் நோக்குவதால் வந்த வேறுபாட்டையே வர்ணங்கள் எனத் தர்மசாஸ்திரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இதனைக் கைலாசபதி அவர்கள் பிரம்மக்ஷத்திரிய, வைசிக, சூத்திரர், ஆர்யச்சாதகர், ஆரியசாதகம், அத்துவசுத்தி, தீட்சைகளோடு கூடியது என்கிறார். இவை ஆன்மீக சாதனை பற்றிய வேறுபாடேயன்றி மேலைநாட்டவர் சொல்வதுபோலச் சமூக, பொருளாதார வேறுபாடு பற்றி எழுந்த வகுப்பு முறை (Social classification) அல்ல.

இரண்டாம் கண்: புத்திவிருத்தி

முன்று கட்டுக்களும் முதற்கட்டுத் தளங்களும்

கைலாசபதி சிந்தனைகளில் மிகமிக நுட்பம் வாய்ந்ததும், விசாலமானதும் புத்திவிருத்திபற்றிய அவர் கருத்துக்களாகும். பழமைக்குப் பழமையாயும், புதுமைக்குப் புதுமையாயும் உள்ளவை இப்புத்திவிருத்தித் தளங்கள்.

பழைய சாத்திரங்கள் தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம் என்ற நான்கு தளங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. ஆனால் தற்காலத்தில் அவற்றுக்குக் கொள்ளும் பொருளோ மிகக்குறுகியதாகக் காணப்படுகிறது. தர்மம் சில கடமைகள் என்றும், அர்த்தம் சாதாரண உலகப் பொருளைத் தேடுவது என்றும், காமம் உடலுக்கு ஐம்புலன் வழி கிடைக்கும் இன்பங்களை அனுபவிப்பது என்றும், மோட்சம் இவைகளினின்றும் விடுபடுவதென்றும் பொதுவாக நம்பப்படுகிறது. “அறம் பொருள் இன்பம் வீடடைதல் நூற்பயனே” என்ற சூத்திரத்தில் கூறப்படும் நான்கும் தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம் என்ற புருடார்த்தங்களும் ஒத்த கருத்துள்ளவை என்ற எண்ணமே பொதுவாகக் கற்றோரிடையே நிலவிவருகிறது.² பௌத்த சமணக் கருத்துக்கள் தமிழ் பேசிய மக்களிடையே பரவிய காலத்தில் தர்மமும் மோட்சமும் தேடத்தக்கவை, அர்த்த காமங்கள் அவ்வளவு சிறந்த குறிக்கோள்கள் அல்ல என்ற கருத்தே நிலைபெறத் தொடங்கியது. “அறநூற் காலம்” என்று இலக்கிய வரலாற்று அறிஞர்களால் குறிப்பிடப்படும் சங்கமருவிய காலப் பகுதியில் வெளிவந்த பல நூல்களிலும் (நூலடியார் உட்பட) இக்கருத்துக்களே பிரதிபலித்தன. திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பரிமேலழகர் கூட இக்கருத்துக்கு அடி பணிந்துள்ளார் போலும். ஆனால் கைலாசபதி அவர்கள்,

அறம் = தர்மார்த்த காம மோகூழ்
 பொருள் = அர்த்தம் காம மோகூடி ஆன்மப் பிரகாசம்
 இன்பம் = காம, மோகூடி ஆன்ம பிரகாச ஞானம்
 வீடு = மோகூடி ஆன்மப் பிரகாச ஞானம் என்றும்,

அறம் தர்மம் - மோகூழ்

தான் அழிந்த இடத்து அர்த்தம்

இன்பம் காமத் தொடக்கம்

வேதாந்தம் சீத்தாந்தம் வரை செல்லும் வீடு

என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அர்த்தம் - பொருள். பொருள் என்பது பதத்தால் சுட்டப்படும் அனைத்தையும் குறிக்கும். பிற்காலத்தார் கொண்டது போல அழியும் செல்வப் பொருள்களை மட்டும் குறிக்காது. தர்மம் செய்யும் போது ஒருவன் தான் தானாக நின்று செயலை ஆரம்பிக்கின்றான். அதனால் பொருளை அறிவது கடினம். “அர்த்தம் தான் அழிந்த இடத்தில் பிறக்கும். பொருள் அல்லா

தவற்றை - அழியும் பொருளைப் (மருத்) பொருள் எனக் கருதிய அறிவு நீங்கி, அழியாப் பொருள் பற்றிய அறிவு புலப்படும் போது தான் அழிகிறான். அந்த இடத்தில் தான் அர்த்தம் விளங்கும் என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள்.

காமம் என்ற புருஷார்த்தத்தில் விரும்பத்தக்கது - காமிக்கத் தக்கது எது என்ற உண்மை புலப்படும். அதனால் அது இன்பம் ஆரம்பிக்கின்ற இடமாகிறது.

வேதாந்தம் என்பது அமிர்தம் சம்பந்தமானது. அதன்மேல் சித்தாந்தம். சித்தாந்தம் என்பது வெறும் மெய்யியல் சிந்தனை - பதினான்கு மெய்கண்ட சாத்திரங்களில் எடுத்து விளக்கப்படும் எண்ணக்கட்டமைப்பு (Structure of Thought) என்று நினைப்பது தவறு. அது ஒரு குறிக்கோள்; வாழ்க்கை முறை. அதை அகக் காட்சியினால் காணுகின்ற முறையொன்று உள்ளது என்கிறார். அதற்குப் புத்திவிருத்தியின் மூன்று கட்டுக்கள் பற்றிய அம்சங்களைத் தருகிறார்.

புத்திவிருத்தியின் மூன்று கட்டுக்கள்:

தொன்மையான நூல்களோடு ஒத்தும், சற்றுவிசாலமாயும் சிந்தித்த கைலாசபதி அவர்கள் மோட்சம், காமம், அர்த்தம், தர்மம் என்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களுக்குக் கீழேயும் ஆட்கள் நிற்கும் தளங்கள் உண்டு என்று சிந்திக்கத் தொடங்கினார். அதன் விளைவே புத்திவிருத்தியின் 1ஆம் கட்டுப்பற்றிய அவரின் கண்டு பிடிப்பு.

புத்திவிருத்தி: 3 கட்டு

- i பண்பாடு வரை ஒரு கட்டு - 9
 - ii தர்மம் தொடங்கி சத் ஈறாக ஒரு கட்டு - 9
 - iii அகண்டாகாரம் தொடங்கி மேலே ஒரு கட்டு - 6
- அதாவது 1ஆம் கட்டில் மேலிருந்து கீழாக,

9. பண்பாடு
8. சம்ஸ்காரம்
7. நாகரிகம்
6. நல்லார்வம்
5. பொது விவேகம்
4. கலை ஞானம்
3. சுட்டிப்பான கிரகிப்பு
2. சீவனம்
1. கேவலக்கிடை

என்பவற்றையும், (2ஆம் கட்டில்)

- 18. சத்
- 17. முடிந்த சத்தியம்
- 16. சித்தாந்தம்
- 15. ஞானம்
- 14. அமிர்தம்
- 13. மோட்சம்
- 12. காமம்
- 11. அர்த்தம்
- 10 தர்மம்

என்பவற்றையும், 3ம் கட்டில்,

- 24. சிவம்
- 23. ஆதிப்பிரமம்
- 22. ஆனந்தம்
- 21. முடிந்த ஞானம்
- 20. சித்
- 19 அகண்டாகாரம்

என்பவற்றையும் உள்ளடக்கியுள்ளார்.

இத்தளங்களின் பொதுத் தன்மைகள், அதில் நிற்போர் பற்றிய விபரங்களை ச.பரநிருபசிங்கம் அவர்களும் தந்துள்ளார். ஆயினும் அதனை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நாம் புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பைப் பூரணமாக விளங்கிக்கொள்ள முடியாது. அதனை வாசித்த அறிஞர் (மு. கந்தையா போன்ற) சிலருக்குப் பிழையான விளக்கமும் தெளிவின்மையும் தோன்றியுள்ளது. அதனால் அதில் தோன்றிய சிக்கல்களைக் களைவது அவசியமென நினைக்கிறேன்.

புத்திவிருத்தியில் 24 தளங்கள் பேசப்பட்டாலும் அவற்றுள் கீழிருந்து மேலாக கேவலக்கிடையில் இருந்து மோட்சம் வரையுள்ள தளங்களில் நிற்போர் பற்றியே நாம் சிந்திக்கவும், வரைவிலக்கணங்களை வகுக்கவும் முடியும். அதற்கு மேலேயுள்ள அமிர்தம் தொடக்கம் சத் வரையுள்ள தளங்களுக்கு கைலாசபதி அவர்கள் கூறியதை வைத்துக்கொண்டு சாத்திரங்களை விளங்கு

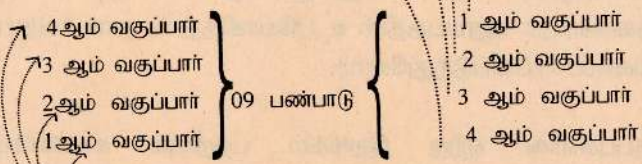
தற்கு அவை எவ்வளவு தூரம் உபகாரமாய் இருக்கும் என்பதை நாம் சிந்திக்கலாம். 18 தளங்களுக்கு மேலே 24 தளங்கள் வரை உள்ளவற்றை நாம் தத்துவங்களாக ஒரு சிறிதளவு நினைக்கலாம். ஆனால் நூற்கல்வியை முழுதும் நம்பி அதனையே தம் “தாய்மொழியாக”ப் பேசி வருபவர்களுக்குத் திருப்தி உண்டாகும் வகையில் நாம் விளக்க முடியுமோ என்பது ஐயமே. எனினும் கீழ்த்தளங்களில் நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் விளக்கினால், அதே நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் மேலுள்ள - அறிவுக்கப்பாற் பட்ட விடயங்களை ஓரளவிற்காயினும் ஒப்புக்கொள்ளும்படி விளக்க இயன்றவரை முயலலாம்.

கைலாசபதி அவர்கள் புத்திவிருத்தியின் ஒவ்வொரு தளங்களில் நிற்பவர்களையும் நான்கு வகுப்புக்களாக வகைப் படுத்துகிறார். வகுப்பு என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக, “type”, “சாதி” என்ற சொற்களையும் ஆரம்பத்தில் உபயோகித்தார். நாம் “வகுப்பு” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவோம்.

இவ்வகுப்புகளின் ஏற்ற இறக்கம் பற்றியும் கைலாசபதி அவர்கள் தமது சிந்தனையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். முதலாம் வகுப்பில் நிற்பவர்கள் தாம் நிற்கும் தளத்தில் இருந்து மேலே ஐந்து இடங்களை நோக்காக அடைவர். இதே சமயம் கீழேயும் ஐந்து தளங்கள் இறங்குவர். இதனைப் போலவே 2ஆம், 3ஆம், 4ஆம் வகுப்பாரும் முறையே 7ம், 9ம், 9ஆம் தளங்களை மேல் நோக்காக அடைவார்கள். கீழேயும் 7ம், 9ம், 9ஆம் தளங்கள் வரை இறங்குவார்கள். இதனைப் பின்வருமாறு வரைபடம் மூலம் விளக்கலாம்.

9ஆம் தளத்தில் நிற்கும் நான்கு வகுப்பார்

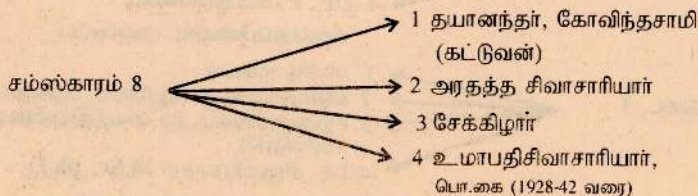
- 18
- 17 முடிந்த சத்தியம்
- 16
- 15
- 14
- 13
- 12
- 11
- 10

- 08 (பண்பாடு)
- 07
- 06
- 05
- 04
- 03
- 02
- 01 கேவலக்கிடை

மேலும் புத்திவிருத்தித் தளங்களின் வகுப்புக்களை விளங்கிக் கொள்ளும் விதத்தில் அவர் தம் காலத்தில் வாழ்ந்த சில அறிஞர்களின் பெயர்களையும் உள்நாட்டிலும், பிறநாட்டிலும் பிரபலமான மேதைகளின் பெயர்களையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். நாம் உள்நாட்டிலும், பிறநாட்டிலும் பிரபலமாக அறிமுகப்பட்டோரை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களின் குணாதிசயங்களைக் கொண்டு அந்தந்தத் தளங்களின் இலக்கணங்களை விளங்கிக் கொள்ள முயல்வோம். அந்த வகையில் அட்டவணையில் எல்லாத் தளங்களுக்கும் உரிய உதாரண புருஷர்களைத் தந்துள்ளோம். தளங்களில் நான்கு வகுப்புக்கள் உண்டு என்ற கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனையின் விடயம் பலருக்கு விளங்கவில்லை. சிந்தனையில் ஆங்காங்கு பரவிக் கிடந்த கருத்துக்களைக் கொண்டும் கைலாசபதி அவர்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்புடைய முதறிஞர் சிலர் பெற்ற தகவல்களைக் கொண்டும் இவ்வட்டவணையைத் தயாரித்துள்ளேன். அவை பலகாலமாக நிலவி வந்த கருத்துக்களுக்கு முரண்பாடாய் இருக்கலாம். பலருக்கு வெறுப்பும் கோபமும் ஏற்படலாம். ஆயினும் விளக்கத்தின் பொருட்டு இவ்வட்டவணையைத் தருதல் அவசியமாகிறது.

புத்திவிருத்தித் தளங்களில் நிற்பவர்கள் : முதலாம் கட்டு

- நாகரிகம் 7
- 1 யாகம் செய்த அரசர்
 - 2 ஹே. சுப்பிரமணிய ஐயர்
 - 3 பொன்னம்பலம் (ஆசிரியர்)
 - 4 ஸ்ரீ அரவிந்தர்,
பொ.கை (1918-1928 வரை)
- நல்லார்வம் 6
- 1 பைபிள் எழுதிய 4 அர்ச்சிய சிஷ்டர்கள்
 - 2 புத்தர், சின்னப்பு (ஆசிரியர்)
 - 3 விவேகானந்தர், சிவஞானமுனிவர்
 - 4 காந்தி, தாவடி பொ. கை ஐயர் 1918 வரை)
- பொதுவிவேகம் 5
- 1 பண்டிதை வேதநாயகி,¹
வைரவியார். இராமகிருஷ்ணர்,
 - 2 சு. சிவபாத சுந்தரம்
 - 3 பிளேட்டோ, த.கைலாசபிள்ளை
 - 4 பண்டிதமணி.சி.கணபதிப்பிள்ளை,³
சோக்ரறீஸ்
- கலைஞானம் 4
- 1 பண்டிதை வேதநாயகி
 - 2 தலைமையாசிரியர் சின்னத்தம்பி²
(கணபதிப்பிள்ளை)
 - 3 வே. நடராஜா B.SC
 - 4 ஷேக்ஸ்பியர், கான்ற், ஹெகல்
- சுட்டிப்பானகிரகிப்பு 3
- 1 (மக்கள் தலைவர்கள்)சு. சுவாமிநாதன்
 - 2 தலைமையாசிரியர் சின்னத்தம்பி²
(கணபதிப்பிள்ளை)
 - 3 காசிப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்
 - 4 சு. இராசரத்தினம்
- சீவனநோக்கு 2
- 1 தம்பிப்பிள்ளை (ஆசிரியர்) (அளவெட்டி)
 - 2 சேர். பொன். இராமநாதன்
 - 3 செல்லத்துரை (ஆசிரியர்) (அளவெட்டி)
 - 4 Dr. P. சுப்பிரமணியம்,
சிதம்பரப்பிள்ளை (அளவெட்டி)
- கேவலக்கிடை 1
- 1 99.9% மக்கள்
 - 2 விஸ்வலிங்கம் (ஆசிரியர்) (அளவெட்டி)
 - 3 சற்குணசிங்கம், மு. வைத்தியலிங்கம்.
(அச்சவேலி)
 - 4 Dr. சிவப்பிரகாசம் M.Sc, ph.D

¹ ² ³ இவர்கள் கீழ் தளத்தில் இருந்து மேல் தளத்துக்கு ஏறியவர்கள்

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பின் 3ம், 4ம் வகுப்பில் நிற்பவர்கள் மேல் நோக்காக 9ம் தளத்தை எட்டமுடியும். எனினும் அவர்களுக்குள்ளும் ஒரு சிறு வேற்றுமை உண்டு. அதாவது 4ம் வகுப்பினருக்கு 6ம் இடம் மறையும் என்பது பொதுவிதி. அவர்களுக்கு 6ம் இடத்தைக் கடந்து செல்லும்நோக்கு விரிவு இருந்தும் அவ் 6ம் இடம் மறைவதால் அவர்களின் சாதனைகளிலும் சில குறைபாடுகளை ஏற்படுத்தும் என்கிறார்.

கைலாசபதி அவர்கள். அதனை

4ம் வகுப்பு ஏற்ற கிறக்கம்

1ம் வகுப்பார் நிற்கிற பூமி, மேலே 5ம் பூமி

நோக்குத் தெரிய விரிவார்கள். ஏறுவார்கள். கீழேயும் 5 ம் பூமிக்கு கிறங்குவார்

2ம் வகுப்பார். மேலே 7ம் பூமி நோக்கி விரிவார். கீழேயும் 7ம் பூமி நோக்கி கிறங்குவார் 3ம் வகுப்பார். மேலே ஒன்பது நோக்கு விரிவார் கீழேயும் 9 பூமிக்கு கிறங்குவார். 4ம் வகுப்பாரும் மேற்படியே. ஆனால் 3ம், 4ம் வகுப்பாரிடையே வீத்தயாசம் உண்டு. என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள். 6ம் இடம் மறைதல் என்ற பொதுவிதி எப்படி உண்டாயிற்று என்பதை விளக்குதல் சற்றுக்கடினமானது. நான்கு வகுப்பிலும் உள்ளவர்களின் ஆற்றல் படிப்படியாக அதிகரிப்பதைக் கைலாசபதி அவர்கள் நாலு சட்டைக்காரர், எட்டுச் சட்டைக்காரர், நின்று பார்ப்போர், பாய்ந்து பார்ப்போர் என்ற ரீதியில் ஒன்பது இடங்க ளையும் எட்டும் முறையை விளக்குகிறார்.

நாலாம் வகுப்பார் நிற்கும் தளத்திற்கு ஒன்பதாம் தளம்மேல், கீழ்நோக்கு எட்டும். நாலாமடிச்சட்டை, எட்டுமடிச்சட்டை போல் விரி வார். இடையில் சில பூமி மறையும். ஒரு படைச்சட்டையில் ஆறாம் படி எட்டாது. 1ம், 2ம், 3ம் வகுப்பாருக்கு இடையில் மறைவு கில்லை. அந்தக் கணித நுட்பத்தில் நாம் நுழையாது பொது விதி யாகிய ஆறாம் இடம் மறைதல் 4ம் வகுப்புக்குரிய இலக்கணமாக ஏற்றுக்கொண்டு புத்திவிருத்தியின் கட்டமைப்பை மேலும் ஆராய லாம்.

முதற்கட்டு முதல் தளம்: கேவலக்கிடை

புத்திவிருத்திக்கட்டமைப்பில் கீழிருந்து முதலாவதாக அமைவது கேவலக்கிடை என்ற அடித்தளம். இது மனிதர் எவ்வித இலட்சியமு மின்றி உடலையே தான் என நினைத்து உடலுக்குரிய குணங்களின்

வசப்பட்டு வாழும் நிலை. கேவலக்கிடை - கேவலத்தில் கிடப்பது. “மாவும் மாக்களும் ஐயறிவினவே” என்று சுட்டியது இவர்களைத் தான்.

எல்லாத்தளங்களிலும் நிற்பவர்களைப் போலவே இத்தளத்தில் நிற்பவர்களையும் நான்கு வகைப்படுத்துகிறார் கைலாசபதி அவர்கள். 1ம் வகுப்பார் தாம் நிற்கும் கேவலக்கிடைத் தளத்திலிருந்து மேல் நோக்காக நோக்கும்போது சீவனநோக்கு, சுட்டிப்பான கிரகிப்பு, கலைஞானம், பொதுவிவேகம் என்ற தளங்களை நோக்காக எட்டுவர். இதற்குச் சான்றாக உலகில் வாழும் 99.9 வீதமான மக்களைக் குறிப்பிடுகிறார். 2ஆம் வகுப்பார் நிற்கும் தளத்திலிருந்து 7 தளங்களை எட்டி நோக்குவர். அதாவது சீவனநோக்கு, சுட்டிப்பான கிரகிப்பு, கலைஞானம், பொது விவேகம் ஆகியவற்றுடன் நல்லார்வம், நாகரிகம் ஆகிய இரு தளங்களையும் மேலதிகமாக எட்டுவர். அதே போல் 3ம், 4ம் வகுப்பாரும் மேலே கூறப்பட்ட 7 தளங்களுடன் அதாவது சீவனநோக்கு, சுட்டிப்பான கிரகிப்பு, கலைஞானம், பொது விவேகம், நல்லார்வம், நாகரிகம் என்பவற்றுடன் சம்ஸ்காரம், பண்பாடு ஆகிய இரு தளங்களையும் மேலதிகமாக நோக்குவர்.

இரண்டாம் தளம்: சீவனநோக்கு

புத்திவிருத்திக கட்டமைப்பில் கீழிருந்து மேலாக 2ம் தளத்தை வகிப்பது சீவனநோக்கு. கைலாசபதி அவர்கள் இதனை ஆரம்பத்தில் சீவனம் என்றே குறிப்பிட்டார். அதாவது, சீவனத்தில் நோக்குத் தொடங்கும் என்கிறார். இது கேவலக்கிடையிலும் ஒரு படி மேலானது. காரணம் இவர்கள் தமக்கென ஒரு வாழ்க்கை உண்டு; அதற்காகப் பாடுபட வேண்டுமெனச் சிந்திப்பவர்கள் தம் நலனுக்காகவே மனைவி, பிள்ளைகள் என்று இணைத்தாலும் அவர்களுக்காக உழைத்துத்தியாகம் செய்யும் மனப்பாங்குடையோர் இந்நோக் குள்ளவர்கள். இத்தளத்தின் 1ம், 2ம், 3ம், 4ம் வகுப்பார்களுக்கும் கைலாசபதி அவர்கள் சுட்டிய தம்கால அறிஞர்கள்³ பற்றிய விபரம் விரிவஞ்சி அடிக்குறிப்பில் வருகிறது.

முன்றாம் தளம்: சுட்டிப்பான கிரகிப்பு

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் 3ம் தளமாக அமைவது சுட்டிப்பான கிரகிப்பு. இது இயற்கையான மனிதனுக்குள்ள intuitive knowledgeக்கு வழி செய்யும். நினைத்த காரியம் சொல்லுதல், சாத்திரம் சொல்லுதல், உருப்பற்றுதல் ஆகியவை இத்தளத்தைச் சார்ந்தவை. அத்துடன் மீனவனுக்கு மீன்பற்றிய அறிவு, வேடனுக்கு மூலிகைகள் பற்றிய அறிவு போன்றவையும் இத்தளத்தின்பாற் படும். அதனைக் கைலாசபதி அவர்கள்.

சுட்டிப்பான அறிவு (கடல் வாசிக்கு, மீனியற்கை பற்றிச் சுட்டிப்பாய்த் தெரியும்) வீஞ்ஞானியிலும் பார்க்க (தனது ஆட்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பது சுட்டிப்பாய்த் தெரியும்) என்கிறார். அத்துடன் சுட்டிப்பான கிரகிப்புத் தளத்தில் நிற்பவர்கள் சமுதாயத்தில் தலைமை தாங்கி பொதுமக்களை வழிநடத்தும் ஆற்றல் உள்ளவர்கள். அதாவது இத்தளத்தினர் பிறப்பிலேயே தலைமைத்துவம் உள்ளவர்கள் (Born Leaders)

நான்காம் தளம்: கலைஞானம்

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் நான்காம் தளத்தை வகிப்பது கலைஞானம். இத்தளத்தினர் கலைகளைச் சுவைக்கும் திறன் உடையவர். கலை என்பது கலிப்பு, எழுச்சி என்ற பொருளிலும் வரும். உள்ளே இருந்து எழுவது - கலிப்பது எதுவோ அதுவே கலை. இசை, நாடகம் முதலிய கலைகள் மனிதனது எழுச்சிகளைச் சீர் செய்வன. அவை இறுதியில் மனிதனை அர்த்தத்துக்கு இட்டுச் செல்லவழி செய்வன. அதாவது பொருளை - மெய்ப்பொருளை நாடும் ஆவலைத் தூண்டுவன. அழியும் புலனின்பங்களைத் தூண்டுவதுடன் நின்று விடுவது கலை என இக்காலத்தவர் நினைப்பது கலையின் முழுப்பரிமாணத்தையும் சிதைத்து விடும் இத்தளத்தின் முதல் மூன்று வகுப்புக்களுக்குத் தம் சமகால அறிஞர்களைச் சுட்டிய அவர் 4ஆம் வகுப்புக்கு உலகப்புக் பெற்ற ஷேக்ஸ்பியர், ஹெகெல், கான்ற் போன்றவர்களைக் குறிப்பிடுகிறார். "ஒருவரை அறிவதற்கு அவர் விட்டுச் சென்ற கருத்துக்களே அளவுகோல்" என்பதை மனங்கொண்ட அவர்கள் ஷேக்ஸ்பியரை உயர்த்திப்

பேசினார். அக்காலப் பல்கலைக்கழக புகழுகப் பரீட்சைக்கு ஆங்கிலப்பாடநூல் வரிசையில் ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகம் ஒன்று கட்டாயமாக இருந்தது. எனவே ஷேக்ஸ்பியரின் நூல்களைப் படித்துத் தெளிந்தமையே அதற்குக் காரணமாகலாம். அந்த வகையில் ஷேக்ஸ்பியர் கலைஞான தளத்தின் 4ம் வகுப்பினர் எனத் தீர்மானித்தது சரி. அவர் ஒன்பதாம் தளமாகிய காமம் வரை எட்டுவார். எனவே காமிக்கத்தக்க பொருள் எது என ஷேக்ஸ்பியர் அறிவார். அதன் விளைவாக எழுந்தவை அவரது அதி உன்னதமான சிந்தனைகள். விஞ்ஞானமாணிப்பட்டத்துக்கு மேலைத்தேச அளவையியலை ஒரு பாடமாகக் கற்ற கைலாசபதி அவர்கள் ஹெகல், கான்ற் போன்றோர்களின் கருத்துக்களையும் நன்கு அறிந்திருந்தார். இம் மெய்யியலாளர்களின் நூல் கொண்டு இவர்களின் தளத்தைச் சிந்தித்துள்ளார். இத்தளத்தினர் புத்திவிருத்தியின் 12ம் தளமாகக் காமம் வரை நோக்கெட்டுவர். அதேசமயம் கேவலக் கிடைக்குக் கீழேயும் இறங்கக்கூடியவர்கள். இதனைப் பரநிருபசிங்கம் அவர்களும் “கான்ற், ஹெகல், ஷேக்ஸ்பியர்” ஆகியவர்கள் காம நோக்கை எட்டக்கூடியவர்கள். ஆனால் கேவலக்கிடைக்குக் கீழேயும் இறங்குவர் எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஐந்தாம் தளம்: பொதுவிவேகம்

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் ஐந்தாவதாக இடம்பெறுவது பொதுவிவேகம். மேல்நாட்டு விஞ்ஞானிகள் பொதுவிவேகத்திற்குத் (general intelligence) தமது உளவியலில் முக்கிய இடம் கொடுக்கிறார்கள். எனவே கைலாசபதி அவர்களும் இதற்கு 5ம் இடம் கொடுத்தது பொருத்தமே. சாதாரண உலகத்தினர் போற்றும் விடயமாகையால் இதுபற்றிய அவரின் கருத்துக்களை ஒன்று திரட்டுவது நல்ல பயனையே விளைவிக்கும். இத்தளத்தினர் பெரிய விடயங்களையும் அதிநுட்பமாக உணரும் தன்மையுடையவர்கள். அத்துடன் கணிதம், விஞ்ஞானம், நிர்வாகம், கலை முதலிய அனைத்திலும் தம் திறமையை நுட்பமாகக் காட்டக்கூடியவர்கள். இத்தளத்திற்கு உதாரண புருஷர்களாக தம் காலத்தில் வாழ்ந்த சில அறிஞர்களைச் சுட்டியுள்ளார்.⁵ அவர்கள் பற்றிய விபரம் அடிக்குறிப்பாகத் தரப்படுகிறது.

ஆறாம் தளம்: நல்லார்வம்

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் ஆறாவதாக அமைவது நல்லார்வம். நல்லார்வ நோக்குள்ளவர்கள் ஆயிரத்தில் ஒருவர் தான். அவர்கள் நல்ல காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்ற மனக்கிளர்ச்சி உடையவர்கள். அத்துடன் அவர்கள் உண்மையான சமூக சேவையாளர்களும் கூட (Social Service Volunteers). இத்தளத்தின் 1ம் வகுப்பாருக்கு பைபிள் எழுதிய நான்கு அர்ச்சியசிஷ்டர்களை கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். சாதாரண உலகமக்கள் இத்தளத்தினர் பற்றி மிக உயர்ந்த கருத்துக்களை வைத்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கு கைலாசபதி அவர்கள் ஆறாம் தளத்தை அமைத்தது எமக்குச் சற்றுப்பிடிக்காமலும் இருக்கலாம். ஆதலால் அவர் அப்படி அமைத்ததன் காரணத்தை சற்று இவ்விடத்தில் ஆராய்வது நன்மையாக அமையும். மேல்நாட்டு ஏகாதிபத்தியத்துடன் சேர்ந்து வளர்ந்தது கிறீஸ்தவம். அது உலக சனத்தொகை அடிப்படையிலும் முதலாம் இடத்தைப் பெறுகிறது. அதனால் அதன் உயர்வு பற்றியும் சாதாரண மனிதர்களாகிய எமக்குச் சந்தேகம் கிடையாது. ஆனால் கைலாசபதி அவர்கள் நூல்களின் அறிவு கொண்டு அன்றி, அதை இயற்றியவர்களின் வாக்குச் சுத்தத்தைஸ்மிருதி முறையில் கண்டு, அவர்களுக்கூரிய வகுப்பை வகுத்துள்ளார். கிறிஸ்து உலக இரட்சகர் என்று கூறப்பட்டாலும் அவரின் வாக்குகள் என்று நமக்கு வந்தவை மிகச்சிலவே. உதாரணம் மலைப் பிரசங்கம், (Sermon on the Mount) பிதாவுக்குத் தோத்திரம் (Lord's Prayer) போன்றனவே. இன்று நம் கையில் இருப்பவையாகிய புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள நான்கு சுவிசேஷங்களும் (நற்செய்தி) வேறும் சிலவும் கி.பி. பல தசாப்தங்களுக்குப் பிந்தியவையே என ஆய்வாளர் கூறுகின்றனர். அவற்றை ஆக்கிய நூலாசிரியர்களையே இங்கு பைபிள் அர்ச்சியசிஷ்டர் (Biblical Saints) என்று கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். அவர்களுடைய திருவார்த்தை கொண்டு அவர்கள் நிலையை நல்லார்வத்தின் 1ம் வகுப்பு எனக் கைலாசபதி அவர்கள் காண்கிறார். அவர்கள் மேலே தர்மம் வரை ஐந்து இடங்களை நோக்காக எட்டுவார். அப்படி தர்மத்தில் ஊன்றி நிற்கும் போது, அவர்கள் தர்மத்தைப் பற்றிக் கூறியவை தெளிவாய் இருக்கும். அத்துடன் ஐந்து தளம் கீழேயும் இறங்கி சீவனத்தை நோக்குவார்.

எனினும் கேவலக்கிடைக்கு இறங்காத பெருமையுடையவர்கள். அதனால் அவர்கள் சிறியன சிந்தியாதவர்கள். அவர்களது வாழ்க்கையின் இலட்சியம் பிறர்நலன் புரிதல்; “உன்னைப் போல் உன் அயலவனையும் நேசி” என்பது அவர்களின் தாரக மந்திரம் அதனால் அவர்கள் கீழ்த்தளங்களில் உள்ளவர்களின் மதிப்பைப் பெற்றுள்ளார்கள். அந்தவகையில் கைலாசபதி அவர்கள் இத்தளத்தை இவர்களுக்கு கொடுத்தார் போலும். மேலும் அவர்

பைபிள் சொன்ன இடம் சாதாரண சனங்களின் கீழ்த்தளத்திற்கு அடுத்த மேல்தளம் பெரிய உண்மை பைபிளில் வரலாம் எங்கிருந்து வந்தது கேள்வி

என்கிறார். நல்லார்வ தளத்தின் இரண்டாம் வகுப்பிற்கு கௌதம புத்தரையும், முன்றாம் வகுப்பிற்கு விவேகானந்தர், சிவஞான முனிவர் போன்றவர்களையும், நாலாம் வகுப்புக்கு மகாத்மா காந்தியையும் உதாரணம் காட்டியுள்ளார்.

ஏழாம்தளம்: நாகரீகம்

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் ஏழாம் தளமாக இடம்பெறுவது நாகரீகம், எது கொண்டாடத்தக்கது? எதை விலக்கி நடக்க வேண்டும்? என்ற பிரச்சினைகள் நாகரீக நோக்குடையவர்களுக்குத்தான் இருக்கும். இவர்கள் பெரிய வேதாந்தங்களையும் பேசுவர். ஆனால் சுத்தியைப் பற்றிய யோசனை - பிழைசெய்தேன், செய்கிறேன் என்ற எண்ணம் இவர்களுக்கு வராது. தங்களில் அழுக்கு இருப்பதும் இவர்களுக்குத் தெரியாது. ஏனைய தளங்களைப் போலவே இதுவும் நான்கு வகுப்புக்களாக பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் முதலாம் வகுப்பு பாருக்கு உதாரணமாக யாகம் செய்த கூத்திரியர்கள் சுட்டப்பட்டுள்ளனர். அவர்களை கைலாசபதி அவர்கள்,

“நாகரீக தளத்தில் நிற்கும் முதலாம் வகுப்பார் பெரிய யஜ்ஞ சத்திரியர்கள். அவர்களுக்குளித்த நோக்குக்கு மேல் தெரியாது. கீழே சீவனத்துக்கு மேல் சுட்டிப்பான தளத்திற்கு கீழ் கிறங்கார்கள்.

என்கிறார். புராண இதிகாசங்களில் அரசர் நூறுயாகம் செய்து சிறப்புடைந்த வரலாறு கூறப்படுகிறது. புறநானூறு போன்ற இலக்கியங்

களில் “பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி”, (புறநானூறு செய்: 12) “ராஜகுயம் வேட்டபெருநற்கிள்ளி” (புறநானூறு செய்: 16) போன்ற கூடித்திரிய மன்னர்கள் பேசப் படுகிறார்கள். தற்கால ஆய்வாளர் ஆரியரின் செல்வாக்கு தமிழகத்தில் பரவிய பின்னரே இவ்வழக்கங்கள் வந்தன எனப் பேசுவர். ஆனால் ஆரியரும், தமிழரும் இந்தியாவை ஞான பூமியாக உடையவர்கள் என்ற கருத்தைக் கொண்ட கைலாசபதி அவர்கள் இவர்கள் ஒரே இந்திய மரபில் வந்தவர்களே என்கிறார். இவர்களைப்பற்றி பரநிருபசிங்கம் “யக்ஞங்களைச் செய்த கூடித்திரிய அர்த்த நோக்குத் தெரிந்தவர்கள் அவர்கள் சுட்டிப்பான கிரகிப்பு வரைதான் இறங்குவார். சீவனத்துக்கு இறங்கார். சீவன நோக்கு இல்லாத படியால் அவர்களுக்கு வீரம் இருந்தது” என்கிறார். இத்தளத்தின் ஏனைய வகுப்பார் பற்றிய விபரம் அடிக்குறிப்பாகத் தரப்படுகிறது.¹⁰

எட்டாம் தளம்: சம்ஸ்காரம்

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் கீழிருந்து மேலாக 8வது தளமாக அமைவது சம்ஸ்காரம். சம்ஸ்காரம் என்ற சொல் (சம்ஸ்+ க்ரு) = விளக்கு (Polish), சுத்தப்படுத்து (refine), என்ற பொருளைத் தரும். உள்ளத்தை விளக்குவது, சுத்தப்படுத்துவது சம்ஸ்காரம். வைதிகக் கிரியைகளில் 40 வகையான சம்ஸ்காரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை மனித ஆன்மாவை சுத்தியாக்கிப் பண்படுத்துவன. சம்ஸ்கார தளத்தின் 1ம் வகுப்பாருக்கு உதாரணமாக தயானந்தரை சுட்டுகிறார். இவர் 12ம் தளமான காமம் வரை நோக்களவில் எட்டுவார். இவரை இந்திய மறுமலர்ச்சிக்கு வடக்கிலும், தெற்கிலும் கூட பணிபுரிந்தவர் என தற்கால வரலாற்று எழுத்தாளர் நினைப்பது வழக்கமாகி விட்டது. தயானந்தர் வாழ்ந்த சூழ்நிலையில் வடமேற்கு இந்தியாவில் முஸ்லீம்களின் செல்வாக்கும், கிறீஸ்தவ பிரசாரமும் இரண்டு பக்கத் தாக்குதல் போல இந்து சமயத்தவர்களுக்கு துன்பத்தை ஏற்படுத்தின. அவர்களோ இத்தாக்குதல்களை நேரடியாக எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றலின்றிப் பழமையில் (Conservatism) தற்பாதுகாப்புத்தேடி அதனை அழுங்குப் பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டனர். நவீன விஞ்ஞான பகுத்தறிவு

பௌராணிக இந்துமத நெறியில் வாழ்ந்த இந்துக்களுக்கு விடை கூற முடியாத புதிர்களாய் நின்றன. வேதத்தைத் தமது நூல்களாகக் கொண்டவர்கள் அவற்றின் அடிப்படைத் தத்துவங்களுக்கு சவால்கள் தோன்றியபோது குருட்டு நம்பிக்கையின் பின்னே சரணடைந்தனர். இதனை நன்கு கவனித்த தயானந்தர் நடைமுறையிலிருந்த இந்துமதத்தின் மீது வெறுப்புற்றார். தீவிர சீர்திருத்த வாதியாக மாறி, வேதம் அனைத்து அறிவையும் - தற்கால விஞ்ஞான அறிவைக்கூட - தன்னுள் அடக்கியுள்ளது என வாதித்தார். ஆனால் வேதத்தில் பற்பல தெய்வ வழிபாடு இல்லை என்ற ஏகபரம்பொருட் கொள்கையை நியாயித்து நூல்கள் பல எழுதி வெளியிட்டார். “சத்தியார்த்த பிரகாசம்” என்ற புதிய விளக்க நூல் மூலம் தமது சமயக்கருத்துக்களுக்கு ஒரு வலுவான அத்திவாரத்தை அமைத்தனர். வைதிகர்கள் அவரை இஸ்லாமிய, கிறீஸ்தவ கொள்கைகளின் வசமாகிவிட்டார் எனக் குற்றஞ்சாட்டினர். சீர்திருத்தப் போக்கினரோ அவர் விஞ்ஞான வழியில் செல்லாது வேதத்தில் சகல அறிவும் இருக்கிறது எனப் பேசியதை மறுத்தனர். ஆனால் தயானந்தர் சுட்டிப்பான கிரகிப்புத் தளத்திற்கு இறங்க மாட்டார். ஆதலால் சமுதாயத்தின் நல்லவர் யார்? தீயவர் யார்? என அறியும் ஆற்றல் அவருக்கு எட்டவில்லை. இதனால் தான் அவரது ஆரியசமাজத்தில் உட்பூசல்கள் இடம்பெற்றன. தயானந்தர் மேலே 12ம் தளமான காமம் வரை எட்டுவார். அதாவது சத்தியத்தைக் காமிக்க வேண்டும் என்பதில் நல்ல நம்பிக்கை உடையவர். இதனால் தான் கைலாசபதி அவர்கள் தயானந்தருக்கு இத்தளத்தைக் கொடுத்தார் போலும். “சிந்தனை”யில்

‘தயானந்தர் விசேஷம் வேத நெறியை அனுசரித்தவர் படித்தவர். சங்கரரை ஏசுவும் இல்லை. புத்தர் கொடுமைக்கு ஓர் உபாயம் செய்திருக்கலாம் என்றார். தயானந்தர். கீழறங்கார் கீழைக் கவனியார்.

என்கிறார். இத்தளத்தின் 2ம் வகுப்புக்கு உதாரண புருஷராக அரதத்த சிவாசாரியாரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் சைவ உலகில் அதிகம் அறியப்படாதவர் ஆதலால் அவரைப்பற்றி சற்று இவ்விடத்தில் விளக்கலாம். சபாபதி நாவலர் இவருடைய “சதுர் வேததாற்பரிய சங்கிரகம்”, “இராமாயண தாற்பரிய சங்கிரகம்”, “பாரததாற்பரிய சங்கிரகம்” ஆகிய நூல்களை வடமொழியினின்றும்

வாதமும், இஸ்லாம் மதத்தின் ஏகபரம்பொருட் கொள்கையும், தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். அரதத்தர் சிவபரத்துவத்தை வேத இதிகாசங்கள் மூலம் நிலை நாட்டியவர் என்ற ஒரு விடயம் மட்டுமே நமக்குத் தெரியும். அத்துடன் அவரது சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகம் திருவாரூர் நிர்மலமணிதேசிகரால் வடமொழியில் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டது என்பது பலருக்குத் தெரியாது. கர்ணபரம்பரைக் கதையின்படி அவர் வைஷ்ணவராக இருந்து, சைவசமயத்துக்கு மாறியவர். அதன் காரணமாக மன்னனிடம் தண்டனையும் அனுபவித்தவர். கைலாசபதி அவர்கள் தமது வாக்குச்சத்தத்தால் அரதத்தசிவாச்சாரியாரின் நூல்களை ஆராய்ந்தமையால் அவருக்கு இத்தளத்தைக் கொடுத்தார் போலும். இத்தளத்தின் 3ம் வகுப்பினருக்கு உதாரணமாக சேக்கிழார் காட்டப்பட்டுள்ளார். இவர் கேவலக் கிடைக்கும் கீழே இறங்கும் தன்மை கொண்டவர். மேலே 16ம் தளமான சித்தாந்தம் வரை எட்டுவார்.

சேக்கிழார் ஐள்த்துவமாகப் பாடுவார் நின்ற தளம் சம்ஸ்காரம் என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள். இத்தளத்தின் 4ம் வகுப்பினராக உமாபதி சிவாசாரியார் கணிக்கப்படுகிறார். இவரது சித்தாந்த அட்டகம் 14 மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதை கைலாசபதி அவர்கள் மறுக்கவில்லை.

போதம் சீத்த பிரகாசம் முறையே விழக்கச் செய்வது சீத்திக்கச் செய்வது போதத்துக்குப் புகட்டுவதாம். படிக்கிரமத்தில் அமைந்தவை. முன்றும் அருளிய ரீதி வேறு.

எனக் கைலாசபதி அவர்கள் 1941ல் கூறும்போது உமாபதி சிவாசாரியாரின் சிவப்பிரகாசத் தையே சுட்டுகிறார். திருவருட்பயன், சங்கற்ப நிராகரணம் ஆகிய நூல்களிலிருந்தும் தமது சிந்தனைக்கு ஆதாரங்களைக் காட்டியுள்ளார். அத்துடன் உமாபதி சிவாசாரியரின் கோயிற்புராணத்திற்கும், கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரின் கந்தபுராணத்திற்கும் மிகப் பெரிய மதிப்பும் கொடுத்திருக்கிறார்.

ஒன்பதாம் தளம்: பண்பாடு

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் 9ம் தளமாக அமைவது பண்பாடு. மேல்நாட்டவர் பேசும் கலாசாரம் (culture) விரிந்த மனப்பான்மை (broadmindedness) என்பன இத்தளத்தோடு சேர்ந்தவை. துனியில் காட்சி - கறள் இல்லாத நோக்கு - கணநேர வெகுளி என்பன

இப்பண்பாட்டு முதிர்ச்சியின் அடையாளங்கள். இத்தளத்தின் 1ம், 2ம், 3ம், 4ம் வகுப்பாளர்களுக்கு முறையே தாயுமானவர் ஆறுமுக நாவலர், விசுவாமித்திரர், ஆழ்வார்கள் போன்றவர்களை கைலாசபதி அவர்கள் உதாரண புருஷர்களாகக் காட்டியுள்ளார். 1ம் வகுப்பினரான தாயுமானவர் மதுரைநாயக்கர் குல அரசின் முதன் மந்திரியாக பணிபுரிந்தவர். மாணிக்கவாசகர் போல வெளித்தோற்றத்திற்கு உத்தியோகத்தவராக இருந்தும் உள்ளே ஞானசாதகராக விளங்கியவர். நந்தவனத்தில் இவர் தியானத்தில் இருந்தபோது மகாராணியாரின் வருகையும், செயலும் தான் நெறிதவறி விட வேண்டி வரும் என்ற அச்ச உணர்வை அவர் பால் தோற்றியது. உடனே இரவோடு இரவாக இராச்சியத்தை விட்டு வெளியேறினார். மோட்ச நோக்குள்ள ஒருவரே இத்தகைய போக்கைக் கைக் கொள்ள முடியும். “வீடுபெற்றில்” என்ற ஓளவை வாக்கை செயன் முறையில் காட்டியவர்; 13ம் தளமான மோட்சம் வரை எட்டிப் பார்க்கும் திறமை கொண்டவர். அதேசமயம் கீழேயும் பொது விவேகம் வரை இறங்கும் தன்மை கொண்டவர் என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள். பொதுவிவேகத் தொடர்பு காரணமாக தாயுமானவருக்கு நித்திய அநித்திய வஸ்து விவேகம் பிறந்தது. அவரது பாடல்களில் அதிகமான இடங்களில் இக்கருத்து காணப்படுகிறது. பண்பாட்டுத்தளத்தின் 2ம் வகுப்பினராக நாவலர் அவர்களைக் காட்டியுள்ளார். ஞான நோக்குவரை அவர் எட்டும் தன்மை கொண்டமையினாலேயே அவரது பெரியபுராண சூசனம் கற்றோர் மத்தியில் ஒப்பற்ற விளக்கமாக மதிக்கப்பட்டது போலும். 3ம் வகுப்பினரான விசுவாமித்திரர் முடிந்த சத்தியம் வரை நோக்காக எட்டுவர்.¹¹ கீழேயும் கேவலக்கிடைக்கு இறங்குவார். இவர் பண்பாட்டுத் தளத்தின் மூன்றாம் வகுப்பினர் ஆயினும், நாலாம் கண்ணாகிய சித்தவிருத்தியில் ஆரியத்துவம் அடைந்தமையால் மந்திரதிருஷ்டா ஆனார். இவர் முடிந்த சத்திய நோக்கை எட்டியமைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினார் என்பதற்கு ஆதாரமாக மேனகை விடயத்தில் நடந்த சம்பவத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

4ம் வகுப்பினரான ஆழ்வார்கள் சிவநிந்தனை இல்லாதவர்கள் என்பதே கைலாசபதி அவர்களின் கருத்து. இவர்களும் 17ம் தளமான முடிந்த சத்தியத்தை நோக்காக எட்டக்கூடியவர்கள். அதாவது,

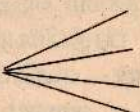
சடகோபர், பண்பாட்டில் நின்று நன்றாக எட்டிப்பார்க்கும் சாதி. முடிந்த சத்திய நோக்கு விளங்கும். (ஊமை பிறக்கும்) கைகூடிய போது கொஞ்சக் காலம் கிருக்கலாம். ஊமை பிறக்கும் கிடத்தில் முத்தரை. கருவிகரணம் வியத்தமாகா நலையாகலாம். தெரிந்ததைப் பார்த்துக் கொண்டு வெளியிற் றோய்தற்குக் கருவிகரணம் கிடங்கொடா நலை. சடகோபருக்கு பேச ஆளில்லை. ஊமையாய்ப் புளியடியிலிருந்தார். மகூரகவீ வடக்கே தவம் செய்தார். தெற்கே ஒளி தெரிந்தது. அங்கேதான் அங்குக்கிரகமென்று நாடிவந்தார். இவர் பேசினார்

என்று தமது சிந்தனையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கிரண்டாம் கட்டுத்தவங்களும் வகுப்புகளும்

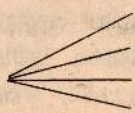
புத்திவிருத்தியின் 2ம் கட்டு மிக முக்கியமானது. இது தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோகூடம், அமிர்தம், ஞானம், சித்தாந்தம், முடிந்த சத்தியம், சத் ஆகிய தளங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. ஆயிரத்தில் ஒருவர் தான் இந்தக்கட்டிலுள்ள ஆரம்ப தளங்களிலேனும் நிற்கமுடியும்.

முடிந்த சத்தியம் 17

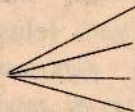
- 1 அம்மை
- 2 காசி விஸ்வநாதர்
- 3 உருத்திரர்
- 4 ஊர் பேர் கழிந்தோர்

சித்தாந்தம் 16

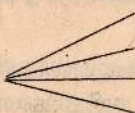
- 1 ஆளுடையபிள்ளையார்
- 2 விஷ்ணு
- 3 விநாயகர்
- 4 சிற்சபேசர்

ஞானம் 15

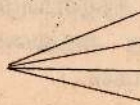
- 1 பிரம்மா
- 2 பதஞ்சலி
- 3 சுப்பிரமணியர்
- 4 சோமாஸ்கந்தர்

அமிர்தம் 14

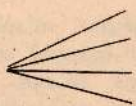
- 1 மெய்கண்டார்
- 2 சுந்தரர்
- 3 அகஸ்தியர்
- 4 தக்ஷிணாமூர்த்தி

மோகூடம் 13

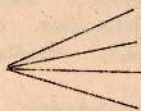
- 1 சுகர்
- 2 திருவள்ளுவர்
- 3 ரிஷி வாமதேவர்
- 4 திருநந்திதேவர்

காமம் 12

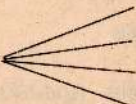
- 1 வியாசர்
- 2 மறைஞான சம்பந்தர்
- 3 திருநாவுக்கரசர்
- 4 கிருஷ்ணர்

அர்த்தம் 11

- 1 நக்கீரர்
- 2 வசிட்டர்
- 3 வியாக்கிரபாதர்
- 4 திருமூலர்

தர்மம் 10

- 1 விதூரர்
- 2 கச்சியப்பர்
- 3 இராமர், அருணந்திசிவாசாரியார்
- 4 மாணிக்கவாசகர், இரத்தினசபாபதி உபாத்தியாயர் பொ.கைலாசபதி (1953-61)

பத்தாம் தளம் : தர்மம்

2ம் கட்டின் அடித்தளமாகிய தர்மம் எந்தவகையிலும் விளக்குவதற்கு அரியது. அதற்கு பிம்ப, பிரதிபிம்பத் தொடர்பு இல்லை. அதன் காரணத்தினால் அதனைச் ஸ்திரப்படுத்துவது கடினம். அத்துடன் அதனைப் பூரணமாக உணரவும் முடியாது. நூல்கள் அனைத்தும் இதனது தனித்தனி அம்சங்களைச் சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றபடி சுட்டிக்காட்டுகின்றனவே ஒழிய முற்றுமுழுதான வரைவிலக்கணத்தை வரையறை செய்யவில்லை. “தர்மம் என்ற ஒரு பொருள் உளது” (கந்த: அசுர, காசிபன்உப.42) என்று சுட்டும் செய்யுளில் கூட தர்மத்தைப் பற்றிய படம் வெறும் நிழலாய், மாயவிம்பமாய் எம்மனதின் பிடிக்கு அப்பாற்பட்டதாய் (elusive) காணப்படுகிறது. அதனைத் தளமாக அமைத்து நிற்பவரையும் இக்காலத்தில் காணுவது அருமை என்பார் கைலாசபதி அவர்கள்.

பண்பாட்டுக்கு மேலே இப்பொழுது நனைக்க முடியாது

(தொண்டு தான் இக்காலம்)

தர்மத்தை நோக்காக அடையக்கூடியவர்கள் இருந்தாலும் அவர்களும் ஸ்திரமாக அதனைக் குறிக்கோளாக, வைத்திருக்கும் ஆற்றல் இன்றிக் கீழே இறங்கும் சந்தர்ப்பமும் ஏற்படுகிறது. அதுனால் தான் அதில் ஊன்றி நின்று அதனைச் சாதிப்போர் இன்று இல்லை என்றார் கைலாசபதி அவர்கள்.

தர்மநோக்கை எட்டக்கூடியவர்களாகச் சீவனநோக்கில் நிற்கும் 3ம், 4ம் வகுப்பாரும், கலைஞான தளத்தில் நிற்கும் 2ம் வகுப்பாரும், நல்லார்வத்தில் நிற்கும் 1ம் வகுப்பாரும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். இவர்களுள்ளும் கீழ்த் தளங்களில் நிற்பவர்களைப் பார்க்கிலும் ஆழமாகப் பார்க்கும் திறமை மேற்றளங்களில் நிற்பவர்களுக்கு உண்டு. அதாவது மேற்தளமாகிய நல்லார்வத்தில் நிற்கும் 1ம் வகுப்பார் கீழே கேவலக்கிடைக்கு இறங்க மாட்டார். ஆதலால் அவர்கள் ஆன்மீக உலகில் சாதிமாண்கள். அவர்கள் பார்ப்பது போலக் கலைஞான, சீவன தளத்தினர் தெளிவாகப் பார்க்க மாட்டார்கள். எனவே தர்மத்தை நோக்காக அடையக்கூடியவர்களிலும் ஏற்றத்தாழ்வு உண்டு எனலாம். இத்தளத்தின் 1ம், 2ம், 3ம், 4ம் வகுப்பினர் களுக்கு உதாரண புருஷர்களாக முறையே விதுரர்,¹² கச்சியப்பசிவாசாரியார்,¹³ இராமர்,¹⁴ மாணிக்கவாசகர்¹⁵ போன்றவர்களைக் கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பதினொராம் தளம்: அர்த்தம்

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் 11ம் தளமாக அமைவது அர்த்தம். இது பொருளின் உண்மையைப் புலப்படுத்துவது, பொருள் (அர்த்தம்) என்பது சொல்லால் - பதத்தால் உணர்த்தப்படும் அனைத்தையும் குறிக்கும். காணப்பட்ட உலகிலுள்ள பொருள்கள் முதல் காணமுடியாத எண்ணக் கருக்களை உணர்த்தும் பொருள்கள் வரை அதன் பரப்பு விஸ்தாரமாக உள்ளது. புத்திவிருத்தி என்ற அந்தக்கரணத்தின் உதவியால் மனிதன் அவற்றை ஆராய்கிறான். நிலையற்றனவான அழியும் பொருள்கள் முதல் அழியாப் பொருள்கள் வரை அனைத்தையும் அவன் சிந்திக்கிறான். ஆகவே அத்தளத்தில் ஏறியவன் தன் நிலையையும், தன் செல்கதியையும் காணவல்லவனாகிறான். அதனால் இத்தளம் அதி முக்கியம் பெறுகிறது. ஏனைய தளங்களைப் போலவே இத்தளத்தில் உள்ளவர்களையும் நான்கு வகைப்படுத்துகிறார் கைலாசபதி அவர்கள். 1ம் வகுப்புக்கு நக்கீரரையும்,¹⁶ 2ம் வகுப்புக்கு வசிட்டரையும்,¹⁷ 3ம் வகுப்புக்கு வியாக்கிரபாதரையும்¹⁸ 4ம் வகுப்புக்கு திருமூலரையும்¹⁹ சான்று காட்டுகிறார்.

பன்னிரண்டாம் தளம்: காமம்

காமம் புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் 12ம் தளமாக அமைகிறது. காமம் என்பது உடலியல் இன்பம் மட்டும்தான் என்ற பொருளில் எடுக்கக்கூடாது. இது “கம்” என்ற வினையடியாகப் பிறந்தது. “விரும்பு”, “ஆசைகொள்” போன்ற கருத்துக்களை உடையது. காமிக்கத் தக்கது எது? என்று பொருளாராய்ச்சியின் மூலம் அறிந்த ஒருவன் படிப்படியாகத் தான் கண்ட பொருள்களில் பற்றுவைத்து உயர்ந்து உயர்ந்து இறுதியில் சத்தியகாமன் ஆகிறான். ஒன்றிணைந்த நோக்குள்ள நம்முன்னோர் உலகியல் காமத்தையும் ஆன்மீக காமத்தையும் தனித்தனியே வேறுபடுத்தி எல்லைக் கோட்டுப் பிரித்துக்காட்டவில்லை. வக்கிர நோக்குள்ள இக் காலத்தவர் தண்ணீர் வாளி ஒன்றில் இருக்கும் நேரிய தடியை முறிந்த தடி என நினைப்பது போல உடற்காமம், ஆன்மீகக் காமம் என இருவேறு பகுதிகளாக நினைக்கின்றனர். தொல்காப்பியரும் “காமஞ் சான்ற கடைக்கோட்காலை ஏமஞ்சான்ற மக்களொடு துவன்றி அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும் சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே”. என்றார். நக்கீரரும் இறையனார் களவியலுரையில் “காமம் நன்றாமாறும் உண்டு” எனத் தொடங்கி “தெய்வத்தை வழிபடுவல்! என்றும் “எழுந்த காமம் கண்டாயன்றே? மேன்மக்களாலும் புகழப்பட்டு மறுமைக்கும் உறுதிபயக்கும் ஆதலில் இக்காமம் பெரிதும் உறுதியுடையது” என்கிறார். இத்தளத்தின் 1ம், 2ம், 3ம், 4ம் வகுப்பினர்களாக முறையே வியாசர்,²⁰ மறைஞானசம்பந்தர்,²¹ திருநாவுக்கரசர்,²² கிருஷ்ணர்²³ போன்றவர்களைக் கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இங்கு நூல் என்பது முனைவன் கண்ட முதன்நூல் என்ற வரைவிலக் கணத்துக்கு உரிய நூலையே குறிக்கும்.

இதனைப் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை தொன்மையான ஆன்மீகப் பொருளில் “சாதாரண மாமர உலகத்துடன் பொருந்தாத மண்பாங்கைத் தருவது” எனப் பாடாண்திணைக்கு ஏற்றவாறு பொருள் தருகிறார். நவீன ஆய்வாளர் கூறும் உலகநடைக்குப் பொருந்தாத (எண்வகை மணத்துள் காந்தர்வம் தவிர்ந்த பிற) மண முறைகளைக் குறிக்கும் என இகழ்ச்சித் தொனியுடன் விளக்குவதை ஒப்புக்கொள்ளார்.

இவை நான்கு மணமும் மேன்மக்களிடத்தில் நிகழ்வது பற்றி இவை உலகில் பெருவழக்கு எனப் பயின்று வருதலானும், அது பெருந்திணை என்று கூறப்பட்டது.

பார்க்க: இளம்பூரணம், தொல்காப்பியம், பக். 6, 160, கழகப்பதிப்பு, 1953. #. இராசநாயகம், “யக்ஞதரிசனம்”, பண்டிதமணி நினைவுமலர், பக். 146, 147, பண்டிதமணி நூல்வெளியீட்டு சபை, 1989.

பதினமூன்றாம் தளம்: மோகூடம்

கைலாசபதி அவர்களின் புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் 13ம் தளமாக அமைவது மோகூடம். இது “முச்” என்ற வினையடிபாகப் பிறந்து, விடுபடுதல், வீடு என்ற பொருளைத் தருகிறது. “வீடுபெற நில்” என்றார் ஓளவையார். பற்றுக்களினின்றும் விடுபடுதல் ஆன்மக்களின் தீவிர முயற்சியால் நிகழவேண்டும். “முத்தி” என்ற சொல்லும் “வீடு” என்ற பொருளையே தருகிறது. முத்தி அடைந்தார் என்றதும் நாம் ஏதோ ஒரு உலகத்தை அடைந்து அங்கு ஆனந்தமாய் இருப்பதாய் நினைக்கிறோம். பந்தங்களினின்றும் விடுபடுதல் தான் வீடு. மனிதன் ஒருவனுக்குச் சிற்றின்பச் சுவைகள் விடுபடப் பேரின்பச் சுவைகள் பெருகிக் கொண்டே போகும். அந்தவகையில் இத்தளத்துக்கு சுகர்,²⁴ திருவள்ளுவர்,²⁵ ரிஷி வாமதேவர்,²⁶ திருநந்தி தேவர்²⁷ போன்றவர்களைக் கைலாசபதி அவர்கள் சுட்டியுள்ளார்.

Kāpālikas and Kālāmukas என்ற நூலில் *David Lorenzen* என்பவர் இவைகள் ஒருகாலத்தில் அதிதீவிர பக்குவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கடும் விரதங்களை உள்ளடக்கியவை. அவர்கள் குறையை நன்கு அறிந்த குரு அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதற்குத், தன் நேரடி மேற்பார்வையில் இன்ன இன்ன கிரியைகளைச் செய்க என வழிகாட்டிய நிலையில் அவை பெரியோர்களால் மதிக்கப்பட்டிருந்தன. பிற்காலத்தில் தாழ்வற்று மதிப்பிழந்தன எனச் சரியாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சித்தியார் உரையில் சிவாக்கிர யோகிகள் சிவதர்மத்தைப் பின்பற்றுவர்கள் பிராரப்தத்தின் 3 பிரிவில் (தீவிரம், சுத்தம், மந்தம்) சுத்தத்தால் பாதிக்கப்படார் என்கிறார்.

பார்க்க: V.A. Devasenāpathi, Saiva Siddhanta (As expounded in the Sivagnāna Siddhiyār and its Six Commentaries) University of Madras, Madras, 1974.

அ.ச.ஞானசம்பந்தன், பெரியபுராண ஆராய்ச்சி என்ற நூலில் மணிவாசகரை தொகையடியாருள் ஒருவராகச் சுட்டுவது சற்றும் பொருத்தமில்லை. மணிவாசகரின் மார்க்க சாதகம் வேறு எனக் கைலாசபதியும் கூறுகிறார்.

I Brahmasūtram, Page 523, Advaita Āshrama, Almora, 1948.

II செந்திநாதையர், சிவாத்துவித சைவபாடியம், ப. 634, செந்திநாத சுவாமி

பதினான்காம் தளம்: அமிர்தம்

புத்திவிருத்தியின் 14ம் தளமாக அமைவது அமிர்தம். இதனைக் கைலாசபதி அவர்கள் தொடக்ககாலத்தில் ஆன்மப்பிரகாசம் என்றே குறிப்பிடுகிறார். நூல்கள் வற்புறுத்தும் புருஷார்த்தங்களான அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கும் மனிதனது முயற்சியினால் சம்பாதிக்கப்பட்டு விட்டால், அவனது “நான்” செய்கிறேன் என்ற முயற்சி முற்றுப்பெறுகிறது என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள். மிருத = மரணம். அமிர்தம் மரணமற்ற பெருவாழ்வு. இது யோக சம்பந்தமான தளம். இதில் ஐந்து துறைகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஐந்து வகையான யோகங்கள் தொடர்புற்றுள்ளன. திருவள்ளுவர் கூறும் ஐம்பெருவேள்வி, ஸ்மிருதிகள் கூறும் பஞ்சமகாயக்கும், சித்தியார் கூறும் கர்மங்கள், தவங்கள், செபங்கள், தியானங்கள் முதலியன என்று இருபது வகையான யோகமுறைகள் நூல்களில் உள்ளவாறு அமைவதைக் கைலாசபதி அவர்கள் இத்தளத்துடன் தொடர்புபடுத்துகிறார். மேலும் ஐவகை யோக முயற்சிகளின் பயனாகப் பக்குவ ஆன்மாக்கள் கடவுளாக்குப் படையாக, அஸ்திரமாக, கொடியாக, வாகனமாக ஈற்றில் பெண்ணாக (சக்தியாக) ஆகும் பாக்கியத்தைப் பெறுகின்றன. இதில் கைலாசபதி அவர்களின் தனித்தன்மை மிளிக்கிறது. ஆன்மா தனக்கென ஒரு சிந்தனையு மின்றி, முற்று முழுதாகத் தன்னை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்து, ஆட்டுவித்தால் ஆடும் நிலையை அடையும் தவமுயற்சி இது. காலாட்படை தன் நோக்கம் எதுவுமின்றித் தலைவன் நோக்குக்கே போரிடுகிறது. கொடி அவன் புகழைக் கூறுகிறது. அஸ்திரம் அவன் ஆணையிட அவன் விருப்புக்கே இயங்குகிறது. வாகனம் அவனைத் தாங்கி அவன் செலுத்தும் திக்கில் அசைகிறது. இறுதியாக ஆன்மா களவு நிலையை விட்டுப் பரிபூரணமாக அவனுக்கே உடைமை யாகிறது. இதனை முருகனது படை, அஸ்திரம், கொடி, வாகனம் என்பவற்றில் வைத்துப் பார்க்கலாம். சூரன், பத்மன் என்ற இரண்டு சகோதரர்கள் முருகனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டுக் கொடியாயும், வாகனமாயும் மாறினர். கஜமுகாசூரன் விநாயகப்பெருமானுக்கு எலி வாகனமாக மாறுகிறான். இவ்வாறு $5 \times 5 = 25$ வகையான யோகங்கள் அமிர்த தளத்தோடு தொடர்புடையன எனக் கைலாசபதி அவர்கள் விளக்குகிறார்.

சில கல்விசார் அறிஞர்கள் “எமது நூல்களில் நான்கு புருஷார்த் தங்கள் மட்டுமே கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுக்கு மேலே சொல்லப்பட வில்லையே” என மறுப்புத் தெரிவிப்பார்கள். அதற்குக் கைலாசபதி அவர்களின் விளக்கம் பின்வருமாறு அமைகிறது. “நூல்கள் பொதுவானவை. எனவே சில விடயங்களை மட்டும் தான் அவற்றின் மூலம் விளக்கமுடியும். உலகில் வாழ்ந்து உலகபந்தங்களில் இருந்து விடுபட விரும்புவோருக்கு இந்நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அடையும் வழிகளை விரித்துச் சொல்வதோடு நூல் ஆசிரியர்களின் வேலை முடிவடைகிறது. அப்பால் அவரது பக்குவமறிந்து ஏற்றவாறு வழிகாட்டுவது குருவின் (திருவருளின்) வேலை.” அமிர்த தளம் பற்றி நூல்கள் சொல்லவில்லை என்று கூறமுடியாது. உபநிடதங்களில் அமிர்தத்துவம் பற்றிய விடயம் பல இடங்களில் வருகிறது.²⁸ இதன் முக்கியத்துவம் கருதிக் கைலாசபதி அவர்கள் பாரதநாட்டில் அமிர்ததளத்துக்குக் குறைந்த தளங்களை அடைந்தவர்களை மனிதர்களாக மதிப்பதில்லை என அடிக்கடி வற்புறுத்துவார். இத்தளத்துக்கு மெய்கண்டார்,²⁹ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்,³⁰ அகஸ்தியர்,³¹ தட்சணாமூர்த்தி போன்றவர்களைக் குறிப்பிடுகிறார். மனிதர், ரிஷிகள் வரிசையில் தட்சணா மூர்த்தத்தை வைப்பது சரியா? எனச் சிலர் கேட்பர். இந்து மதங்கள் அனைத்திலும் ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் ஒன்றே, ஒரேவகையின என்றே பேசப்படுகிறது. அவை அவஸ்தா பேதம் பற்றி எண்பத்து நாலு லட்சமாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. சைவத்தில் மலபேதம் பற்றிச் சகலர், பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர் போன்ற மூன்று வகையினர் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். கைலையங்கிரியில் வீற்றிருந்தருள்புரியும் ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரர் பிரளயாகலருள் அதிசிரேஷ்டர் என்பர் உரையாசிரியர். சிவப்பிரகாச உரையில் சப்தகோடி மகாமந்திரர்களில் மூன்றரைக் கோடி பேர் ஊர்த்துவ நோக்குடையவர். அவர்கள் பூலோகத்தைத் திரும்பிப் பாரார். மீதி மூன்றரைக் கோடிப்பேர் அதோமுகம் உடையவர்கள். அதாவது பூவுலகில் பக்குவ ஆன்மாக்களுக்கு அருள்புரியும்படி மானிட உருவெடுத்து (குருவாக) வருவார்கள். எனவே பரிபக்குவமடைந்த - சிவமாந்தன்மைப் பெருவாழ்வு பெற்ற - ஆன்மாக்களே சிவனின் அருட்செயலைச் செய்கின்றன. மறைத்தலும் அருளிலே. மறைத்தல் தொழிலைச் செய்யும் மகேஸ்வரமூர்த்தியாகிய தட்சணாமூர்த்தி நால்வருக்கு

ஏற்பட்ட மயக்கத்தை நீக்கினார். அதனால் அவர் “திரிபுவனாகும் ஈசம் தட்சணாமூர்த்திம் ஈசம் நமாம்” எனத் தியான சுலோகத்தில் துதிக்கப்படுகிறார். அமிர்த தளத்தில் நின்ற 1ம் வகுப்பினராகிய மெய்கண்டார் திருக்கையாய பரம்பரைச் சுத்தாத்துவித சைவசித் தாந்தத்துக்குப் புறச்சந்தான முதற்குருவாயும், அதில் நின்ற 4ம் வகுப்பினராகிய தட்சணாமூர்த்தி இந்துமதப் பிரிவுகள் பலவற்றுள் லோககுருவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதும் பொருத்தமுடையதே. மேலும் புத்தி முதலிய அந்தக்கரணங்கள் சடம். சடஉட்கருவியின் தளம் ஒன்றில் மூர்த்தி ஒருவரை வைக்கலாமா? என்ற ஐயம் எழும். அமிர்தத்துக்கு மேலே உள்ள புத்திவிருத்தித் தளங்கள் தம் சடத்தன்மையை இழந்துவிடுகின்றன என்றும், அதற்கப்பால் அந்தக் கரணம் என்ற பெயரே அற்றுவிடும் என்றும் கூறுவர் கைலாசபதி அவர்கள். உரையாசிரியர்கள் கூறும் உதாரணம் உலைக்களத்தில் வைக்கப்பட்ட இரும்பு, நெருப்பு வேறு தான் வேறு என்ற தன்மையை இழந்து விடுவது போல, அமிர்தத்தை அடைந்த புத்தியும் புத்தி என்ற பெயரை இழந்துவிடும்; சித்தாந்த பரிபாலையில் பசுகரணம் சிவகரணம் ஆகிறது என்பர்.

பதினெந்தாம் தளம்: ஞானம்

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் 15ம் தளமாக அமைவது ஞானம். ஞானம் என்னும் சொல் ஜ்ஞா என்ற வினையடியாகப் பிறந்தது. இது “அறி” என்னும் பொருளுடையது. ப்ரூ+ஜ்ஞா; வி+ஜ்ஞா முதலிய வடிவத்தில் விசேட பொருளில் வழங்கும். ஞானத்தில் பல வகையுண்டு. அகங்கார விருத்தியில் சத்தியத்துக்கு மேலே ஞானம் என்ற நிலை உண்டு. பொதுவாக ஒருவரை “ஞானம் பெற்றவர்” என்று குறிப்பிடுவதானால் குறைந்தது இந்த அகங்கார விருத்தியில் ஞானம் அடைந்தவர்களையே குறிப்பிட வேண்டும் என்பது கைலாசபதி அவர்களின் கருத்து. பதிஞானம், பசுஞானம், திருவடி ஞானம் முதலிய சொற்கள் சித்தியார் போன்ற சாஸ்திர நூல்களில் வருகின்றன. கைலாசபதி அவர்கள் இவை புத்தி விருத்தியில் எந்தெந்தத் தளங்கள் சம்பந்தமானவை என்பதைத் தம் ஸ்மிருதியுணர்வினால் கண்டு குறிப்பிடுகிறார். அமிர்த தளத் துக்கு மேலே இந்த ஞான தளம் இருப்பதால் இதனை உணரும் நிலையில் புத்தியைச் சாதாரண சடக்கருவி எனக் குறைத்து

மதிப்பிடமுடியாது. திருக்களிற்றுப் படியாரிலும் “மற்றவர்க்கு நந்தம் கரணம் போல் அல்லாமை காண்” (பாடல் - 12) என்று அவை தூய்மையடைந்து பசுகரணம் என்ற நிலை போய், சிவகரணமாய் விட்டன என்ற விளக்கமே உள்ளது. நூன தளத்துக்கு நிட்டை என்ற பெயரும் உண்டு. இத்தளத்தின் 1ம், 2ம், 3ம், 4ம் வகுப் பாருக்கு உதாரண புருஷாகளாக பிரமா,³² பதஞ்சலி,³³ சுப்பிர மணியர்,³⁴ சோமஸ்கந்தமூர்த்தி³⁵ போன்றோர் குறிக்கப்படுகின்றனர்.

பதினாறாம் தளம்: சித்தாந்தம்

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் 16ம் தளமாக அமைவது சித்தாந்தம். சித்தாந்தம் என்பது தனியே நூல் கூறும் மெய்யியற் கட்டமைப்பு மட்டுமன்று. அது ஆன்மீக நிலையை உணரும் ஒரு உணர்வுநிலை. இத்தளத்துக்கு ஆளுடையபிள்ளையார்,³⁶ விஷ்ணு,³⁷ விநாயகர்,³⁸ சிற்சபேசர்³⁹ போன்றவர்களைக் கைலாசபதி அவர்கள் உதாரணம் காட்டியுள்ளார்.

பதினேழாம் தளம்: முடிந்த சத்தியம்

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் 17ம் தளமாக அமைவது முடிந்த சத்தியம். இத்தளமே ஆளாக நிற்பவர்களுக்கு உதாரணம் காட்டக் கூடிய இறுதித்தளம். இதற்கு மேலே யாரும் நிற்பதில்லை என்பார் கைலாசபதி அவர்கள்.

முடிந்த சத்தியம் சுத்த வித்தையும் ஈசரனும் பொருங்கும். பொருக்கு இப்பொருக்குத்தான் கடைசீத்தளம்.

எனச் சிந்தனையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இத்தளத்தின் 1ம் வகுப்புக்குத் தேவியும்,⁴⁰ 2ம், 3ம், 4ம் வகுப்புகளுக்கு முறையே காசி விசுவநாதர்,⁴¹ உருத்திரர்,⁴² ஊர்பேர்கழிந்தோர்களும்⁴³ குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

தேவீ 1ம் ரைப் எட்டிப்பாரா இனம் சீத் நோக்குத் தெரியும் 2ம் ரைப் வீசுவநாதர் (திருவடி தெரியும்) கொஞ்சம் எட்டிப்பார்ப்பார்கள் 3ம் ரைப் உருத்திரர் (திருவடிதான்). மற்றத் தளத்தாருக்குப்போல் எட்டுவதில்லை. ஊர்பேர் கழிந்தவர் 4ம் ரைப் சிவத்தைத் தெரிந்தவர்.

முன்றாம்கட்டுத் தளங்களும் வகுப்புக்களும்

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் 3ம் கட்டாக சத், அகண்டா காரம், சித், முடிந்தஞானம், அநந்தம், பிரமம், சிவம் ஆகிய தளங்கள் அமைகின்றன. கைலாசபதி அவர்கள் பரநாதம்வரை சைவசித்தாந்த நூல்கள் குறிப்பிடும் தத்துவங்களைச் சொல்லி இறுதியில் பரப்பிரமம் என்ற நிலையையும் குறிப்பிடுகிறார். “பரப் பிரமமிவனென்றும் பரசிவன்றானென்றும் பரஞான மிவனென்றும் பராபரன்றானென்றும்” தொடங்கும் சித்தியார் பாடலில் இச்சொற் றொடர் வருகிறது. இம் 3ம் கட்டிலுள்ள தளங்களைக் குறிப்பினால் உணர்த்தலாமே அன்றி வேறு எவ்விதமாகவும் வரைவிலக்கணம் கூறமுடியாது என்பார் கைலாசபதி அவர்கள். சிலர், சாதாக்கிய தத்துவத்தில் சதாசிவமூர்த்தி அருவுருவத்துடன் எழுந்தருளியிருக் கின்றார் எனச் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் கூற, கைலாசபதி அவர்கள் மட்டும் அறிய முடியாதது என்று கூறுவது சரியா என வினாவுகின்றனர். நூற்கல்வியின் மூலம் சாதாக்கியத்தைப் பற்றி அறிந்தவர்களுக்கும் ஸ்மிருதியாகத் தம் தூயசிந்தனையில் கண்டவர்களுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டை நூல்கள் மூலம் தீர்க்கமுடியாது என மட்டும் கூறி அமைகின்றேன்.

புத்திவிருத்தித் துறைகள்

இதுவரை கூறியவற்றால் புத்திவிருத்தியின் 1ம், 2ம் கட்டுக் களிலுள்ள தளங்கள், வகுப்புக்கள் பற்றி ஒரு சிறிது தெளிவான படம் மனதில் வீழ்ந்திருக்கும். ஆயினும் இத்தளங்கள், விருத்திகள் புத்திவிருத்தி என்னும் கடலில் ஒரு சிறு பகுதியே. இத்தளங்களுக் குரிய துறைகள் பற்றிய விளக்கங்கள் சமயம், தமிழ் ஆகிய இரண்டையும் தெளிவாக உணர மிக உதவி செய்யும். அதனால் புத்திவிருத்தித்துறைகளை இயன்றவரை இப்பகுதியில் ஆராய முனைகிறோம்.

தர்மத்துறைகள்

புத்திவிருத்தியில் முதற்கட்டிலுள்ள ஒன்பதும் (கேவலக்கிடை, சீவனம், சுட்டிப்பானகிரகிப்பு, கலைஞானம், பொதுவிவேகம், நல்லார்வம், நாகரிகம், சம்ஸ்காரம், பண்பாடு) தர்மாங்கமானவை. அதாவது ஒருவன் தர்மம் என்ற தளத்தை அடைய உபகாரமானவை

அவற்றிற்கெனத் துறைகள் இல்லை. புத்திவிருத்தியின் 2ம் கட்டிலும், 3ம் கட்டிலும் உள்ள தளங்களுக்கு 51 துறைகள் உண்டு. அவை 51 எழுத்துக்களுடன் சம்பந்தமானவை. அதனைக் கைலாசபதி அவர்கள்,

எழுத்தாவது ஆன்ம எழுச்சி, 51வகை எழுச்சிகளை 51 வகை அகாரம் குறிக்கிறது. 'கூடி' என்பதை கூட்டெழுத்தெனக் கொண்டு, 50 அகாரமுங் கொள்வர். 50ம் பத்துப்பத்தாக வகுக்கப்பட்டு 5 ஆக அடங்கும். இந்த ஐந்துமே பஞ்சாக்கரம் 'ஐம்பதெழுத்தும்போய்தெழுத்தாமே'

(திருமந்திரம் - 966)

என்கிறார். எழுத்து வரிவடிவ எழுத்தையே எமக்கு நினைவூட்டும். ஆனால் இலக்கணம் கற்றவர்கள் "மொழி முதற்காரணமாம் அணுத்திரள் ஒலி, எழுத்து" என்ற நன்னூல் சூத்திரத்தின் மூலம் எழுத்தாவது பேசவும், சிந்திக்கவும் உபகாரமான - மொழிக்கு முதற்காரணமாகிய அணுவின் கூட்டம் என்பர். மொழியின் ஒலி வடிவத்தையும், வரிவடிவத்தையுமே சாதாரண கல்விமான்கள் நமக்குச் சுட்டுவர். ஆனால் கைலாசபதி அவர்கள் "எழுத்து" என்பதற்கு "எழுச்சி" என்ற பொருளையே விசேடமாகக் குறிப்பிடுகிறார். நாம் அன்றாட வாழ்வில் "எழு" என்ற பகுதியடியாகப் பிறந்து "சி" என்ற தொழிற்பெயர் விசுதி பெற்று சொல்லை "எழுதல்" என்ற பொருளிலும், "து" என்ற விசுதி பெற்று வருவதை வரிவடிவ, ஒலி வடிவங்களைக் குறிக்கும் பொருளிலும் உபயோகிக்கின்றோம். இது பேச்சுமரபு பற்றிய வழக்கு. ஒளவை குறள், திருமந்திரம்⁴⁴ முதலிய சுத்தத் தமிழ் ஆகமங்களில் கூட எழுத்து எழுச்சி என்ற பொருளிலேயே சிறப்பாக வருகிறது. எண்ணிலிகோடி எழுச்சிகள்-எழுத்துக்கள் எம்மனதில் உதிக்கும். அவை அனைத்தையும் சீர் செய்து ஐம்பது எழுச்சியாகச் சுருக்குவர். கூட்டெழுத்தாகிய "கூடி" வையும் சேர்த்து 51 எழுச்சி என்றும் சொல்வதுண்டு. அதனை,

சீகரத்தின் 10 எழுச்சிகளில் ஒவ்வொன்றும் வகரத்தின் 10 எழுச்சிகளோடும் தனித்தனி கூட்ட 100. 100ம் யகர எழுச்சிகளோடு கூட்ட 1000. 1000ம் நகர எழுச்சிகளோடு கூட்ட 10000. 10000 மகார எழுச்சிகளோடு கூட்ட 100000. இந்த கிலட்ச எழுச்சிகளும் 84 அவஸ்தைகளோடு சேர 8400000 ஆகும்.

எனக் கைலாசபதி அவர்கள் சுட்டியுள்ளார். எழுத்துக்களின் மூலத்தைக் காண்பதே யோகக்காட்சியில் ஒரு முக்கியமான கட்டம் என்பர்.

எழுத்து என்பதைக் குறிக்கும் மற்றோர் சொல் அகூரம். இது “கூ” என்ற தாதுவினின்றும் பிறந்து, கூய என விகாரமுற்று எதிர்மறை முன்னொட்டுப் பெற்று அழிவற்றது என்னும் பொருளைத் தருகிறது. எழுத்துக்கள் - எழுச்சிகள் - ஒருமுறை தோன்றினால் தோன்றியவையே. அழிவற்று நிலைத்திருக்கும். அவற்றின் மூலத்தைக் காணுவதே எழுத்தை அறிதல். இதனையே அறிஞர் “எழுத்தறி வித்தவன் இறைவன்” என்றார். எழுச்சிகளின் மூலத்தைச் சுட்டிக் காட்டக் கூடிய குருவே இறைவன். குழந்தைப் பருவத்தில் நாம் கொண்ட சாதாரண பொருள் அது. அதாவது எழுத்தை எமக்குப் படிப்பித்த வித்தியா குரு இறைவனுக்குச் சமன் என்பது தொடக்க நிலைப் பொருள். பின் அது விரிவடைந்து எழுத்துக்களின் மூலத்தை ஞானக்காட்சியால் காட்டவல்ல தீக்ஷாகுருவைக் குறித்தது. இக்கருத்து ஒளவை குறளிலும் சுட்டப்பட்டுள்ளது. கைலாசபதி அவர்கள் தமது புத்தி விருத்தியின் 2ம் கட்டின் கீழ்த்தளமான தர்மத்தில் 9 துறைகளைக் காண்கிறார். தர்மத்தின் வெளித்துறை, அதாவது புத்திவிருத்திப் படத்தில் வலக்கைப் புற இறுதியில் உள்ள துறை, -26 எனப் படத்தில் இலக்க மிடப்பட்டள்ளது. தர்மத்தின் உள்துறை, -18 எனப் படத்தில் இலக்க மிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வொன்பது துறைகளும் “கூ” தொடக்கம் “ர” வரை அகூரங்களுக்குரிய இடமாகும்.

18. சத்	r
17. முடிந்த சத்தியம்	rl
16. சித்தாந்தம்	i ஏ ஐ
15. ஞானம்	ஓ ஔ அம் அஹ்
14. அமிர்தம்	க kha ga gha ங
13. மோட்சம்	ச cha ஐ தாய ஞ
12. காமம்	L, L.L. ண, த ₁ , த ₂ , த ₃
11. அர்த்தம்	த ந ப ப ba bha k a
10. தர்மம்	ர ல வ ஸ் ஷ ஸ ஹ ள கூ

அர்த்தத் துறைகள்

அர்த்தத்தில் எட்டுத் துறைகள் உண்டு. இவை புத்தி விருத்திப் படத்தில், -17 முதல் -10 வரை, வலமிருந்து இடமாகக் குறிப்

பிடப்பட்டுள்ளன. இவ் வர்த்தத்துறையை உபாங்கத்துடன் தொடர்பு படுத்துகிறார் கைலாசபதி அவர்கள்:

அர்த்தத்தில் நின்று அர்த்தத்தைப் பார்ப்பது மீமாம்சை; ஆராய்ச்சி (பூர்வம் அபரம்) அர்த்தத்தில் நின்று மோக்ஷத்தை நோக்குவோருக்குப் புராணம் தெரியும். முடிந்த சத்தியத்தை அர்த்தத்தில் பார்க்கிறது நியாயம். அதன் பிறழ்வு நியாயம், வைசேடிகம். அர்த்தத்தில் வைத்துத் தர்மத்தைப் பார்ப்பது மிருதி. மிருதியின் பிறழ்வு சாங்கியம், யோகம். என்கிறார்.

காமத்துறைகள்

காமத்தில் ஏழுதுறைகள் உண்டு. இவை புத்தி விருத்திப் படத்தில் -9 முதல் -3 வரை காட்டப்பட்டுள்ளன. இவை ஏழும் தொல்காப்பியம் கூறும் முத்தமிழ் என்ற சங்கத்தமிழுக்கு உரியவை. தர்மத் தமிழ் முதல் அகண்டாகாரத் தமிழ் வரை தமிழ் வேறுபடும் என்பதும், அவற்றுள் இன்றைய ஆய்வாளர்கள் சங்கத் தமிழ் எனக் குறிப்பது காமதளம் சார்ந்த ஏழு துறைகளுடன் தொடர்புடைய முத்தமிழையே; இதற்கு மட்டுமே தொல்காப்பியம் இலக்கணம் என்பதும் கைலாசபதி அவர்களின் கருத்து. அகமும் புறமும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை. வலக்கை இறுதித் துறை கைக்கிளை. (படத்தில் -9 எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது). இடக்கை முதற்றுறை பெருந்திணை. (புத்தி விருத்திப் படத்தில் -3 எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது). பெருந்திணைக்குப் புறம் காஞ்சி, காஞ்சி நிலையாமையைக் குறிக்கும். நிலையாமை கண்டவனே சத்தியத்துடன் ஒத்துச் செல்ல அதாவது உடன் போக்கிற்கு ஆயத்தமாவான். “பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காமம்” என்பது பிற்காலச் சமணச்சார்பான இலக்கணநூற் கூற்று. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களுள் நச்சினார்க்கினியர் பெருந்திணை பற்றிய சரியான கருத்தைத் தருகிறார். “பெருந்திணை நடுவண் ஐந்திணை ஆகிய எண்வகை மணத்திலும் பிரமம் முதல் தெய்வம் வரை அகத்திணையின்பாற் படுதலானும், இந்நான்கு மணமும் மேன்மக்களிடத்தில் நிகழ்வதாலும் அது பெருந்திணை எனப்பட்டது” என்கிறார். ஆனால் இளம்பூரணர் சமணமதத் தாக்கத்தால் “காமத்துப் பயனின்மை உய்த்து உணர வைத்தவாறு அறிந்து கொள்க” எனத் தம் சமயமரபு பற்றி அறமும் வீடும் போலப் பொருளும் இன்பமும் சிறந்தவை அல்ல என இறுதிப்பகுதியில் குறிப்பிடுகிறார். கைலாசபதி அவர்கள் பிற்காலத்தில் உலகியற் பொருளிலும் மிகக் கூடியளவு ஆன்மீகப் பொருளையே பின்வருமாறு வற்புறுத்துகிறார்:

பெருந்திணை = மறப்பு (பந்த மறப்பு) மறத்தலை இனம் சகிக்காது.

அக, புறத்துறைகளின் இணைப்பைத் தொல்காப்பியர் கூறுவது போலக் கூறினாலும் வரிசைப்படுத்தும் முறையில் கைலாசபதி அவர்கள் தன்னுடைய சாதுரியத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். தொல்காப்பியம்: புறத் சூத் : 22,6,1,14,9,18,25

குறிஞ்சி, தர்ம நோக்கு, காமத்தை வெட்டுந்துறை முல்லை அரித்த நோக்கு, காமத்தை வெட்டுந்துறை பெருந்திணை காம தளத்தில் ஆக உள்ளடான துறையாயிருந்து கொண்டு காமநோக்கு பிறக்கிற துறை.

பண்பாடு காமத்தை வெட்டு	நெய்தல்
சமஸ்காரநோக்கு வெட்டு	மருதம்
நாகரிகநோக்கு வெட்டு	பாலை
நல்லார்வம் நோக்கு வெட்டு	கைக்கிளை

மீள்வரும் புத்திவிருத்தி வரையடம் மூலமும் இதனைக் காட்டலாம்:

ஞானம்	4								
அமிர்தம்	3								
மோட்சம்	2								
காமம்	1	பெருந்திணை	முல்லை	குறிஞ்சி	நெய்தல்	மருதம்	பாலை	கைக்கிளை	
அரித்தம்		காஞ்சி	வஞ்சி	வெட்சி	தும்பை	உழிளை	வாகை	பாடான்	
தருமம்									

1,2,3,4 சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்

தொல்காப்பியம்: புறத். : சூத்: 22, 6, 1, 14, 9, 18, 25

இவ் அக - புறத் தொடர்பு இலக்கண நூலார் கூறியதுதான். ஆனால் கைலாசபதி அவர்களின் வைப்புமுறைதான் சற்று வேறுபட்டுள்ளது. இவ்வமைப்பு முறை மேல்தளங்களின் தொடர்புபற்றி இங்ஙனம் அமைந்துள்ளது போலும். உதாரணமாக, காமதளத்தின்

இறுதித்துறையாகிய கைக்கிளை கீழே தர்மத்தின் 5ம் துறையுடன் (-22) தொடர்புடையது. காமத்தின் 6ம் துறையாகிய பாலை கீழே தர்மத்தின் 4ம் துறையுடன் (-21) தொடர்புடையது. காமத்தின் 5ம் துறையாகிய மருதம் தர்மத்தின் 3ம் துறையுடன் (-20) தொடர்புடையது. மேலேயும் மோக்ஷத்தின் இறுதித் துறையையும் அடைகிறது. காமத்தின் 4ம் துறைக்கு ஊடாகச் செல்லும் கோடு கீழே தர்மத்தின் 2ம் துறையிலிருந்து புறப்பட்டு, நெய்தல் துறையை ஊடுருவி, மோக்ஷத்தின் 5ம் துறையை முட்டுகிறது. காமத்தின் 3ம் துறையாகிய குறிஞ்சியை ஊடுருவும் கோடு மேலே அமிர்தம் வரையும் கீழே தர்மத்தின் 1ம் துறை வரையும் செல்கிறது. காமத்தின் 2ம் துறையாகிய முல்லையை ஊடுருவும் கோடு கீழே அர்த்தத்தில் 1ம் துறையிலிருந்து புறப்பட்டு மேலே அமிர்த்தத்தின் 4ம் துறையைத் தொடுகிறது. காமத்தின் 1ம் துறையாகிய பெருந்திணையிலிருந்து மேல் நோக்கிச் செல்லும் கோடு ஞானம் வரை சென்று முடியும். இவை கைலாசபதி அவர்களின் புத்தி விருத்திக் கட்டமைப்பில் மிகமுக்கியமான பகுதியாகும். ஏனெனில் சைவ நூல்கள் கூறும் சைவத்திறனில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவற்றிற்கு இக்காலத்தவர் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். அவ்வகையில் கைலாசபதி அவர்கள் காமத்தின் 1ம் துறையாகிய பெருந்திணையில் உலக நிலையாமையாகிய காஞ்சித்திணை மூலம் உலகப் பற்றுக்களை விட்ட ஒருவன் உண்மையைக் கண்டு உடன் போகிறான். இலக்கியம் கூறும் உடன்போக்கிற்கும், சமயம் கூறும் சரியைக்கும் தொடக்கப்புள்ளி ஒன்றே. உண்மையான சரியையை ஒருவன் உணரவேண்டுமானல் காமதளத்தை அவன் அடைந்தவனாக இருக்கவேண்டும். “சர்” என்ற வினையடிக்கும் “போ” என்ற தமிழ் வினையடிக்கும் பொருளில் தொடர்பு உண்டு. சரித் = போக்கு; சர்யா = போதல். வடமொழி ஆகார ஈறு தமிழில் “ஐ” ஆகமாறி, சரியை என மருவுகிறது. இவ்விலக்கிய, சமய ஒப்புமையை நாம் வேறெங்கும் காணவில்லை. முழு நூலிலும் ஆங்காங்கு பரவி வேதக் காட்சிவரை எம்மை இட்டுச் செல்கிற தத்துவம் இக்காமத்துறை சம்பந்தமானது. காமம், ஞானம், முடிந்த ஞானம் ஆகிய மூன்றும் (அகங்காரவிருத்தியில்) ஞானசம்பந்தமானவை என்பது முன்னரும் கூறப்பட்டுள்ளது.

மோகூத் துறைகள்

மோகூ தளத்தில் ஆறு துறைகள் உள்ளன. அவற்றைக் கைலாசபதி அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

மோகூத் துறை 6.

மோகூதளத்தில் 6 துறை உள்ளான துறை நோக்கு மகலோக ஆரம்பி. மோகூதளத்தில், மோகூ நோக்கோடு சம்பந்தமான துறை, காம நோக்கோடு சம்பந்தமான துறை, அர்த்த நோக்கோடு சம்பந்தமான துறை, தர்ம நோக்கோடு சம்பந்தமான துறை, பண்பாட்டு நோக்கோடு சம்பந்தமான துறை, சமஸ்கார நோக்கோடு சம்பந்தமான துறை. இந்த நோக்குகள் மோகூதளத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட ஆறு துறைகள் ஆகும்.

மோகூடும் பெறவேண்டும். அதாவது விடுதலை பெறவேண்டும் என்று விரும்புகிறவனுக்கே அறு சமயம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. சமயம் ஆறே. அவை பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், பைரவம், சைவம் என்பன. சிவஞான முனிவருக்கு முற்பட்ட அனைவரும் சமயத்தை அகம், புறம் என இரண்டாகப் பிரித்து இவற்றை அகச்சமயம் எனச் சரியாக வகுத்தனர். கைலாசபதி அவர்கள் அறுவகைச் சமயத்தையும் பின்வருமாறு காட்டுகிறார்:

ஒரு துறையில் நின்றவர்கள் மற்றத் துறைகளைச் சேர்த்துச் சாதப்பது சாந்த் விருத்தி ஆறு வகை வரும். மோகூ நோக்குத்துறை சைவம். மோகூகாம நோக்குத் துறையோடு பாசுபதம் மோகூநோக்கோடு அர்த்த கிப்படி

அறுவகைச் சமயம் வரும் $2^{6-1} = 63$

ஆறுவகைச் சமயத்தையும் பெரியபுராணம், தேவாரம் ஆகியன புகழ்ந்து கூறுகின்றன. மனிதனுக்குள்ள காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், ஆகிய ஆறு உட்பகைகளை மாறிமாறிச் சேர்த்தல் மூலம் அறுபத்து மூன்று வகை வரும். அறுபத்து மூன்றும் தம் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முயன்றனர். அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுக்களே பெரியபுராணம் கூறும் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்கள். இக்கணிப்பின் விளக்கத்தைத் திருநெல்வேலி சு. இராஜநாயகம் அவர்களும் தந்துள்ளார் சிவஞானமுனிவர் தம் காலத்திற்கு முன்பே இம்மதங்கள் சரியான வழிகாட்டலின்றி இழிநிலை அடைந்ததால் அவற்றில் ஐந்தை

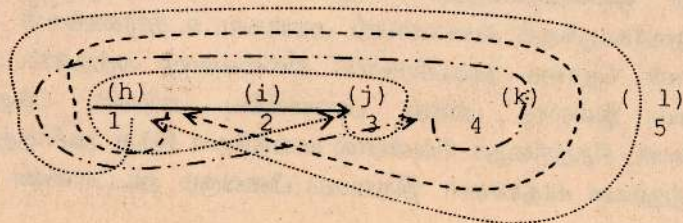
அகப்புறச் சமயமாக்கிச் சிவாத்துவித சைவத்துடன் இணைத்து விட்டார். அவர் இவை ஒரு காலத்தில் நல்ல நிலையில் இருந்தவை. ஆனால் பின்னர் வீழ்ச்சியுற்றன என்று கூறியிருந்தால் தவறில்லை. கைலாசபதி அவர்கள் “சைவத்திறன் இங்கு தெரிக்கலுற்றாம்” என்ற வரியைக் குறித்துக்காட்டி இதேபோல பாசுபதம் முதலியவற்றுக்கும் திறன் அதாவது விசேட (கிரியை) நடைமுறை இருந்திருக்கலாம் என அபிப்பிராயப்படுகிறார். தம் குறைகளைப் போக்க அதிதீவிர முயற்சி செய்யக்கூடியவர்கள் இல்லாதபடியால் அத்திறன்களும் அழிந்திருக்கலாம்.

அமிர்தத் துறைகள்

அமிர்தத்தில் ஐந்து துறைகள் உள்ளன. அவை நெற்றியில் சொப்பனம், நெற்றியில் சாக்கிரம், சத்தியலோகம், தவலோகம், ஜனலோகம் என்பன. அதனைக் கைலாசபதி அவர்கள், (நெற்றி = .லாடம் - சிவஞானபோதம்)

அமிர்தத் துறை 5 வகையுண்டு. 1ம் தர்மம் போய் முடியுமிடம், 2ம் அர்த்தம் போய் முடியுமிடம், 3ம் காமம் போய் வெட்டுமிடம், 4ம் மோகம் போய் வெட்டுமிடம், 5ம் அமிர்தத்தில் அமிர்தநோக்குப் பிறக்குமிடம்.

என வகைப்படுத்தினார். இத்துறைகள் யோக சம்பந்தமானவை. ஸ்மிருதிகள் கூறும் பஞ்ச மகா யக்ஞங்கள் சம்பந்தமான சாதனை ஒருவகை; 5ம் துறையில் ஆரம்பித்து (புத்திவிருத்திப் படத்தில் “1” என அடையாளம் இடப்பட்டுள்ளது) மற்ற நான்கு துறைகளையும் (k,j,i,h) சூழ்ந்து மீண்டும் 5ம் துறையிலேயே முடியும் சாதனை வகை இது. (புத யக்ஞம்) இதனைப் பின்வரும் வரைபடம் மூலம் காட்டலாம்.

4ம் துறையில் தொடங்கி 4ம் துறையில் முற்றுப்பெறுவது மற்றோர் சாதனை. இச்சாதனையின் பெறுபேறுதான் ஒரு ஆன்மா கடவுளின் பெண்ணாக (சக்தியாக), அஸ்திரமாக, வாகனமாக, கொடியாக, படையாக அவர் கட்டளையை நிறைவேற்றும் வாய்ப்பு. கைலாசபதி சிந்தனையின் ஆரம்பத்தில் அது பின்வருமாறு காட்டப் படுகிறது:

அந்தக் காரணங்களை ஒப்பீத்தோர்,
 புத்தியை ஒப்பீத்தோர் கொடியாகின்றனர்
 மனத்தை ஒப்பீத்தோர் வாகனம் ஆகின்றனர்
 அகங்காரத்தை ஒப்பீத்தோர் காலாள் ஆகின்றனர்
 சித்தத்தை ஒப்பீத்தோர் படையாகின்றனர்.
 போதத்தை ஒப்பீத்தோர் பெண்ணாகின்றனர் .

3ம் துறையில் தொடங்கி மீண்டும் 3ம் துறையில் வந்து முடியும் சாதனை இன்னொன்று. அது திருக்குறள் கூறும் “தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தான் என்றாங்கு ஐம்புலத்தாறு ஒம்பல் தலை” என்ற ஐம்பெரு வேள்வி. 2ம் துறையில் தொடங்கி 2ம் துறையில் முடிவடைவது மற்றைய சாதனை. சிவஞான சித்தியாரில் “ஊனமிலாக் கன்மங்கள் தவம் செபம் தியானம் ஒன்றுக்கொன்று உயரும் இவையூட்டுவது யாகம்” எனக் குறிக்கப் படுகின்றன. இவற்றிற்குப் பெரியபுராணத்தில் வரும் தொகை அடியார்களை உதாரணம் காட்டுவார் கைலாசபதி அவர்கள். முதலாம் துறையில் தொடங்கி மீண்டும் முதலாம் துறையில் முடிவது ஐவகை யோகங்கள். அதாவது ஞானயோகம், தியான யோகம், பிராசாதயோகம், பத்தியோகம், கர்மயோகம் என்பன. இவை ஒவ்வொன்றையும் சாதனையால் அனுட்டித்துப் பயன் பெற்றவர்களுக்குக் கைலாசபதி அவர்கள் உதாரணங்கள் காட்டி யுள்ளார். தொகை அடியார்களில் தில்லைவாழ் அந்தணர், பொய்யடிமை இல்லாத புலவர், பரமனையே பாடுவார், பத்தராய்ப் பணிவார், சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தோர் இந்த அமிர்தத்துறை சம்பந்தமான சாதகர்கள். இதனைப் பின்வரும் அட்டவணை மூலம் விளக்கலாம்:

அமிர் தத்துறை

5ல் தொடங்கி முடிவது	5ல் புதயக்ஞம்	பிரமயக்ஞம்	மணுஷ்யக்ஞம்	தேவயக்ஞம்	பிதிர்யக்ஞம்
4ல் தொடங்கி முடிவது	4ல் பெண்	அஸ்திரம்	வாகனம்	கொடி	படை
3ல் தொடங்கி முடிவது	3ல் தான்	ஓக்கல்	விருந்து	தெய்வம்	தென்புலத்தார்
2ல் தொடங்கி முடிவது	2ல் ஞானயோகம்	தியானயாகம்	செய்யாகம்	தவயாகம்	கர்மயாகம்
1ல் தொடங்கி முடிவது	1ல் ஞானயோகம்	தியானயோகம்	பிரசாதயோகம்	பக்தியோகம்	கர்மயோகம்

ஒருவன் அமிர்த நோக்கை அடைந்துவிட்டால் அவன் கதியைக் கண்டவன் ஆகிறான். கதி நற்கதி, சிவகதி, மீளாக்கதி, மீளாநெறி எனப் பலவாறு புகழ்ந்துரைக்கப்படும். கதிக்கு வழிகண்டவர்களை வழிபட்டு நாழும் கதி அடையலாம். தர்மதளத்தில் நிற்கும் 1ம் வகுப்பார் அமிர்தநோக்கை ஆழமாகக் காண்பர். உபநிடதங்கள் கூறும் அமிர்தத்துவம் இதனோடு தொடர்புடையது. இதனைப் பரிபூரணமாகச் சாதனை செய்யவேண்டுமானால் சதாசிவ தத்துவம் கூறும் 15 கண்களில் மனோலயம் என்ற கண் வெளிக்க வேண்டும். அருணகிரிநாதர் “சும்மா இரு சொல்லற என்றலுமே அம்மா பொருளொன்றும் அறிந்திலனே” என்று கந்தரனுபூதியில் பாடியதும் இதன் அடிப்படையிலேயே.

ஞானத் துறைகள்

ஞானதளத்தில் நான்கு துறைகள் உண்டு. சாக்கிரம், நெற்றியில் தூரியாதீதம், நெற்றியில் தூரியம், நெற்றியில் சுழுத்தி என்பன. (புத்தி விருத்திப் படத்தில் defg). அவை கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை என ஞான நூல்கள் கூறும் விடயங்களோடு தொடர்புடையவை. அதனைக் கைலாசபதி அவர்கள்,

ஞானதளம்: 4 துறை. காமநோக்கு முடிபுமிடம் அல்லது கேட்டல் முடநம்பிக்கை தெரிந்தது. மூலம் தெரியும். பாஷை தெரியும். வியாகரணம் உலகம் விளங்குகிறது.

என்கிறார்.

வேதாங்கங்களின் அதி உயர்ந்ததாகிய வியாகரணம் இத்த ளத்தின் வெளித்துறைக்கு முன்னுள்ள துறைக்கு (f) உரியது. அதாவது நிட்டைத் துறைக்குரியது. வெளித்துறை தொல்காப்பியம் சம்பந்தமானது. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நாற்பாத சைவம் காமத்தில் தொடங்கி ஞானத்தில் முடியும் சாதனை. அதனைக் கைலாசபதி அவர்கள்,

காமத்தின் நோக்கு ஞானத்தின் முதற்படியில் முடியும். அங்கே ஒரு கேட்டல் நிகழும். அதேபோதையில் அமிர்தத்தில் ஒரு கேட்டல் நிகழும். அதுதான் ஞானபூசையில் கேட்டல். ஞானத்தின் கேட்டலுக்குத்தான் வியாகரணம் அங்கம். இந்த ஞானத்துறைகளுக்கு ஆறங்கம் வரும். ஞானத்தில், சிந்தித்தலிற் தொழிற்படும் முறை: மோகூழ்நாக்கு, மோகூழ் அமிர்தம், ஞானத்தில் 2ம் படி சிந்தித்தல் 6 அங்கம். அந்தத்துறையில் வியாகரணம் தான் வேதாங்கம். சீவனடியே சிந்திக்கும் ஞானம் என்கிறார்.

ஞானத்தில் முடியும் கேட்டல் போலவே கீழேயும் அமிர்தம் முதலிய வற்றுக்கும் கேட்டல் உண்டு. அமிர்தத்தில் வரும் கேட்டல் ஞானபூசையில் கேட்டல் என கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். ஞானத்தின் வெளித் துறைக்கு உள்ளே இருக்கும் துறையில் முடியும் சாதனை ஒன்று உண்டு. அது நல்ல சிவஞானம். அதன் தொடக்கம் மோகூழளத்தில் உள்ள நல்ல சிவதன்மம். நடுவில் உள்ளது அமிர்த தளத்தில் உள்ள நல்ல சிவயோகம். இம்முன்றும் திருக்களிற்றுப்படியாரில் எடுத்துப்பேசப்படுகிறது. உரையாசிரியர்கள் இம்முன்றையும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நாற்பாதங்களுடன் இணைத்துக்காட்டி இந்நான்கையும் முன்றுக்குள் அடக்கலாம் எனக்காட்டுகின்றார்கள். இது பொருத்தமன்று. இதன் தொடக்கம் ஒரு தளம் மேல் அதாவது மோகூழளம் சண்டேஸ் வரரைக் குறிப்பிடும்போது அவர் தந்தை “சிவதன்மம் சிதைத்தான்” எனத் தேவாரத்தில் வருகின்றது. சண்டேஸ்வரர் செய்தது பற்றுக்களை விட்ட மோகூழளத்தில் ஆரம்பமாகும் சிவதன்மம் ஆகலாம். சுழுத்தி ஞான தளத்தின் 4ம் தளத்தில் குறிப்பிடப்படும் நெற்றியில் சுழுத்தியாகலாம். கைலாசபதி அவர்கள் “சண்டேஸ் வரர் கோடரியால் தாதையைத் தாளற வீசியது” பரசுமுத்தி நிலையில் என்பார். அவரது கணிப்பின்படி $5 \times 5 \times 5 \times 5 = 625$

சுழுத்தி ஒருவரால் அடையப்படலாம். அதில் பரசுழுத்தி எப்புள்ளியில் உள்ளது என எமக்குத் தெரியாது. அனைத்தையும் உரையாசிரியர்கள் பொதுவாகச் சுழுத்தி என்பர். ஞானதளத்தில் தொகையடியார்களுள் முன்னே குறிப்பிட்ட (2,2,2,4,5) ஐந்து வகையினரை விட எஞ்சியிருக்கின்ற நான்கு வகையினரும் ஞான தளத்தில் சாதனை செய்வோர். இந்த ஒன்பது தொகையடியாரையும் பெரியபுராணம் தொகையடியார் எனச்சுட்டுவது சரி. அர்த்தம் முதல் அமிர்தம் ஈறாக மேல்நோக்கிய சாதனை நோக்கு வைதிகநெறி. அவர்களுக்கு ஆகமங்கள் உதவா. காமம் முதல் ஞானம் ஈறாக உள்ள நோக்கில் மேலே மேலே உயர்ந்து போதல் நாற்பாத சைவம். அவர்கள் உடன்போக்காளர்கள். அதாவது திருவருளுக்கு உடன்பட்டு இறைவனைத் தலைவனாக ஏற்றுக் கூடிப்போவோர் திருவருள் தமிழ் சம்பந்தமானது; ஆகமம் சம்பந்தமானது. ஆகமம் நாற்பாத சைவம் பற்றிப் பேசுவது நான்கு வகை தீசுகூடிகளும் - சமய தீசைஷ, விசேட தீசைஷ, நிர்வாண தீசூடி, ஆசார்ய அபிஷேகம் ஆகிய தீசுகூடிகள் ஆகமமுறைகளைப் பற்றி நிற்பதால் வெவ்வேறு பதங்களைப் பெறுவிக்கின்றன. உதாரணம் கந்த, சண்ட, கணாதீச, சண்டீச பதங்கள், சித்தியாரில் “தானமி யாகந் தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள்.....” என்ற செய்யுளில் தீசுகூடிக் கிரமத்தின்படி நிற்போர் பதங்களை அடைவர் என்றும், மீண்டும் பூவுலகிற்கு வந்து குருவருளால் ஞானம் பெற்றுப் பரமுத்தி அடைவர் என்றும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைக் கைலாசபதி அவர்களும் விளக்கியுள்ளார். மேலும் கேட்டல் முதல் நிட்டை வரையான துறைகளை இணைத்துள்ள ஞானநோக்கைச் சொல்வது தான் ஆகமம் என்றார். சித்தியார் “அருமறை யாகம முதலூ ணைத்துமுறைக் கையினான்.....”, “கேட்டலுடன் சிந்தித்த ரெளித னிட்டை கிளத்தலென வீரிரண்டாங்கிளக்கின் ஞானம்.....” என்கிறது. இவற்றை ஆகமக்காட்சி என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள். (அதற்கு மேலே அதனுடன் தொடர்புடையது முடிந்த ஞானம்.)

சித்தாந்தத்துறைகள்

சித்தாந்தத் தளத்தில் மூன்று துறைகள் உள்ளன. அவை முறையே தூரியம், சுழுத்தி, சொப்பனம் என்பன. இவ் அவஸ்

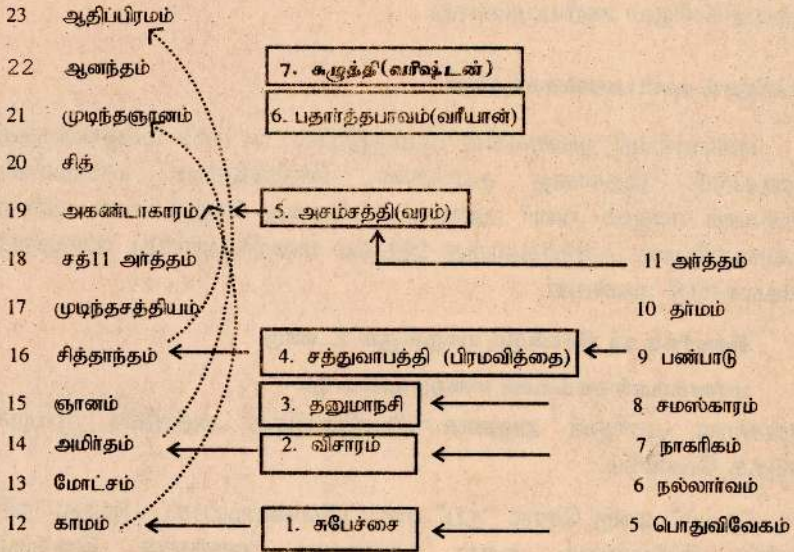
தைகளை ஐந்து எனச்சில சாத்திர நூல்கள் சொல்கின்றன. ஆனால் உபநிடதங்களில் நான்கே பேசப்படுகின்றன. அதாவது துரியத்துள் துரியாதீதத்தை அடக்கி சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம் என்பவற்றையே உபநிடதங்கள் பேசுகின்றன. திருமூலர் இவ் ஐந்தையும் ஐந்தால் பெருக்கி இருபத்தைந்து அவஸ்தா பேதம் ($5 \times 5 = 25$) பற்றிக் குறிப்பிட்டார். சித்தாந்த நோக்கை எட்டிய வியாசர் தமது பிரமசூத்திரத்தில் இவ் அவஸ்தா பேதங்களை நன்றாக விளக்கியது பொருத்தமே. சிவஞான முனிவர் கீழாலவத்தை, மத்தியாலவத்தை, மேலாலவத்தை என்றெல்லாம் பிரித்துக் கூறினாலும் அவை தெளிவாக விளங்கவில்லை. மாண்புக்கிய உபநிடத உரையில் ஆத்மா அவஸ்தையில் கீழ்நோக்கி இறங்கியும் மேல் நோக்கி உயர்ந்தும் விடயங்களை அறிவது பற்றிக் குறிப்பிடும்போது விராட், இரணியகர்ப்பர், பிராக்ஞன் போன்ற சொற்களை உபயோகிக்கிறார். திருமந்திரத்திலும் இவை வருகின்றன. ஆனால் அனுபவத்தில் கண்டவர்கள் கூறுவதற்கும் உரையாசிரியர் தரும் விளக்கத்திற்கும் வெகு வேறுபாடு உண்டு. கைலாசபதி அவர்கள் விராட், இரணியகர்ப்பர் போன்றவற்றைச் சரியாக விளக்குகிறார். சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அருளிச் செய்த பொன்வண்ணத்தந்தாதி இரணிய கர்ப்பரை நேர்க்காட்சியாகக் கண்டவர்ணனை எனக் கூறுகிறார் கைலாசபதி அவர்கள்.

முடிந்த சத்தியத்துறைகள்

முடிந்த சத்தியத்தில் இரண்டு துறைகள் உண்டு. ஒன்று பூதம். மற்றையது துரியாதீதம். பூதத்தில் ஆரம்பிக்கும் சாதகம் அதிசிரேஷ்டமானது எனக்கைலாசபதி அவர்கள் கூறியுள்ளார். அத்துடன் முடிந்த சத்தியத்தில் ஓங்காரம் முன்னிலை ஆன தென்றும் அது சுத்தவித்தையையும், ஈசுவரனையும் பொருத்தும் பொருத்து என்றுங் கூறியுள்ளார். வேதாந்த நூல்களில் விரிவாகக் கூறப்படும் ஞானபூமிகள் பற்றியும் அவர் விளக்கியுள்ளார்.

I (கைவல்லிய நவநீதம் செய். 150, 151, பக். 434)

II வராக உப. iv 1 - 2.2

சத் துறை

சத்தில் ஒரு துறை மட்டுமே உண்டு. அதாவது பொறிபுலன்கள் மட்டுமே. சத் நோக்கை எட்டக்கூடியவர்கள் சமயகுரவர் நால்வர். அவர்களுக்கே மனம், பொறி, புலன்கள் வேறு ஆன்மா வேறு என்ற தெளிவு உண்டாகும். அவர்களுள்ளும் சம்பந்தரும் சுந்தரரும் சித் வரை நோக்காக எட்டுவார். சத்துக்கு மேலே சிவம் வரை ஆளாக நின்று காண இயலாது. ஆகையால் அதனைப்பற்றி விரிவாகக் கூறமுடியாது. 19ம் தளமான அகண்டாகாரம் என்ற அகங்காரத் தையும், 20ம் தளமான சித் என்ற புத்தியையும், 21ம் தளமான முடிந்த ஞானம் என்ற சித்தத்தையும் பிரித்தறிய உதவும் நோக்குக ளாகக் கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். ஆனந்தம் அல்லது திருவடி என்ற தளத்தில் புருடன் தன்னை யார் என்று அறிய உதவும் நோக்காகலாம். சித்தாந்த சாத்திரங்களும், ஆகமங்களும் கூறும் இராகம், வித்தை, காலம், நியதி, கலை ஆகியவை வெறும் நூலறிவாக மட்டுமே உள்ளன. சிவம் வரை நோக்கு எட்டக் கூடியவர்களே இவற்றை அறியவல்லவர். அப்பால் மாயை முதல்

பரப்பிரமம் வரை உணர்வில் ஒரேவழி அறியலாமே அன்றி வேறு எவ்வழிகளிலும் அறியமுடியாது.

மூன்றாம் கண்: மனோவிருத்தி

கைலாசபதி அவர்களின் ஸ்மிருதியில் 3ம் கண் மனோவிருத்தி எனப்படும். இதனைத் தவக்கண், நெற்றிக்கண், மானக்கண், ரசக்கண் என்றும் அவர் அழைப்பார். சிவனது நெற்றிக்கண் மறைந்துள்ளதுபோல மனிதர்களுக்கு இதுவும் மறைந்துள்ளது. அதனைக் கைலாசபதி அவர்கள்,

வெளிக்கண் கிரண்டும் யாருக்கும் உண்டு

மானக்கண் ரசக்கண் மறைந்துள்ளது.

என்கிறார். மனிதன் அதனை வெளிப்படுத்த அதிதீவிர முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

“தவம்” என்ற சொல் “தப்” என்ற வினையடியாகப் பிறந்து “ளி” என்ற பொருளைத் தரும். அதாவது அகத்தில் இருக்கும் அழுக்குகளை எரிப்பதே தவம். மனிதனுக்குள்ள காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் ஆகிய அறுவகைகளை அழிப்பதே அவனது முயற்சி. திருவள்ளுவர் கூட இவை ஆறையும் மூன்றுக்குள் அடக்கி “காமம், வெகுளி, மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெடக்கெடும் நோய்” (அதி.36. குற.10) என்றார். இதனைக் கைலாசபதி அவர்களும் எடுத்துக்காட்டுகிறார். கந்தபுராணமும் மனோவிருத்தியாகிய தவத்தை வற்புறுத்திக் கூறுவதற்கென்றே எழுந்த நூல் என்பது கைலாசபதி அவர்களின் கருத்து.

மனோவிருத்தி நிலைகள்

மனோவிருத்தியாகிய தவத்தில் $5 \times 5 = 25$ நிலைகள் உள்ளன. அவை கலைகளோடு தொடர்புடையன. (முன்னரும் கூறப்பட்டது 2.2.2.1.4) சைவசித்தாந்தம் கலைகளை நிவிருத்திகலை, பிரதிஷ்டா கலை, வித்தியாகலை, சாந்திகலை, சாந்தியதீதகலை என ஐவகைப்படுத்துகிறது. கலைகள் மூலமே இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு அறிவைத் தூண்டுகிறான் இக்கலைகளுக்குரிய அதிதேவதைகள், அதாவது சக்திகள் மனதைத் தூண்ட, மனம் ஆன்மாக்களின் அறிவைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது என்பார் கைலாசபதி

அவர்கள். மனதைத் தூய மேம்பாட்டு வழியில் விருத்தி செய்வதன் மூலம் அடையும் எழுச்சி நிலைகளை 25 வகைகளாகப் பிரித்துக் காட்டுகிறார். அவை பின்வருமாறு அமைகின்றன.

அதாவது நிவிர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதீதை ஆகிய பஞ்ச கலைகளும் நிவிர்த்தியில் நிவிர்த்தி, நிவிர்த்தியில் பிரதிஷ்டை, நிவிர்த்தியில் வித்தை, நிவிர்த்தியில் சாந்தி, நிவிர்த்தியில் சாந்தியதீதை என ஐவைந்தாகும். இவ்வாறே ஏனைய கலைகளும் ஐவ்வைந்தாகி இருபத்தைந்தாய் அமையும்.

சமய - மார்க்க வேறுபாடு

மேற்படி பஞ்சகலைகளை ஆதாரமாக வைத்து சமயம், மார்க்கம் என்னும் இரு சொற்களுக்கும் வேறுபாடு காட்டுகிறார் கைலாசபதி அவர்கள். அறுபகைகளைப் போக்கச் செய்யும் சாதகம் சமயம் என்றும், இது மனோ விருத்தியாகிய சாந்தியதீதைச் சாந்திகலையில் அடங்கும் என்றும் கூறியுள்ளார். சிவஞான முனிவர் “மார்க்கர் கண்ட நூல் ஒதி” (சுபக். செய். 3) என்ற சித்தியார் செய்யுளில் “மார்க்கர்” என்ற பதம் ஞானிகளைக் குறிக்கும் என்றார். ஆனால் கைலாசபதி அவர்களோ மார்க்கர் என்போர் “தப்புவதற்கு வழியாது என ஏங்குவோர்” எனப்பொருள் கொண்டார். இது வித்தைச் சாத்தியதீதை கலையில் அடங்கும். அதனை,

5 கலை 25 மார்க்கம் வித்தைச் சாந்தியதீதை. வித்தையைச் சாதிப்பது நாற்பாத சைவம். சமயம் சாந்திய தீதைச் சாந்தி விருத்தி.

எனக் கூறிச் சமயத்துக்கும், மார்க்கத்துக்கும் வேறுபாடு காட்டு கிறார். ஆனால் தற்கால கல்விசார் அறிஞர்கள் சமயம், மார்க்கம் எனும் இரு சொற்களுக்கும் ஒரே பொருளையே வழங்குகின்றனர். சிவஞானமுனிவர் அகங்காரம், புத்தி, மனம், சித்தம், உள்ளம் (புருடன்) இவ்வைந்தும் சடமாதலால் இவைகளைக் கருவியாகக் கொண்டு ஆன்மா எவ்வாறு அறிதலைச் செய்யும் என்று வினாவி, எழுத்துக்கள் சடமாதலால் சிவமூர்த்தங்களான பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவன் ஆகிய ஐவரும் அதிதேவதை களாக அவற்றைச் செலுத்துவார்கள் என்றும், மேற்கூறிய ஐந்து அந்தக்கரணங்கள், ஐந்து பிராண கலைகள், ஐந்து சிவமூர்த் தங்கள் ஆன்மாவுடன் இணைந்த இடத்து ஆன்மா அறிதல்

தொழிலைச் செய்யும் என்றும் கூறினார். “உதித்தொன்றை உள்ளம் உணர்தல்” (4 - 1 - 24) என்ற சித்தியார் செய்யுளுக்கஞ்ச சிவஞான முனிவர் உள்ளம் ஆன்மா என்றார். கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகளின் படி உள்ளம் நாம் சாதாரணமாகச் சொல்லும் அந்தக்கரணங்களோடு புத்தியின் உட்கண்ணான ஒரு அந்தக் கரணமாகவே கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் சிவஞான முனிவரைக் கற்ற மாணவர்கள் சிவஞான முனிவர் உள்ளம் என்பதற்குச் சட அந்தக்கரணங்களுடன் வைத்துச் சடமாதலின் என்று சட்டியதற்கு என்ன விளக்கம் கூறுவார்களோ தெரியாது. இதிலிருந்து கைலாச பதி அவர்கள் கூறுவதுபோல இவை சடக்கருவிகளாயினும் செலுத்துவோனின் (அதி தெய்வங்களின்) அமலத்தன்மையைப் பொறுத்தும் அதிசிரேஷ்டமான காரியங்களை அறிய வாய்ப்பளிக்கும் என்பது சாந்தியதீதையில் சாந்தியதீதை என்ற 25ம் நிலையே தவத்தின் உச்சம் அல்லது முடிவு எனப்படும். அதன் விளைவாக ஒருவர் தாதுக்களை, அதாவது பீஜங்களைப் பார்க்கலாம். ஆதலால் அகூர்ங்கள், மந்திரங்கள், வேதாங்கங்கள் அனைத்தையும் தாதுக்களைக் கண்டவர்களே திடமாக அறியமுடியும். அதனைக் கைலாசபதி அவர்கள்,

தாது தெரிகிறது. மோகும் + சத்தியம் என்று பார்த்தால் தாதுக்களிலே சர்வ உலகங்களும் உத்ப்பது.

என்கிறார். அதாவது மனோவிருத்தி, புத்திவிருத்தி, அகங்கார விருத்திகளில் உயர்ந்த நிலைகளை அடைந்தவர்களே தாதுக்களை அறிவார்கள். பிரமா தாதுக்களை முற்றாகக் கண்டவர். ஆதலாற்றான் அவர் சர்வலோகங்களையும் அதிலிருந்து தோற்று விக்கிறார் என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள். மேலும் மனோ விருத்தியைச் சுலபமாக விளங்கவோ அல்லது விளங்கப்படுத்தவோ முடியாது என்றுங் கூறியுள்ளார். அதாவது “பெரிய முனிவர்களுக்கே தவம் முடியவில்லை” என்கிறார். அகங்கார விருத்தி, புத்திவிருத்தி முதலியவற்றில் மனிதன் எவ்வளவு உயர்ந்தாலும் பூலோகத்தைத் தானும் பூரணமாக அறியமுடியாது. பூலோகத்தை ஒருவன் அறிவதாயின் அவனுக்கு மனோவிருத்தி கைவந்திருக்க வேண்டும் என மேலும் கூறினார்:

அகங்கார விருத்தி, புத்திவிருத்தியில் பூலோகத்தை தானும் அடையமுடியாது. மனோவிருத்தியாலே தான் பூலோகப் பிராப்தி.

என்கிறார். இதிகாசபுராணங்களில் - சூரபத்மன் கடுமையான தவத்தை மேற்கொண்டு பிருதிவி அண்டங்கள் ஆயிரம் கோடியில் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களை மட்டுமே ஆளும் உரிமை பெற்றான் என்றும், அவன் வெவ்வேறு உலகங்களுக்குச் சென்று அவ்வவ் உலகங்களில் காணும் அதிதேவதைகளை வென்றான் என்றெல்லாம் கூறப்படுவது வெறும் கட்டுக்கதையல்ல. கலியுகம் தவிர்ந்த ஏனைய யுகங்களில் அவை நடக்கக்கூடியதாக இருக்கலாம் எனக் கைலாசபதி அவர்கள் கூறியுள்ளார். அத்துடன் மனோவிருத்தி, சித்தவிருத்தி, உள்ளவிருத்தி அடைவதால் கிடைக்கக்கூடிய உலகங்களையும் அட்டவணைப்படுத்தியுள்ளார். அவை பின்வருமாறு அமைகின்றன:

மனோவிருத்தி	-	பூலோகம்.
சித்தவிருத்தி	-	புவர்லோகம்
மனம் + சித்தவிருத்தி	-	சுவர்லோகம்
உள்ளவிருத்தி	-	மகர்லோகம்
உள்ளம் + மனோவிருத்தி	-	ஜனலோகம்
உள்ளம் + சித்தவிருத்தி	-	தவலோகம்
மனம் + சித்தம் + உள்ளவிருத்தி	-	சத்தியலோகம்

மனோவிருத்திதான் இறுதி முடிவன்று. அவற்றுக்கப்பால் உட்கண்கள் உண்டு என்றும் கூறியுள்ளார்.

பிரபஞ்சத்தை நோக்கி மனதைத் திருப்பிப் புத்திவிருத்தித் தளங்களை அகங்கார முதல் விருத்தியாகிய பிரேமை, ஆசாரம், அருள்நோக்கு, ஆரியத்துவம் முதலானவற்றுடன் கீழ்நோக்கியும், மேல்நோக்கியும் சாதித்த லாகிய ஒரு தவநிகழ்ச்சி வர்ணனையாகவே இம்மனோவிருத்தி அமைகிறது எனக்கூறி இப்பகுதியை நிறைவு செய்கிறேன்.

பன்னிருவிருத்திகள்: உட்கண்கள்

கைலாசபதி ஸ்மிருதியில் அகங்காரவிருத்தி, புத்திவிருத்தி, மனோவிருத்தி தவிர்ந்த ஏனைய பன்னிரு விருத்திகளும் சதாசிவ மூர்த்தியின் உள்ளீடான கண்களாகவே உருவகித்து விளக்கப்படுகின்றன. அந்தவகையில் அகங்கார விருத்தியின் உட்கண்ணாகச் சித்தவிருத்தியும், சித்தவிருத்தியின் உட்கண்ணாகச்

சித்தலயமும், சித்தலயத்தின் உட்கண்ணாகச் சித்தத்தெளிவும், சித்தத்தெளிவின் உட்கண்ணாகச் சித்த அழிவும் இடம்பெறுகின்றன. இவற்றைச் சதாசிவமூர்த்தியின் வலக்கண் எனவும் அழைப்பார். அதேபோல் புத்திவிருத்தியின் உட்கண்ணாக உள்ள விருத்தியும், உள்ளவிருத்தியின் உட்கண்ணாக உள்ளலயமும், உள்ளலயத்தின் உட்கண்ணாக உள்ளத்தெளிவும், உள்ளத் தெளிவின் உட்கண்ணாக உள்ள அழிவும் இடம் பெறுகிறது. இவற்றைச் சதாசிவமூர்த்தியின் இடக்கண் எனவும் அழைப்பார். அதேபோல் மனோவிருத்தியின் உட்கண்ணாக மனோலயமும், மனோலயத்தின் உட்கண்ணாக மனத்தெளிவும், மனத்தெளிவின் உட்கண்ணாக மன அழிவும், மனஅழிவின் உட்கண்ணாக மன முளையும் இடம்பெறுகின்றன. இவற்றைச் சதாசிவமூர்த்தியின் நெற்றிக்கண் எனவும் அழைப்பார். மனோவிருத்தி, புத்திவிருத்தி, அகங்காரவிருத்தி என்பவற்றை விளக்கிய கைலாசபதி அவர்கள் அவற்றுக்கு மேலே உள்ள ஏனைய பன்னிரு விருத்திகளையும் விளக்குவது கடினம் என்பதனால் அங்காங்கே சில குறிப்புக்களை மட்டும் தந்துள்ளார். அந்த வகையில் அவற்றை ஒன்று திரட்டி இனி ஆராய்வோம்.

நான்காம் கண்: சித்தவிருத்தி

பதினைந்து கண் விருத்தியில் நான்காவது விருத்தியாக அமைவது சித்தவிருத்தி. இதனை அடைந்தவர்களுடைய விழுமியங்கள், மதிப்புக்கள் சாதாரண உலகத்தவர்களிலும் பார்க்க வேறுபட்டிருக்கும். கைலாசபதி அவர்கள் இந்நூற்றாண்டில் இதனை அடைந்தவர்களாக இரத்தினசபாபதி உபாத்தியாயரைச் சுட்டுகிறார். கைலாசபதி அவர்களுக்கும் 1954ல் இவ்விருத்தி வெளித்தது. அகங்கார விருத்தியைப் போலவே அதன் உட்கண்ணாகிய சித்தவிருத்தியிலும் பிரேமை முதல் பிரமம் வரை எட்டு நிலைகள் உண்டு என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள். சித்த விருத்தியில் அருள்நோக்கு என்ற நிலையை அடைந்த ஒருவர் மேலே சத்தியம், ஞானம், அநந்தம், பிரமம் என்பவற்றை நோக்காக வைத்து உபாசிப்பதால் அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்ற (ஆன்மீக) நிலையை அடைகிறார். இவர் வெளிக்கண்ணாகிய அகங்கார விருத்தியில் அதேபோல் நான்கு நிலைகளை அடைந்தவர்களிலும் பார்க்கக் கூடிய சிறப்புடையவர் என்பதில் சந்தேகம்

இல்லை. ஆனால் அகங்கார விருத்தியில் ஆரியத்துவம் அடைந்து சத்தியம், ஞானம், அநந்தம், பிரமம் என்ற நான்கையும் உபாசிப்பதால் பெறப்படும் பிராமணர், கூடித்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்ற வர்ணத்தவர்களா அன்றிச் சித்தவிருத்தியில் அருள் நோக்குப் பற்றி வந்த அரசர், அந்தணர், வணிகர், வேளார்களா விசேடமானவர்கள்? என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இதற்கு கைலாசபதி அவர்கள் சித்தவிருத்தி அகங்கார விருத்தியிலும் ஆழங்கூடியது என்றும், அதுவே விசேடமானது என்றும் கூறியுள்ளார். அதனை,

சித்தவிருத்தியில் அந்தணராதியோர் அகங்காரவிருத்தியில் பிராமணராதியோரில் விசேடம்.

என்கிறார். அதனைப் பின்வருமாறும் விளக்கலாம் :

அகங்காரவிருத்தி (1ம் கண்)

சித்தவிருத்தி

தொடக்ககாலத்திலும் இவைபற்றிய ஓரிரு கருத்துக்கள் கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகளில் வந்துள்ளன. எனினும் சிந்தனை முதிர்ச்சியுற்ற காலத்தில் எழுந்த கருத்துக்களையே நாம் இங்கு தந்துள்ளோம். அத்துடன் சித்தவிருத்தி என்ற கண்விருத்திக்கு மேலே உள்ள கண்கள் வரிசைக்கிரமத்தின்படிதான் ஒரு வருக்கு வெளிக்கும் என்ற நிலையும் இல்லை. திருவருளின் துணைப்படி மேற்கண்ணோ கீழ்க்கண்ணோ வெளிக்கலாம். ஆனால் மேற்கண் வெளித்த ஒருவரைக் கீழ்க்கண் வெளித்தோர் மதிப்புடன் நோக்குவர் என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள்.

ஐந்தாம் கண்: உள்ளவிருத்தி

புத்திவிருத்தியின் உட்கண்ணாக அமைந்துள்ள உள்ளவிருத்தி அடைந்த ஒருவராலேதான் அதி தெய்வங்கள் உட்பட அனைத்தையும் அறியமுடியும். இது 15 கண்விருத்தியில் 5ஆம் இடத்தில் உள்ளது. வெளிக்கண்ணாகிய புத்திவிருத்தி சுவைக்கண் என்றும், அது உலகைச் சுவைக்கும் முறையில் தொழிற்படும் என்றும் கூறிய கைலாசபதி அவர்கள் அதன் உட்கண்ணாகிய உள்ளவிருத்தி தெய்வத்தைக் கண்டு பணிசெய்தல் என்று கூறுகிறார். அதாவது,

**புத்தி உட்கண். (ரசக்கண்ணுக்கு) உட்கண் உள்ளவிருத்தி
இகுவதான் பணி.**

என்கிறார். அந்த வகையில் தேவார முதலிகளுள் ஒருவரான அப்பரடிகள் “என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்று பாடிய தேவார அடிகள் இவ்விடத்தில் நினைவு கூரத்தக்கது. ஆனால் இச்சொற்றொடரை இக்காலத்தவர் சமூக சேவைக்கு விருது வாக்கியமாகப் (Motto) பயன்படுத்துகின்றனர். இது தவறான ஒன்று மேலும் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களும் பணிசெய்யத் தெரிந்தவர்கள் என்றும், அந்தவகையில் அவர்களுக்கிடையே ஒரு பொதுமை நோக்குண்டு. ஆனால் அவர்களெல்லோரும் சீவன் முத்தர்கள் என்பது சரியாகாது என்பதும் கைலாசபதி அவர்களின் கருத்து. “போதோ விசும்போ புனலோ பணிகளது பதியோ” என்று தொடங்கும் செய்யுளில் கூட மாணிக்கவாசகர் உள்ளம், மனம், சித்தம், உள்ளலயம் என்பவற்றையே குறிப்பிடுகிறார் என்பதும் கைலாசபதி அவர்களின் கருத்து. அவர்

உள்ளவிருத்தி (பணிகளது பதியோ) ஆளை நேரே காண்பது.

என்கிறார். அத்துடன்,

உள்ளவிருத்தி எப்படி இருக்கும் என்பது ஒரு அளவுக்குத் தெரிந்தது (1955)

என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். கைலாசபதி அவர்கள் தமது ஆன்மீக (ஸ்மிருதி) விருத்தியொன்றை ஆண்டு குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறார். கலியுகத்துக்கு விருத்தி மார்க்கம் ஒன்றே உகந்தது. விருத்தி முற்றுப்பெற்றது என்று சொல்லிவிட்டாலும் ஓரளவுக்கு அவ்விடயம்

பற்றிக் குறிப்பால் உணரமுடியும் என்ற விடயத்தை இங்கு அப்படியே தருகிறார். அத்துடன் உபநிடதம், பிரமசூத்திரம் அடங்கிய உண்மை வேதாந்தம் சுட்டிக்காட்டும் உயர்நிலை அடுத்த விருத்தியாகிய மனோலயம் என்கிறார்.

ஆறாம் கண் : மனோலயம்

மனோலயம் கைலாசபதி அவர்களின் ஸ்மிருதியில் 6ம் கண்ணாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது மனோவிருத்தி என்ற வெளிக் கண்ணின் உட்கண்ணாக அமைந்துள்ளது இவ்விருத்தி. இது உண்மை வேதாந்தம் (உபநிடத வேதாந்தம்) கூறும் இறுதி நிலை. அதாவது “இனி மீள்பிறப்பானல்லன்,” என்ற நிலை. இதனைக் கைலாசபதி அவர்கள்,

மனோலயம் முதலியவைகளெல்லாம் கிரமமாகச் சாதிப்பன அல்ல. ஒன்றை எடுத்தக்கொண்டு சாதிப்பதே கதியாகும். வேதாந்தம் மனோலயம் என்பார். அது கதி, முடிவல்ல. பிரமசூத்திரம் மீள்பிறப்பான் அல்லன் என்பதும் சரியே. கதியைப்பற்றின படியால் சேர்ந்து வருகிற கிரமம் லோகப்பிராப்தி மீளுகிற ஆகலாம். அதனோடு கதியும் ஆகலாம். காதக விசேஷத்தால் மனோலயம் தன்னளவில் நெற்றியில் சாக்கிரம் இதுதான் வைகுந்தம் என்கிறார்.

இக்காலத்தவர், விசேடமாக வெளிநாட்டவர் இந்தியதத்துவ ஞானம் என்றால் சங்கரவேதாந்தமே என்பார். அதாவது உபநிடதத்திற்குச் சங்கரர் கூறிய விளக்கமே எனக் கொண்டு அதற்கு (உபநிடதத்திற்கு) மேலே ஒன்றும் இல்லை என முடிவுகாட்டினர். இதனையே விவேகானந்தர், இராமகிருஷ்ணர் போன்றவர்களும் ஸ்திரப்படுத்தினர். ஆனால் மனோலயத்திற்கு மேலேயும் ஆன்மீக உயர் நிலைகள் உண்டு என்பார் கைலாசபதி அவர்கள். “சும்மாயிரு சொல்லற என்றலுமே அம்மா பொருள் ஒன்று மறிந்திலனே” என்று அருணகிரிநாதர் சுட்டியதும் இங்கு குறிப்பிட்டநிலையையே.

ஏழாம் கண்: சித்தலயம்

சித்தலயம் பதினைந்து கண்விருத்தியில் ஏழாம் இடத்தில் இருக்கிறது. அகங்கார விருத்தியின் உட்கண்ணின் உட்கண்ணான இதில் எட்டு நிலைகள் உண்டு. அதாவது பிரேமை, ஆசாரம், அருள்நோக்கு, ஆரியத்துவம், சத்தியம், ஞானம், அநந்தம், பிரமம் என்ற நிலைகள். விலை, மாணம் தெரியும் முறையில் இக்கண்

திறந்தவர் அதிஉயர்ந்த அளவுகோலை உடையவராவார். இவ்விருத்தியை அடைந்த உதாரண புருஷராக திருவள்ளுவர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

எட்டாம் கண்: உள்ளலயம்

புத்திவிருத்தியின் உட்கண்ணாகிய உள்ளலயம் பதினைந்து கண்விருத்தியில் எட்டாம் கண்ணாகும். இதனைச் சிவஞான போதலயம் என்றும் கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது,

உள்ளலயம் சிவஞானபோதம். இடக்கண்ணின்

உட்கண்ணுக்கு உட்கண்.

எனச்சிந்தனைகளில் வருகிறது. இவ்விருத்தி கைவரப்பெற்றவராக மாணிக்கவாசகர் சுட்டப்படுகிறார். “போதோ விசும்போ புனலோ பணிகளது பதியோ” என்ற திருக்கோவையார்ச் செய்யுளில் போதம் என்பது உள்ளத்தைச் சுட்டும் என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள்.

ஒன்பதாம் கண்: மனத்தெளிவு

மனோவிருத்தியின் உட்கண்ணின் உட்கண்ணாக இருப்பது மனத்தெளிவு. மனோவிருத்தியில் உள்ளது போல இதிலும் 25 கலைகள் இருக்கின்றன. இவ்விருத்தி தெளிந்தவர்களாக திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும் அகத்தியரும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

பத்தாம் கண்: சித்தத்தெளிவு

அகங்கார விருத்தியின் உள்ளே 4ம் படையில் உள்ள கண் சித்தத்தெளிவு எனப்படும். பதினைந்து கண்வரிசையில் இது பத்தாம் இடத்தில் உள்ளது. மனத்தெளிவுக்கு மேலே இலக்கியம் சொல்லமுடியாது. சித்தம் தெளிந்தவர்களுக்கும் இலக்கியம் காட்டமுடியாது என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள். சித்தம் தெளிந்த ஒருவரின் தன்மை எதுவென்று திருமூலர் தம்குருவை வினாவிய போது அவர்,

வீத்த கமாக்ய வேடத்தர் உண்ட உணன்

அத்தன் அயன்மால் அருந்திய வண்ணமாள்

சித்தந் தெளிந்தவர் சேடம் பருகிடிள்

முத்தியா மென்றும் மூலன் மொழிந்ததே.

என்று குறிப்பிட்டிருக்கலாம் எனக் கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.

ஏனைய கண் விருத்திகள்

ஏனைய விருத்திகள், அதாவது சித்தஅழிவு, உள்ளத்தெளிவு, உள்ளஅழிவு, மனஅழிவு, மனமுளை என்பன அதிநுட்பமானவை என்பதனால் கைலாசபதி அவர்கள் தமது சிந்தனையில் இவை பற்றி அதிகம் கூறவில்லை. ஆனால் இவை வெளித்தால் என்னென்ன விடயங்களை அறியலாம். என்பதைக் குறிப்பால் உணர்ந்து சிறிது கூறியுள்ளார்:

மனத்தெளிவு;	சுழுத்தி
சித்தத்தெளிவு;	துரியம்
மனத்தெளிவு + சித்தத்தெளிவு;	துரியாதீதம்
உள்ளத்தெளிவு;	பூதம்
உள்ளத்தெளிவு + மனத்தெளிவு;	மனம், பொறி, புலன்.
உள்ளத்தெளிவு + சித்தத்தெளிவு;	அகங்காரம்
மனத்தெளிவு + உள்ளத்தெளிவு + சித்தத்தெளிவு	புத்தி
மனஅழிவு;	சித்தம்
சித்தஅழிவு	புருஷன்
மனஅழிவு + சித்தஅழிவு	அராகம்
உள்ளஅழிவு;	வித்தை
உள்ளஅழிவு + மனஅழிவு;	கலை
உள்ளஅழிவு + சித்தஅழிவு;	மாயை
மனஅழிவு + உள்ளஅழிவு + சித்தஅழிவு	உருத்திரன்
மனமுளை	ஈஸ்வரன்

என்று விளக்கியுள்ளார். இறுதியில் கூறப்பட்ட மனமுளையே அத்துவிதம் எனக் கைலாசபதி அவர்கள் ஆனந்தக் கண்ணீர் மல்கக் குறிப்பிடுவாராம். என அறிகின்றேன்.

அடிக் குறிப்புகள்

1. சத்தியகாம ஜபாலன் கதை சாந்தோக்கிய உபநிடதக் கருத்துக்களுள் மிகப்பிழையாக விளங்கிய கருத்துக்களில் ஒன்று. சம்ஸ்கார பராமரிசம் பற்றிய பிரம்ம சூத்திர பாஷியத்தில் இக்கதை எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. உபநிடத மொழிபெயர்ப்புக்களில் இரவீந்திரநாத் தாகூர், இராதாகிருஷ்ணன், நவாலியூர் சோ.நடராஜன் போன்றோர் கீழான கருத்தை இதில் காட்டியுள்ளனர். அன்னை ஜபாலாவிடம், குருகுலவாசம் செய்யப் போகுமுன் தந்தையாரின் கோத்திரத்தை விசாரித்த தனையனுக்கு நீ தாய் வயிற்றில் இருக்கும் போதே தந்தையார் இறந்து விட்டார். அதன் காரணத் தினால் கோத்திரத்தை விசாரிக்கவில்லை என்றாள். அதில் 'பஹு'சரந்தீ' என்ற சொற்றொடருக்கு இல்லற தர்மத்தில் அதிகம் அலைந்தமையால் தந்தையிடம் கோத்திரம் விசாரிக்க வில்லை. அவர் இறந்தபின் துக்கம் காரணமாக விசாரிக்கவில்லை என்பதே பொருள். ஆனால் வழிதவறிய பெண்களை மனதில் வைத்துக் கொண்டு ஜபாலையும் பல வீடுகளில் பணிப்பெண்ணாகப் பணி புரிந்தபோது வழிதவறியவள் என்று இவர்கள் எழுது கிறார்கள். மரபு வழிவிளக்கத்துக்கு பார்க்க: சாந்தோக்கிய உபநிடம், சங்கர பாஷியம், ஆனந்தகிரி விளக்கவுரை.

2. சுவாமி இக்னேஷியஸ் இருதயம் தமது இந்திய கிறிஸ்தவ ஞானவாழ்வு என்ற நூலில் தமிழ் வழக்கிலுள்ள அறம், பொருள், ஆகியன தர்ம, அர்த்தங் களிலும் ஆழமான சொற்பிரயோகங்கள் எனக்காட்டியுள்ளார். அதனைக் கைலாசபதி அவர்களும் நுட்பமாகச் சிந்தித்துள்ளார்.

3. சீவனநோக்கின் 1ம் வகுப்பினராக அளவெட்டி தம்பிப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் என ஒருவர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இவருக்கு 6ம் தளமான நாகரிகம் வரை எட்டும், பிறருக்கு சேவை செய்வோரை இத்தளத்தினர் மதிப்பார்கள் என்றார்.

2ம் வகுப்பினராக சேர். பொன். இராமநாதன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். 8ம் தளமான சம்ஸ்காரம் வரை எட்டுவார். அதன் காரணத்தினால் போலும் இந்திய அறிஞரான தற்பரானந்தர் என்பவரைக் குருவாக ஏற்றார். விவேகானந்தர் மேலை நாடுகளில் வேதாந்தம் பரப்பியது போல இவர் சித்தாந்தம் சார்ந்த இந்துமதத்தை விரிவரைகள் மூலம் விளக்கினார். இறுதிக்காலத்திலும் வீரசைவம் சார்ந்த வாழ்வை அனு சரித்தவர். சமாதியும் அப்படியே.

3ம் வகுப்பினராக செல்லத்துரை உபாத்தியாயர் சுட்டப்படுகின்றார்; பரமேஸ்வராகக் கல்லூரியில் படிப்பித்தவர். இவர் புத்தி விருத்தியின் 10ம் தளமான தர்மம் வரை எட்டுவார். அத்துடன் அகங்கார விருத்தியில் அருள்நோக்குக் கைவரப்பெற்றவர். அந்த வகையில் கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனையில் மதிப்பான இடம்பிடித்தவர்.

4ம் வகுப்பினராக P.S என அழைக்கப்பெற்ற Dr. S. சுப்பிரமணியம் காட்டப்பட்டுள்ளார். இவர் அன்று புகழ்பெற்ற மாகாண சத்திரசிகிச்சை நிபுணராக (Provincial Surgeon) இருந்தவர். அதனால், P.S என அழைக்கப்பட்டவர். தான தருமங்கள் பல செய்தவர். யாழ்ப்பாணப் பழைய சுப்பிரமணியம் பூங்கா, தங்கம்மா - சுப்பிரமணியம் ஞாபகார்த்த மருத்துவமனை என்பவற்றைத் தர்மமாக நிறுவியவர். 'கைலாசபதி சிந்தனைகள்' ப.459ல் இவரைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் வருகின்றன.

4. சுட்டிப்பான கிரகிப்பின் 1ம் வகுப்பினராக சைவாசிரிய கலா சாலை அதிபராக இருந்த சி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் குறிப்பிடப் படுகிறார். "நடத்த நீதி" (சுவாமிநாதன்) எனச் சிந்தனைகளில் சுட்டப்பட்டவர். இவர் 7ம் தளமான நாகரிகம் வரை எட்டிப்பார்ப்பார். அதன் காரணத்தினால் மனிதர்களுடன் நாகரிகமாக நடந்து கொள்வாராம்.

2ம் வகுப்பின் உதாரண புருஷராகக் காட்டப்பட்டவர் கணபதிப் பிள்ளை என்று அழைக்கப் பெற்ற சின்னத்தம்பி என்பவர். இவர் அளவெட்டி அருணோதயாக் கல்லூரியில் 1919ம் ஆண்டளவில் அதிபரானவர். 1993ம் ஆண்டு வெளிவந்த "அருணோதயம்" நூற்றாண்டு மலரில் தாமோதரம் அவர்கள் Our head master

"Mr.Sinnathamby, popularly known as Kanapathipillai is a devoted administrator and respected English teacher" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் கைலாசபதி அவர்களின் மெய்ஞ்ஞான குருவான இரத்தின சபாபதி அவர்களிடம் சென்று ஞானவியங்களைக் கேட்டவர். கைலாசபதி சிந்தனைகள் ப.200ல் இவரைப்பற்றிய குறிப்பு வருகிறது.

3ம் வகுப்பினராக காசிப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் சுட்டப்படுகிறார். இவர் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்தவர். பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கப்பாடசாலையில் படிப்பித்தவர். கைலாசபதி அவர்களிடம் அளவற்ற அன்பு கொண்ட இவருக்குக் கைலாசபதி அவர்கள் பல அரிய விடயங்களைக் கூறியதாகவும் ஆனால் அவை தனிப்பட்ட உபதேசம் என்ற வகையில் அவர் பிறருடன் பகிரந்து கொள்ளவில்லை எனவும் அவருடன் பழகியவர்கள் கூறுகின்றனர். சிந்தனைகள் ப.425ல் இவரைப் பற்றிய குறிப்பு வருகிறது.

4ம் வகுப்பினரான சு. இராசரத்தினம் அவர்கள் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் தலைவராகவும், செயலாளராகவும் பல சகாப்தங்கள் சேவை செய்து 400க்கு மேற்பட்ட சைவப்பாட சாலைகளை எந்தாபித்தவர். அத்துடன் சட்டசபை அங்கத்தவராகவும் இருந்தவர். வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை இவருடைய தாய் மாமனார் சிந்தனைகளில் ப.216ல் இவரைப்பற்றிய குறிப்பு வருகிறது.

கைலாசபதி அவர்கள் கலைஞான தளத்தின் 1ம் வகுப்பினராகப் பண்டிதை வேதநாயகியைக் குறிப்பிட்டார். வேலணை மேற்கைச் சேர்ந்த இவர் ஆசிரியத்தொழிலை மேற்கொண்டவர். பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடம் பற்றுக்கொண்ட இவர் எழுத்து நடை

யில் அவரது பாணியைப் பின்பற்றிப் பல கட்டுரைகளை எழுதியவர். இந்து சாதனத்திலும், காரைநகர் மணிவாசகர் சபை ஆண்டு மலர்க ளிலும் இவரின் பல கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. நடுவயதில் ஆசிரியகலாசாலையில் பயிற்சி பெற வந்தவர். உப அதிபர்

கைலாசபதி அவர்களிடம் வகுப்புப் பாடமில்லாத சமயங்களில் நற்பொருளைக் கேட்கும் சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தியவர். அவருடைய சம்பாஷணைகள் 'கைலாசபதி அவர்களின் சிந்த

னைகளில் ஆங்காங்கு காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக பக். 616, 630. அவரை "வேலணை மனுஷி" எனக் கைலாசபதி அவர்கள் சுட்டுகிறார். "உப அதிபர் சூரியன். அவரது ஒளியை நேரே பார்க்க, பெற எங்களுக்குத் தகுதியில்லை. பண்டிதமணி என்ற சந்திரனூடாகத்தான் அந்த ஒளியைப் பெறுகிறோம்" என்று பண்டிதை கூறுவார்.

கலைஞான தளத்தின் 3ம் வகுப்பினராக திரு வே.நடராசா BSc. சுட்டப் படுகிறார். இவர் சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரத்தின் மருகர். உரையாசிரியர் மட்டுவில் வேற்பிள்ளையின் மகன். அவர் சரசாலையில் "விறகு வெட்டும் பெண்களால் தமது வேலிகளுக்கு ஆபத்து" எனப் பொருள்படும் பாடல் ஒன்றைக் கட்டளைக் கலித்துறைச் செய்யுளாக இயற்றினார் என்றும்; பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அதனைப் பாடிக்காட்டுவதுண்டாம் அவர் பிற்காலத்தில் பரமஹம்ஸ யோகாநந்தாவின் சுயசரித்திரம் படித்து அவர்பால் தீவிர பற்றுக் கொண்டவர். பண்டிதமணியைக் குமாரசுவாமிப் புலவரின் மாணவனாகச் சேர்த்த பெருமை நடராசாவுக்குரியது. இவர் வேறு; சு.நடராசா (சரசாலை) BSc. வேறு; பிற்கூறியவர் சைவாசிரியசாலையில் விரிவுரையாளராயிருந்தவர். சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் பட்டம் பெற்றவர். 'மகாக விவேகி; ஆனால் லௌகிக அறிவு குறைவு. கைலாசபதி அவர்களிடம் கடும் பக்தி கொண்டவர்; ஆனால் விவாதக்கும் தோழமையும் புண்டவர். இளமையில் இறந்து விட்டார்.

5. பொதுவிவேகத்தின் 1ம் வகுப்புக்கு உதாரணமாக இராமகிருஷ்ணர் குறிப்பிடப்படுகிறார். சிந்தனைகள் பக். 216, 403ல் அவரைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள. பக். 646 இல் மனைவியைத் தாயே என அழைத்தது தர்மமா" என்று வினா எழுப்புகின்றார்.

பொது விவேகத்தின் 2ம் வகுப்புக்கு உதாரண புருஷராகக் குறிப்பிடப்பட்டவர் நம் நாட்டில் சைவப்பெரியார் எனப்பலர் அறிந்த புலோலியூர் சு.சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள். இவரின் 'உளவியல் படிப்பிக்கும் முறைகளும் விதிகளும்' போன்ற நூல்கள் ஆசிரிய உலகில் ஒரு காலத்தில் பெருமதிப்புப் பெற்றவை. அத்துடன் யாழ்ப்பாணச் சைவரீபாலன் சபை, சென்னை சைவ சித்தாந்த

சமாஜத்தூடன் தொடர்புடையவராக இருந்தவர். கைலாசபதி அவர்களின் இளமைக்காலக் கல்விக்கு (விக்ரோரியாக் கல்லூரி விடுதியில்) உதவியவர். கைலாசபதி அவர்களைத் தமது மாணவன் எனப் பெருமையுடன் கூறுவாராம். ஆனால் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் வேறு ஒரு கணித ஆசிரியரின் இடத்தில் இவர் படிப்பித்த ஒன்றே அவருடன் மாணவத் தொடர்பை ஏற்படுத்தியது எனலாம். எனினும் கைலாசபதி சிவபாதசுந்தரம் பாராட்டிய உரிமையை மறுக்காது நடந்து வந்தார்.

நல்லார்வதனம் 2ஆம் வகுப்புக்கு உதாரணம் புத்தர்

6. உலகின் தலைசிறந்த சமயப் பெரியார்களில் ஒருவராகக் கணிக்கப்படும் புத்தருக்கு இவ்வளவு குறைந்த இடம் கொடுக்கலாமா? என்ற வினா எழலாம். பஞ்சசீலம், அட்டசீலம் போன்ற அறக்கோட்பாடுகளையும், பிறருக்கு உபகாரம் செய்தல் என்ற சமூக இலட்சியத்தையும் முன்வைத்த அவரைச் சாதாரண உலகம் கொண்டாடுவதில் வியப்பில்லை. அசோகன் காலத்துப்

பெளத்த சங்கங்களுக்குப் (Buddhist Council) பிறகே பெளத்தம் இந்தியாவின் பல பகுதிகளுக்கும் பரவியது. ஆனால் புத்தருக்கு முன்னரும் நிரீச்சரவாத வேதவிரோத பெளத்தக்கருத்துக்கள் நிலவி வந்தன. சித்தார்த்தரே 642வது பிறவி எடுத்து நிர்வாணம் அடைந்தார் என்பர். அதற்கு முந்திய பிறவிகளில் போதிசத்துவர்களாக இருந்து, நல்ல உபதேசங்களைச் செய்ததாகக் கதைகள் உண்டு. கைலாசபதி அவர்கள் நாயன்மார்களுள் சுந்தரர் காலத்தை மட்டுமே (கி.மு.5ம் நூற்றாண்டு) புத்தர் காலம் என்பார். (கைலாசபதி சிந்தனைகள் பக். 285) மற்றையோர் காலத்தால் முற்பட்டோர் என்பர். சமய குரவர்கள் புத்தசமயத்தைக் கண்டித்தமையால் அவர்கள் புத்தருக்கு மிகப் பிற்பட்டவர் என்று ஆங்கில வரலாற்று ஆசிரியர் வழியில் நம்மவர்களும் எழுதிவருகின்றனர். புத்தருக்கு முந்தியே நிரீச்சரவாதன, வேதவிரோத கருத்துக்கள் முகிழ்ப்புப் பெற்றன என்பது அறிஞர் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதே. கைலாசபதி சிந்தனைகள், பக். 133, 169ல் இவரைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் வருகின்றன.

நல்லார்வம், 3 ஆம் வகுப்பு: விவேகானந்தர்

7. 1893ல் நான்கு கிறிஸ்தவ மிஷன் குழுக்கள் நடாத்திய சர்வசமய மகாநாட்டில் தூமகேது போல உலகின் கவனத்தை ஈர்த்த விவேகானந்தர் அக்கால உலக சிந்தனைச் சூழ்நிலையினால் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றவர். அவரது மின்னல் வேகச் சொற்பொழிவுகள் உலகமக்களையே வியப்பில் ஆழ்த்தின.

கைலாசபதி அவர்களின் புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பிலும் அவருக்கு இடங் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. "எண்ணுமிரு நிலத்தெழுந்த பல நதியும் / இருநீர் வேலை மன்னுகின்ற இயல்பது போல" எல்லாச் சமயங்களும் ஒரு பரம் பொருளையே அடைகின்றன என்ற உபநிடதக் கருத்தை வலியுறுத்தி, சமயப் பூசல்களால் இருண்டு கிடந்த ஐரோப்பிய, அமெரிக்க சிந்தனையாளர்களுக்கு ஒரு புது வழியைத் திறந்துவிட்டவர். "விழிமின் எழுமின்" என்ற உபநிடதக் கருத்தை உலகெங்கும் பரப்பியவர். ஆனால் அவர் அமிர்தநோக்கு உள்ளவர் என்றதால் தான் இங்கே சிறப்புப் பெறுகின்றார்.

8. சைவசித்தாந்த மெய்யியல் உலகில் சிகரம் எனப் போற்றப்படுபவர் சீவஞானமுனிவர். இவரைக் கைலாசபதி அவர்கள் நல்லார்வ தளத்தின் 3ம் வகுப்பினராகச் சுட்டியுள்ளார். அமிர்த நோக்கு வரை எட்டக்கூடிய இவர் இக்கால மெய்யியலாளர்களோடு ஒப்பிடுகையில் மகாபெரியவர்.

நல்லார்வதளம் 4ஆம் வகுப்பு - காந்தி

9. நல்லார்வ தளத்தின் 4ம் வகுப்பினர் காந்தி ஆயிரம் ஆயிரம் புத்தகங்கள் வந்துள்ளன. எனினும் அவருக்குச் சுதந்திர இந்தியா அரசியல் காரணமாக கொடுத்த மதிப்புச் சற்று மிகை என்றே கருதவேண்டும். 4ம் வகுப்பினரான இவர் அமிர்த தளம் வரை எட்டிப்பார்ப்பார். கைலாசபதி தமது சிந்தனைகளில் பக். 213, 562, 555ல் அவருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார்.

நாகரிகதளம்

10. நாகரிக தளத்தின் கிரண்டாம் வகுப்பினரான ஹே. சுப்பிரமணிய ஐயரின் “ஆன்மவிசாரம்” கைலாசபதியின் உதவியால் 1924இல் வேதாந்த மடத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது. அன்றுவரை பலமுறை அச்சிடப்பட்டது.

ஸ்ரீஅரவிந்தர் நாகரிக தளத்தின் 3ம் வகுப்புக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்ட அளவெட்டி பொன்னம்பல உபாத்தியாயர் கைலாசபதி அவர்களின் சகலன் (மனைவியின் அக்காவின் கணவன்) சிந்தனைகள் ப. 615ல் குறிப்புண்டு.

பண்பாட்டுத்தளம்

11. விசுவாமித்திரமுனிவர் போன்றவர்களையும் தாயுமானவரையும் சமமாக ஒரேதளத்தில் எடை போடலாமா? என்ற கேள்வி எழலாம். ஆன்மீக பரிணாமத்தில் பிரம்மா முதல் கீடம் (புழு) வரை அனைத்தும் கதிநோக்கி பரிணமித்துச் செல்வனவே.

தர்மதளம்

12. தர்மதளத்தின் 1ம் வகுப்பாருக்கு உதாரணமாக விதூரர் குறிப்பிடப்படுகிறார். இவர் 14ம் தளமாகிய அமிர்தம் வரை எட்டிப்பார்க்கும் தன்மை உடையவர் அதனைக் கைலாசபதி அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

வீதூரர் தர்மம். கிறங்கார். பெரிய சாதிமான்
மேலே அமிர்தம் வரை நோக்கலாம். தர்மத்தில்
நின்ற கச்சியப்பரிலும் வீதூரர் உயர்ந்த சாதியாகலாம்.

என்கிறார். விதூரர் 6ம் தளமான நல்லார்வம் வரை இறங்குவார். இதனால்தான் பாண்டவர்களுக்கு உதவவேண்டும். கௌரவர்களாகிய நூற்றுக்கணக்கில் புத்தி சொல்லித் திருத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் இவருக்கு ஏற்பட்டது போலும்.

13. தர்மதளத்தின் 2ம் வகுப்பினருக்கு உதாரணமாக கச்சியப்ப சிவாசாரியார் குறிப்பிடப்பட்டள்ளார். இவர் 16ம் தளமான சித்தாந்தம் வரை நோக்குவார்.

தர்மதளத்தில் ஞானத்தால் காம்பந் தெரியும் துறை ஒருதுறை (கச்சியப்பர்) சித்தாந்தம் வரை நோக்கும் யோக்கியதையுண்டு.

என்று கைலாசபதி அவர்கள் கூறியுள்ளார். அதேசமயம் கச்சியப்ப சிவாசாரியார் 4ம் தளமான கலைஞானம் வரை இறங்குவார். அதன் காரணத்தினால் கந்தபுராணத்தில் “ஆம் பொருள் முன்றுள்” எனப்போதித்தார். ஒரு பொருளேயுள்ளது என்ற மாயாவாதத்தை கக்கிரன் உபதேச படலத்தில் வைத்து அதன் விளைவு எங்கே முடிந்தது எனக்காட்டினார். அத்துடன் அவர் ஒரு பொருளை மறுத்து வெறும் வேத அறிவால் சக்திகளைப் பெறலாம் என்ற மீமாம்சை உரையாசிரியர் மதத்தையும் மறுத்தார்.

14. 3ம் வகுப்பாருக்கு உதாரணமாக இராமர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இவர் 9ஆம் தளமான சத்வரை எட்டுவர். அவர் “தந்தை தாய் வாக்கிய பரிபாலனம் செய்தவன் தசரதகுமார இராமன்” என்று பாராட்டப்பட்டவர். “இன்று போய் போர்க்கு நாளை வா” எனத் தன் மனைவியை அபகரித்த இராவணன் இடத்திலும் தர்மத் தவறாது நடந்தமை இத்தளத்தில் அவர் நின்றமைக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டு. கீழே சீவனநோக்கு வரை இவர் இறங்குவார். சீதையின் பிரிவு போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் மனம் வருந்துதல் போன்ற காரியங்களை இதற்கு ஆதாரமாகக் கூறலாம்.

இராமர் தளம் உயர்ந்தது முடிவு காடு என்றால் போய்த்தான் தீர்வார்.

15. மாணிக்கவாசகர் தர்மதளத்தின் 4ஆம் வகுப்பினராக குறிக்கப்பட்டுள்ளார். மாணிக்கவாசகர் தளம் இது தானா என்று நாம் குறைத்து மதிப்பிடக்கூடாது. அவருக்கு புத்திவிருத்தியில் தளம் பத்தாக இருக்கலாம். ஆனால் புத்தி விருத்திக்கு மேலே அதி உயர்ந்த நிலையாகிய - ஆறாம் கண்ணாகிய - உள்ளடையம் வெளித்தவர். அந்தவகையில் இவர் மகாபெரியவர்.

அர்த்ததளம்

16. அர்த்ததளத்தின் 1ம் வகுப்பாருக்கு உதாரணமாக நக்கீரர் கட்டப்படுகிறார். இவர் ஞானம் வரை நோக்காக எட்டக்கூடியவர். புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பில் ஞானதளத்தில் நிற்பவர் முருகன். எனவே முருகனைக்காண, உபாசிக்க, கூடியவர் நக்கீரர். அதனால் அவர் திருமுருகாற்றுப்படை பாடத்தகுதி பெற்றார் என்பார் கைலாசபதி.

17. அர்த்ததளத்தின் 2ம் வகுப்பினராக வசிட்டர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இவர் 17ம் தளமான முடிந்த சத்தியம் வரை நோக்கும் திறமை பெற்றவர். அதன் காரணத்தினால் தசரதன் போன்ற சந்திரகுல மன்னர்களுக்கு (இராமர் உட்பட) அறிவு பகரும் மந்திரியாக, குலகுருவாக விளங்கினார் போலும். அத்தகைய மாண்புமிகு மன்னர் பரலோக இராச்சியத்தின் நிழலாக புவியிலும் நீதியான அரசு நிலைபெற இடைவிடாது பணிபுரிந்தனர். முடிந்த சத்தியத்தை அவர் எட்ட முடிந்தமையாலேயே இராமனது முடிசூட்டு வைபவத்திற்கு நாள் வைத்துக் கொடுத்தும், வைபவம் தடைப்படும் என்ற சம்பவத்தை ஞானகாட்சியால் உணர்ந்தும் அதனைக் கூறாது விட்டார். முடிந்த சத்தியத்தின் உண்மை தெரிந்தோர் பிற உயிர்களின் வளர்ச்சியை ஒழுங்குபடுத்தும் நிகழ்ச்சிகளில் தலையிட்டு குழப்பம் விளைவிக்கமாட்டார்கள். நியதி நடைபெறுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். அதனைக் கைலாசபதி அவர்கள்

அர்த்த தளக்காரரும் தர்மத்தில் கிறங்கியும் சொல்வார்கள் வசிட்டர் போன்றோரும் கிறங்கி தீக்ஷா அமுகமாகச் சொல்லும் போது கருதி வரும்.

என்கிறார்.

18. வியாக்கிரபாதர் அர்த்ததளத்தின் 3ம் வகுப்பினர். இவர் மேலே ஒன்பது இடம் எட்டி அகண்டாகாரம் வரை நேரே காண்பார். அதனால் நடராச தரிசனம் செய்யும் பேறு பெற்றவர். அவர் இல்லறத்தில் நின்று வசிட்டரின் தங்கையை மணம்புரிந்தவர். இல்லறத்தில் நின்று பெறவேண்டியதைப் பெற்ற வியாக்கிரபாதரில் கூடிய பேறு பெற்றவர் யார்? என்று வியப்புடன் கூறுகிறார் கைலாசபதி

19. அர்த்த தளத்தின் 4ம் வகுப்பினராகத் திருமூலர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இவரது நோக்கு அகண்டாகாரம் வரை உயரும். ஆனால் இவருக்கு 6ம் இடம் மறையும். நவீன ஆய்வாளர் இவரைப் பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்களை இயற்றியவர்கள் போல வகுத்துக் கூறாவிட்டாலும் சித்தாந்த மெய்யியலுக்கு அத்திவாரமான முப்பொருள் முதலிய செய்திகளை ஆங்காங்கு குறிப்பிட்டவர் திருமூலர் என்று சொல்லக்காரணம் இந்த மறைப்பாக இருக்கலாம். ஆனால் அருள்நோக்கு என்ற அகங்கார விருத்திநிலை பூரணமாக கைவந்தவர் என்ற படியால் தமிழையும், ஆகமரீதியாகச் சைவ சமயத்தையும் உணர்ந்த பெருமையுடையவர் திருமூலர். அவரது நூல் தமிழாகமம் என்று உச்சியில் வைத்து பாராட்டுவார் கைலாசபதி “சித்தந் தெளிந்தவர் சேடம் புசித்திட முத்தியாம் என்று நம்மூலன் மொழிந்ததே” என்று பாடியவராதலால் சித்தத் தெளிவு பெற்றோரை இவரது குருவாகிய மூலன் கண்டிருக்கலாம் என்பார் கைலாசபதி அவர்கள்.

காமதளம்

20. காமதளத்தின் 1ம் வகுப்பினராக வியாசர் குறிப்பிடப்படுகிறார். அவர் மேல்நோக்கில் சித்தாந்தத்தை நோக்குவார். அதனால்தான் அவரது பிரம்ம சூத்திரம் என்ற உத்தர மீமாம்சை பரிபூரணமாக சித்தாந்தத்தைக் கூறுவது என்பது கைலாசபதி அவர்களின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. இக்கால கல்விசார் ஆய்வாளர்கள் அவருடைய வாக்குக்கு அளிக்கும் முக்கியத்துவத்தை விடக் கூடிய அளவு அத்வைத, விசித்தாத்வைத, துவைத ஆசிரியர்களுக்கு கொடுப்பதால் அவர்களுக்கு இக்கூற்று வியப்பளிக்கலாம். உரையாசிரியர்களின் மதங்களை விட்டு சூத்திரங்களையும், அங்கு சுட்டப்படும் உபநிடத வாக்குகளையும், நேரேகாணும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள் இதன் உண்மையை உணரக் கூடும். ஆனால் மேல்நாட்டார் இந்து மதம் என்றால் சங்கரர் மதமே என்ற ரீதியில் சிந்தித்தமையால் நீலகண்ட பாடியும் போன்றவையும் அவர் எடுத்தாளும் வேத உபநிடதப்பகுதிகளும் மதச்சார்புள்ளவை (Sectarian) எனத் தள்ளுவர். நீலகண்டர், அப்பைய தீட்சிதர் போன்றோர் ஏகான்மவாதத்திற்கு அடிபணிந்து விட்டனர் என்பது ஓரளவு உண்மையாகலாம். சைவசித்தாந்தம் அதி உன்னதமானது எனப் பேசுவோர் சிவஞான முனிவர் கூறிய “மாயாவாத நூல் செய்தான் வியாதன்” என்ற வசனத்திற்கு எவ்வாறு விளக்கம் கூறுவரோ? பிரமசூத்திரத்திற்கும், அதில் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட வேத வசனங்களுக்கும் சைவசித்தாந்த பரமாக உரை எழுதினால்தான் சைவசித்தாந்தத்தை பெரியது என உலகம் ஏற்கும். மேலும் கைலாசபதி “வியாசர் சம்ஸ்காரத்திற்கு கிறங்குவார்” என்றும் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

21. காமதளத்தின் 2ம் வகுப்பினராக மறைஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இவர் கீழே 6ம் தளமான நல்லார்வம் வரை இறங்குவார். மேலேயும் 18ம் தளமான சத் வரை நோக்குவார்.

22. காமதளத்தின் 3ம் வகுப்பினராக திருநாவுக்கரசர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இவர் "சித்" வரை எட்டுவார். அதே சமயம் கீழேயும் கலைஞானம் வரை இறங்குவார். "கற்றறியேன் கலைஞானம்" என்றும் பாடியுள்ளார். சமணப்பள்ளியில் சகலகலைகளிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தவரான இவர் சித்தாந்த தளத்தின் 1ம் இடத் தவரான ஆளுடையபிள்ளையாரும் சித் நோக்குவரை எட்டுவர் என்ற காரணத்தினால் ஒருவரை ஒருவர் மதித்தமை பற்றிப் பெரியபுராணத்தின் வாயிலாக அறிகிறோம். அதேசமயம் தான் நின்ற தளம் குறைவு என்ற காரணத்தினால் சம்பந்தப் பெருமானைச் சிவிகையில் காவும் செயலைப் புண்ணிய கருமமாகக் கருதினார் போலும்.

23. காமதளத்தின் 4ம் வகுப்பினராக கிருஷ்ணர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

கிருஷ்ணர் நின்ற தளம் காமம். தர்மம் பிரிந்து தெரியும். அர்த்தம் பிரிந்தும் பிரியாமலும் தெரியும். காமமும் மோட்சமும் திரளத் தொடங்கும்.

என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள். இவர் சித் வரை நோக்குவார் அதே சமயம் கீழேயும் கலைஞானம் வரை இறங்குவார். புல்லாங்குழலில் பிரியம் உண்டானது இதனால் போலும். 4ம் வகுப்பு என்ற காரணத்தினால் இவருக்கு நாகரிகம் மறையும். அத்தனால் ரிஷிகள், முனிவர் செய்யாத செயலாகிய கோபியர்களுடன் ஆடுதல் போன்ற கருமங்களில் ஈடுபட்டார். உபமன்யுவிடம் சிவதீட்சை பெற்று சிவோகம் பாவனை கைவரப்பெற்றவர். அதனால் தான் உத்தம சீடனாகிய அர்ச்சுனனுக்கு விசுவரூபதரிஸனம் காட்டவல்லவராயினார். சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்தில் "கொல்லச் செப்பும் வார்த்தை" என அருணந்தியார் குறிப்பிட்டது பலருக்கு அவர் வைஷ்ணவ மதத் துவேஷி என்ற கருத்தைத் தந்துள்ளது. கூத்திரிய தர்மத்தில் நிற்கவேண்டியவன் தான் வாழத் தேவையிலலை, தர்மம் வாழ வேண்டும் எனக் கங்கணம் கட்டி நிற்க வேண்டியவன் - குரு, சுற்றம் என்ற பற்றினால் தன் தர்மம் தவறுகின்ற நிலையில் கொல்லச் செப்பும் வார்த்தை அவசியமாயிற்று. தர்ம சங்கடம் உண்டாகும் போது தர்மத்தை நிலைபெறச் செய்யும் நால் என்ற வகையால் கீதை பல்லாயிரம் மனிதருக்கு மன ஆறுதலைத் தர வல்லது. அதனை முதலில் இருந்து முடிவுவரை பொருள் உண்மையைக் கூறும் பரிபுரண வேதமாக மாற்றியது பின்வந்த உரையாசாரியர்களின் குறை எனக் கைலாசபதி அவர்கள் சொல்வார்

மோகூதளம்

24. மோகூதளத்தின் 1ஆம் வகுப்பினராக சுகர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

சுகர்! சாதி வீசேஷம். நின்ற தளம் மோகூம் கீழ்ப்படி திரும்பிப்பாரார். மேல் சத் தெரிந்தவரோ என்பது சந்தேகம்.

என்கிறார் கைலாசபதி பிறப்பிலேயே மெய்யியல் அறிஞான அவரை அரம்பையரின் வீசீகரம் அசைக்க முடியவில்லை. பிரம்ம சரியத்தைப் பரிபுரணமாகக் காப்பாற்றியவருக்கு உதாரண புருஷராக இவர் காட்டப்படுகிறார். தாயுமானவர் இவரை "ஓதரிய சுகர் போல ஏன் என்ன ஒருவரிலையோ வெனவும் உரைப்பேன்றானே" என விசேடமாகக் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் "சுகர் வாமதேவர் முதல் ஞானிகளும் உனை மெச்சுவர்" என மௌன குரு வணக்கத்திலும் பாடுகிறார். சுகர் மேலே 5ஆம் இடம் எட்டி, முடிந்த சத்தியத்தைப்

பார்ப்பார். கீழே பண்பாட்டுத்தளம் வரை இறுங்குவார். இதன் காரணத்தினால் பண்பாட்டுத் தளத்தில் நின்ற தாயுமானவர் இவரை மதித்தார் போலும்.

25. இத்தளத்தின் 2ஆம் வகுப்பினராகக் குறிப்பிடப்பட்டவர் திருவள்ளுவர். இவருக்கு அகண்டாகாரம் வரை நோக்கு விரியும். அதனால் தமிழை முற்றாக அறிந்தவர் என்பார். கைலாசபதி கீழேயும் நாகரிகம் வரை இறுங்குவார். திருக்குறள் பற்றிக் கைலாசபதி ஓரிரு மேடப்பேச்சுக்களும் நடத்தியுள்ளார். அத்துடன் தமது சிந்தனைகளில் பல குறட்பாக்களையும் எடுத்துக் காட்டி யுள்ளார். திருக்குறளைப் பிற சமண சங்கப்பிரிவில் வரும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுடன் தொகுத்தது சமணர் செய்த வஞ்சகம் என்றும், அது நாலாடியார் போன்ற தம் நூல்களுக்கு முக்கியத்துவம் ஏற்படுத்தச் செய்த குது என்றும் அவர் கூறுவாராம்.

26. மோகூதளத்தின் 3ஆம் வகுப்பினராக ரிஷி வாமதேவர் குறிப்பிடப்படுகிறார். சிவஞான முனிவர் தமது மாபாடியத்தில் வாமதேவர் கர்ப்பத்தில் இருக்கும் போதே ஞானத்திரு உடையவராக விளங்கினார் என்றார். உபநிடதங்களில் கூட அவரைப்பற்றிய விபரங்கள் உள. அவருடைய உயர்ந்த நோக்கு 3ஆம் கட்டில் 21ஆம் தளமான முடிந்த ஞானம் வரை செல்லும். அதன் காரணத்தினால் தான் இதிகாச புராண வரலாற்றின் இவர் அதிஉன்னத இலட்சிய புருஷனாக கணிக் கப்பட்டார் போலும்.

27. மோகூதளத்தின் 4ஆம் வகுப்பினராக திருநந்திதேவர் குறிப்பிடப்படுகிறார். ரிஷிவாமதேவர் போல இவரும் முடிந்த ஞானம் வரை எட்டுவார். இவர் திருக்கைலாய பரம்பரையில் வந்த சைவசித்தாந்த மரபுக்கு முதற்குரு. “அங்கணன் கயிலை காக்கும் அகம்படித் தொழிண்மை பூண்டு நம் குரு மரபுக்கு எல்லாம் முதற் குருநாதனாகி” என்று பாடப்பெற்ற பெருமையுடையவர். உமாபதி சிவாசாரியாரும் “தேவப்பிரான் வளர் கயிலைக் காவல் பூண்ட திருநந்தியவர் கணத்தோர் செல்வர் பாரில்பரவிய சத்திய ஞான தரிசினிகள் அடிசேர்பரஞ்சோதி மாமுனிகள் பதியாம் வெண்ணை மேவிய சீமெய்கண்ட” என்று தமது மெய்கண்ட சந்தானத்தைப் பாராட்டும் போது தமது பரம்பரையின் தலைமையுடையவரெனப் போற்றுகிறார். தர்மதளத்தில் நின்ற கச்சியப்ப சிவாசாரியார், மோகூதளத்தில் நின்ற திருநந்தி தேவரையும் காமதளத்தில் நின்ற வியாசரையும் தாரதம்மியம் அறிந்தே பாடினார். “மெய்யறு சூழ்புகல் வியாதன் தீட்டிய கையடு நந்தி” என்று அவரது சிவபக்தியின் உறுதியினையும், முடிந்த ஞானத்தை நோக்காகப் பெற்ற திறனையும் பாராட்டுகிறார். வியாசர் 18 புராணங்களையும் சனற்குமாரரிடம் கேட்டார். எனினும் மாயையின் வசப்பட்டு, அறிவு தடுமாறித் திருமாலே பரம்பொருள் என்று காசியில் கையுயர்த்திச் சத்தியம் செய்த போது அக் கையை அப்படியே நிற்கும்படி சபித்தவர் திருநந்திதேவர். திருமந்திரத்தில் செய் 77, 78, 83, 806 போன்றவற்றில் நந்தி மரபின் தலைவர் பற்றிய கூற்றுக்கள் வருகின்றன.

அமிர்தம் தளம்

- 28 “அமிர்த நாந உபநிடதம், அமிர்தவிந்து உபநிடதம் என்ற பெயருள்ள உபநிடதங்களும் உண்டு.”
29. அமிர்த தளத்தின் 1ஆம் வகுப்பாராக மெய்கண்டார் குறிப்பிடப்படுகிறார். ‘மெய்கண்டார் சத் அறிந்தவர்’
‘மெய்கண்டார் தளம் அமிர்தம். எட்டிப்பாராத சாதீ கீழ் ‘இறங்கார். ககரீல் கூட என்றும் சொல்லலாம்’

‘சத்தொந்தவர் மெய்கண்டார். வள்ளுவர் இன்னும் ஆழமாகலாம். நின்ற இடம், சாதி, கலப்பார்கள் தோயமாட்டார்கள்.’

என்பர் கைலாசபதி அதாவது இவர் மேல் நோக்காக சத்தையும், கீழ்நோக்காக அர்த்தத்தையும் நோக்குவர்.

30. இத்தளத்தின் 2ஆம் வகுப்பினராக சுந்தரமூர்த்தநாயனார் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். சைவருட் சிலர் அவர் அநிந்திதை, கமலினி ஆகியோரை விரும்பியதன் காரணத்தினால் பூவுலகிற்கு அனுப்பப்பட்டவர் எனக் குறை கூறுவர். (சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரம் முதலியோர்). ஆனால் கைலாசபதி அவர்களோ அவருக்கு முக்கிய இடம் கொடுக்கிறார். இந்த இறக்கத்தை அவர் விளக்கும் போது மேரு என்னும் அண்ட அச்சில் உச்சிப்புள்ளியாக இருப்பது கைலாசம். அங்கு அச்சோடு ஓட்டிய ஒரு எழுச்சிதான் - சிவத் தன்மை மட்டும் தான் உள்ளத்தில் எழலாம். பிற எழுச்சிகளுக்கு அங்கு இடமில்லை. பூலோகமோ ஐம்பது கோடி யோசனை ஆரை உடையது. அதாவது பூலோகத்தில் உள்ள மனிதர்கள் 50 கோடி விதமான எழுச்சிகளை உடையவர்கள். “உண்பது நாளி உடுப்பது நான்குமுழம் என்பது கோடி நினைந்து எண்ணுவன்” என்பார் ஓளவை. கைலையில் விரும்பத்தகாத எழுச்சி உண்டானால் அதை அனுபவிக்க அங்கு முடியாது. ஆனால் அந்த மையல் - மயக்கம் தீர்வதற்கு பூலோகம் ஏற்ற இடம் என்று தெரிந்து, இறைவன் அவரை இங்கு அனுப்பினார். “மாதர் மேல் மனம் வைத்தனை; ஆதலால் பூவுலகத்துக்குப் போ என அனுப்புகிறார். அதை விளக்கு மிடத்து சேக்கிழார் “தது இலாத தென்திசை வாழ்ந்திட” என்கிறார்.

இவ்விடத்தில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கும், திருநாவுக்கரசு நாயனாருக்கும் இடையேயுள்ள தாரதர்மியத்தை நோக்குவது நன்று. பொ. கைலாசபதி அவர்களின் கருத்துப்படி திருநாவுக்கரசு நாயனார் கைலையில் வாக்கீச முனிவராக இருந்து, இராவணன் தண்டிக்கப்பட்ட போது அவனுக்காக இரங்கினார். இறைவன் அவனுக்கு வாளும், நாமமும் கொடுத்து அனுப்பினார் எனினும், அவனுக்காக இரங்கிய வாக்கீசமுனிவருக்கு பூவுலகுக்கு போகும்படி தண்டனை வழங்கினார். ஏனெனில் இவர் இரக்கம் இறைவன் திருவருளின் நிறைவினால் இராவணனுக்குக் கொடுத்த தண்டனையை மறுதலித்ததாகும். அது சன்னிதி விரோதம் எனக் கருதப்பட்டது. அதேபோல் சுந்தரர் குற்றமோ உயர்ந்த ஆன்மீககக் காதல் (சிவகாமம்) இருக்க வேண்டிய இடத்தில் சற்று குறைந்த நிலை பிறந்தமையே என்பார் கைலாசபதி அவர்கள்.

31. அமிர்த தளத்தின் 3ஆம் வகுப்பினராக திருநாவுக்கரசுநாயனார் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இவர் சித் வரை எட்டிப்பார்க்கும் தன்மை கொண்டவர்.

ஞானதளம்

32. ஞானதளத்தின் 1ஆம் வகுப்பினராக படைத்தற் கடவுளராகிய பிரமா குறிப்பிடப்படுகிறார்.

இவர் தர்மத்துக்கு இறங்கார். ஆனால் நோக்குண்டு. அதுவே அவர் சீருட்டி.

“ஆபிரவ்றம் கீடாத்” என்ற சொற்றொடர் இவரும் சகலர் என்ற மும்மல முடையவரே என்பதைக் குறிக்கும்.

33. 2ஆம் வகுப்பினராக பதஞ்சலி குறிப்பிடப்படுகிறார். கோயிற்புராணம் பதஞ்சலி சருக்கத்தில் இவரது பெருமையும் நடராசதரிசனப் பேறும் விதந்து கூறப்பட்டுள்ளது. அவருக்கு 3ஆம் கட்டிலுள்ள முடிந்த ஞானம்வரை நோக்கும் திறன் உண்டு. அவ்வகையில் சனகாதி நால்வர், நந்திதேவர், ரிஷிவாமதேவர் போன்றவர்களே பதஞ்சலியுடன் ஒப்பிடத்தக்க பெருமை உடையவர்கள். திருமூலர் “மன்று தொழுத பதஞ்சலி திருமூலர் வியாக்ரமர்” என இவரை விசேட அடைமொழி கொடுத்துப் போற்றுகிறார். இப்பதஞ்சலியும் யோககுத்திரம் எழுதியவரும் ஒன்று என்ற கருத்து உண்டு. அது தவறு என்பர் பொ.கை. “Yoga Sutra” என்ற புதிய நூலும் அதை வலியுறுத்துகிறது.

34. ஞானதளத்தின் 3ஆம் வகுப்புக்கு உதாரணமாக சுப்பிரமணியர் கூறப்படுகிறார். இவர் கீழே நாகரிகம் வரை இறங்குவார். அவருக்கு நாகரிகம், பண்பாடு, சம்ஸ்காரம் ஆகிய தளங்கள் விளையாட்டு, வள்ளி நாயகியாரைக் கைதூக்கி தம் சக்தியாக்கிய விளையாட்டு எம்மவர்களால் சிந்திக்க முடியாதது

35. ஞானதளத்தின் 4ஆம் வகுப்பினராக சோமஸ்கந்த மூர்த்தி குறிப்பிடப்படுகிறார். இவரும் தட்சணாமூர்த்தி போல மகேஸ்வர மூர்த்தங்கள் இருபத்தைந்துள் ஒன்று. இந்திரன் சோமஸ்கந்த மூர்த்தத்தை விஷ்ணுவிடம் பெற்று வழிபட்டு வந்தாரென்றும், முசுகந்தச்சக்கரவர்த்தி இந்திரனுக்கு வெற்றியீட்டிக் கொடுத்து அதே மூர்த்தத்தை வழிபடுபொருளாகப் பெற்றார் எனவும் கந்த புராணம் - கந்தவிரதப் படலத்தில் வருகிறது. சிவசக்தியுடன் முருகனும் சேர்ந்து வழிபடப்படும் சிறந்த மூர்த்தம் இது என்பர்.

சித்தாந்ததளம்

36. சித்தாந்ததளத்தின் 1ஆம் வகுப்பினரான ஆளுடையபிள்ளையார் சைவ இலக்கியத்தில் மகா பெரியவராக மதிக்கப்படுகிறார். திரு முறைப்பகுப்பில் அவருடைய திருப்பாடல்கள் முதல் மூன்று திரு முறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டதில் ஆச்சரியமில்லை என்பார் கைலாசபதி அவர்கள். இவர் 20ம் தளமான சித் வரை எட்டுவர். மேலும் கண்விருத்தியில் இவர் 7ம் கண்ணாகிய மனத்தெளிவு அடைந்தவராகவும் குறிக்கப்படுகிறார். இவர் கீழே காமம் வரை இறங்குவார்.

37. சித்தாந்ததளத்தின் 2ஆம் வகுப்பினராக விஷ்ணு கூறப்படுகிறார். காத்தற் கடவுளாகிய இவர் அதிகார தெய்வம். இவரின் அடிமுடி தேடுபடலக் கதை கருத்துடையது எனக்கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிடுவார்.

38. 3வது வகுப்பினரான விநாயகர் சகல சாஸ்திர புராணங்களிலும் ஓங்கார சொருபி என விளக்கப்படுகிறார். கைலாசபதி அவர்கள் திருவடி ஞானம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது

**‘திருஷ ஞானத்தால்’ என்பது நேர்ப்பட்டவர்கள் சுப்பிரமணியர், வீநாயகர்
உருத்திரர், தக்ஷணாமூர்த்தி, விசுவநாதர்**

சிவமூர்த்தங்களுடன் விநாயகரையும் சமமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் சிவம் வரை எட்டுவார். அதேசமயம் சம்ஸ்காரம் வரை இறங்கும் தன்மையும் கொண்டவர்.

39. சித்தாந்த தளத்தின் 4ஆம் வகுப்பினராக சிற்சபேசர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இவரை ஆடும் பெருமானாக, அருள்புரியும் மூர்த்தியாக, கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.

முடிந்த சத்திய தளம்

40. இத்தளத்தின் 1ஆம் வகுப்பினராகக் குறிப்பிடப்பட்ட தேவிக்கு மோட்சம் விளையாட்டு. அதாவது கீழே ஐந்து இடம் வரை நோக்கிறங்கும். அதேசமயம் மேலேயும் முடிந்த ஞானம் வரை எட்டுவார்.

‘சீத் நோக்குப் பிறந்தவர்களில் உத்தமோத்தமமானவர்தான் தேவி.’
என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள்.

41. முடிந்தசத்தியத்தின் 2ஆம் வகுப்பினராக காசி விசுவநாதர் குறிப்பிடப்படுகிறார். பாடல் பெற்ற அல்லது வைப்புத் தலங்கள் தோறும் வீற்றிருந்து அருள்புரியும் சிவத்துவம் அடைந்த மூர்த்திகளைத் தனித்தனியே குறிப்பிடுவது கைலாசபதி அவர்களின் வழக்கம். அந்தவகையில் காசி விசுவநாதர் குறிப்பிடப்படுகிறார். மேலே நோக்காக ஆதிப் பிரமம் வரை இவர் எட்டுவார்.

42. இத்தளத்தின் 3ஆம் வகுப்பினராக உருத்திரர் குறிப்பிடப்படுகிறார். உருத்திரரும் ஒரு சாதகர் தானே என்று கருதலாம், பிரம விட்டுணுக்கள் முன்னர் கருதியதுபோல. நாம ரூபம் கடந்த சிவப் பொருள் பரிபூரணமாகப் பிரகாசிப்பது இவரிடத்திலேயே. அப் பொருளை உபாசிக்க முடியாது. நிர்க்குணப் பிரமத்தைப் பொருள் எனக்கருதும் மாயாவாதிகள் உருத்திரரை சகுணப்பிரமம் என்றும் மாயைக்குட்பட்ட ஆன்ம வர்க்கத்தினரால் தற்காலமாக பூசை செய்யப்படுபவர் என்றும் கூறுவது கருத்தற்றது என்பது கைலாசபதி அவர்களின் கருத்து.

உருத்திரர் தளம் முடிந்த சத்தியம் அர்த்தநோக்கு அமிர்த்தத்திற்கு மேலே இல்லை. அவருக்கு அர்த்தம் விளையாட்டு காமமும் விளையாட்டு.

43. முடிந்த சத்திய தளத்தின் 4ஆம் வகுப்பினராக ஊர்பேர் கழிந்தோர் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இவர்கள் 24ஆம் தளமான சிவத்தைக் கண்டு அதில் லயித்துப் போனவர்கள். எனவே கீழே பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கென மனிதத்தன்மை இல்லை. இதனையே நூல்கள் சிவமாகி விட்டார்கள் என்று சொல்வதாகலாம்.

44. திருமந்திரம், அசபை, செய் 885, 888, 891, 910-913, 951, 952, 954, காசிமடம், 1968. எழுச்சிகளுள் உன்னதமான எழுச்சிகளைக் குறிக்கும் உயிரெழுத்துக்களை விளக்குகின்றன.

தமிழகத்துத் தருக்கநூல் வளர்ச்சி

1.

மெய்ப்பொருள் காண்டற்குச் சாதனமாய் சிந்தனை முறையினை அறிவிக்கும் நூல் தருக்கம். அதனை அழகுதோன்ற எடுத்துரைக்கும் முறையினை அறிவிக்கும் நூல் இலக்கணம். அன்றிப் பிறர் கூற்றின் கருத்தை நிச்சயித்தற்குத் துணையாவ திலக்கணம். அக்கருத்தின் மெய்மை பொய்மையினை ஆராய்வதற்குத் துணையாவது தருக்கம். தானே மெய்ப்பொருளை ஆராய்தலும் பிறர்கூற்றில் வைத்ததனை ஆராய்தலும் தானே அதனை எடுத்துரைத்தலும் பிறர்வாய் அதனைக் கேட்டறிதலும் அறிவு வளர்ச்சிக்குச் சிறந்த சாதனங்களாகலின் அஃது இனிது நடத்தற்குத் துணையாய் நிற்குந் தருக்கமும் இலக்கணமும் கருவி நூல்கள் எனப்படும். தருக்கம் எண்ணெனவும் இலக்கணம் எழுத்தெனவும் படும். ¹

நம் ஊனக்கண் பொருள்களின் உண்மை நிலையைக் காட்டி நாம் விரும்பிய துறையை அடைதற்குச் சாதகமான நெறியிற் செலுத்துதல் போன்று, தருக்கமும் இலக்கணமும் அறிவின் உண்மை நிலையைக் காட்டி, நாம் விரும்பிய இலக்கணங்களை அடைவதற்குச் சாதகமான நெறியிற் செலுத்துந் தன்மையனவாகலின் அவை கண்ணென விதந்தோதப்பட்டன. “எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத் தகும்” எனவும் “எண்ணென்பவேனை யெழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழுமுயிர்க்கு” எனவும் பெரியோர் கூறியன ஈண்டு சிந்திக்கற்பாலன. “எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத் தகும்” எனுமிடத்து எண்ணெழுத்துக்களும் வேறு, கண்ணும் வேறு என்னும் பேதபாவனைப் பொருள் தோன்றுமாறும், “எண்ணென்ப வேனையெழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழுமுயிர்க்கு”

எண், கணித மென்னுங் கொள்கை ஈண்டு விடுக்கப்படுகின்றது. (பொ.கை)

1. “என்தானே எழுத்தொடு சொல் பொருள் கண்டானே” - சம்பந்தர் (எல்லாம் முன்.) (பதிப்பாசிரியர்)

எனுமிடத்து இருவகைப் பொருள்கட்கும் அபேத பாவனைப் பொருள் தோன்றுமாறும் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளற் பாலன. அன்றி 'வாழு முயிர்க்கு' என வள்ளுவர் அடைகொடுத்தோதியதன் கருத்தும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதற்கு அறிவும் அதனை நெறிப்படுத்துவதற்குத் தருக்கமும் இலக்கணமும் தப்பாது வேண்டப்படுதலும் இவையின்றியறிவும் அ. தின்றி வாழ்க்கையும் இனிது நடத்தல் கூடாமையும் நோக்கி வாழுமுயிர்க்கு என வள்ளுவரோதினர்.

இனி, வடமொழி வேதங்களைத் தழுவினெழுந்து, நியாயம் வைசேடிகமெனும் இரு சாஸ்திரரூபமாய் நின்று, சிந்தனை முறை களையாராயும் பொதுத்தருக்க விஷயங்களையும், தத்துவமுடிபுகள் முதலிய சிறப்புத் தருக்க விஷயங்களையும் எடுத்துக் கூறும் தருக்க சாஸ்திரத்தில் பொதுத்தருக்க பாகமே கண்ணெனவும், எண்ணெனவும் படுதற்குரியது. அதுவே சிறப்பு நோக்கி முன் தருக்க மெனப்பட்டது. பின்னர்த் தருக்க மென்னுமிடங்களிற் சந்தர்ப்பத் துக்குத்தகப் பொதுத் தருக்கத்தையேனும், சிறப்புத் தருக்கத்தை யேனும் அவையிரண்டும் சேர்ந்த சாத்திரத்தையேனும் கொள்ளுக. பொதுத் தருக்கமும் இலக்கணமுஞ் சிறந்த கருவி நூலெனக் கண்டு, அவற்றைக் கண்ணென எடுத்துப் பாராட்டிய சிறப்புத் தமிழ் நாட்டுச் சிறப்புப்போலும். அன்றியும், வடமொழியிற் பொதுத் தருக்கம் வேறாய் ஆராயப்படாதிருப்பத் தமிழ் மொழியிலது தனிக் கலையாய்ப் பண்டைக் காலத்தில் ஆராயப்பட்டதெனவும் வட மொழித் தருக்க நூல்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட காலத்து இத் தனிக்கலையாராய்ச்சி வழக்கிறந்ததெனவும் எண்ண இடமுண்டு போலும். எண்ணும் எழுத்தும் கருவி நூல்களெனப் பண்டைய தமிழ் நூல்களில் விதந்தோதப்படுவதே இக்கொள்கையை வலியுறுத்தும் போலும். பெரியோர்களிதைச் சிந்தித்தல் தகும்.

இக்காலத்துத் தமிழ் மொழியிற் காணப்படுந் தருக்க நூல்கள் பல வடமொழித் தருக்க நூல்களின் மொழிபெயர்ப்புக்களாகவும், சில மேலைத்தேசத் தருக்க நூல்களைத் தழுவிய நூல்களாகவும் காணப்படுகின்றன. அன்றி மணிமேகலை முதலிய காவியங்களிலும் சிவஞானசித்தியார் முதலிய சமய நூல்களிலும் ஆண்டாண்டு கூறப்படும் தருக்க நூற் பாகங்களுமுண்டு. வாக்கியங்களின்

பொருள் நிச்சயஞ் செய்தல் முதலிய தருக்க நூல் விஷயங்கள் தமிழ் இலக்கண நூல்களில் எடுத்தாராயப்படுகின்றன. எனவே தமிழகத்துத் தருக்க நூல் வளர்ச்சியை ஆராய்பவர்கள் இவ்வாறு பல வேறு வகைப்பட்ட நூற்றுறைகளையும் ஆராய்தல் வேண்டுமென்க. அவற்றுட் சிலவற்றிலேயே எனக்குச் சிறிது பயிற்சியுண்டாகையால் அவையேயீண்டு ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்டு ஏனையவை விடப்பட்டன.

2

நாம் அறிந்த வரையிலே தருக்கநூல் விஷயங்களை எடுத்துக் கூறும் மிகப் பழைய தமிழ் நூல் மணிமேகலை என்னும் சிறந்த காவியமாகும். இதன் இருபத்தேழாம், இருபத்தொன்பதாம் காதைகளில் மூன்று வேறிடங்களில் தருக்க விஷயங்கள் கூறப்பட்டன. 'சமயக் கணக்கர் தந்திறங் கேட்ட காதை' எனப் பெயரிய இருபத்தேழாம் காதையிலே “வேத வியாதனுங் கிருதகோடியும்” என்னும் அடி தொடக்கமாக “இவையேயிப்போதியன்றுள வளவைகள்” என்னும் அடி இறுதியாக (81 அடிகளில்) அளவை வாதமும் “பொய்தீர் பொருளுங் குணமுங் கருமமும்” என்னும் அடி தொடக்கமாக “சாதலும் நிகழ்தலும் அப்பொருட்டன்மை ஒன்றனு கூட்டம் குணமும் குணியும்” என்பது இறுதியாக (20 அடிகளில்) வைசேடிக வாதமும் கூறப்பட்டன.

“தவத்திறம் பூண்டு தருமங் கேட்ட காதை” யெனப் பெயரிய இருபத்தொன்பதாம் காதையிலே² “ஆதி சிநேந்திரன் அளவை இரண்டே” என்னும் அடி முதலாகக் “காட்டுமநுமான ஆபாசத்தின், மெய்யும் பொய்யும் இத்திற விதியால், ஐயமின்றி அறிந்துகொள்ளாய்ந்தென்” என்பதிறுதியாக (426 அடிகளில்) பிரத்தியட்சம் அநுமானமென்னும் பிரமாணங்களும் அவைபற்றிவரும் ஆபாசங்களும் மிக விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டன.

2. இம்மூன்றாம்பகுதி பின்னர் முப்பதாங்காதையிற் கூறப்படும் பௌத்தமத ஸ்தாபனத்துக்கு ஆதாரமாயெழுந்தது

இம்மூன்று பகுதிகளுள்ளே முதற்கட் கூறப்பட்ட அளவை வாதத்திற் காண்டல், கருதல், உவமம், ஆகமம், அருத்தாபத்தி, இயல்பு, ஐதிகம், அபாவம், மீட்சி, உண்டாநெறி என்னும் பத்துப் பிரமாணங்களின் தன்மைகளும் சுட்டுணர்வு, திரியக்கோடல், ஐயம், தேராது தெளிதல், கண்டுணராமை, இவ்வழக்கு, உணர்ந்ததை யுணர்தல், நினைப்பு என்னும் ஆபாசங்களெட்டன் தன்மைகளும் சுருக்கிக் கூறப்படுகின்றன. அன்றியும், வேதவியாசர் பத்துப்பிர மாணமும் கிருதகோடி எட்டுப் பிரமாணமும்³ சைமினி முனிவர் ஆறு பிரமாணமுங் கொண்டனரென்பதும் கூறப்படுகின்றது. உலோகாயதர் பிரத்தியட்சமும் பௌத்தர் அதனோடு அநுமானமும் சாங்கியர் அவற்றோடு ஆகமமும் நையாயிகர் அவற்றோடு உவமானமும் வைசேடிகர் அவற்றோடு அருத்தாபத்தியும் கொள்வரென்பதும் கூறப்பட்டது. ஈண்டு வைதிக மார்க்கத்தளவை வாதியாற் கூறப்படும் இவ்விஷயங்கள் மணிமேகலை ஆசிரியர் காலத்துத் தமிழ்மொழிக் கண் வழங்கிய சில அளவை வாதநூல்களைத் தழுவியனவோ அன்றிச் சில வடமொழி நூல்களைத் தழுவியனவோ என்பது பெரியோர்களால் ஆராயத்தக்கது. இது நிற்க, ஆசிரியர் பாரிசேட மென்பதனை மீட்சியொழிவறிவு எனவும் சம்பவம் என்பதனை உண்டாநெறி யெனவும் வழங்கியதன் சிறப்புமீண்டு நோக்கற்பாலது. ஈண்டும் தருக்கநூல் விஷயங்கள் கூறும் ஏனைய இரண்டிடங் களிலும் வழங்கிய வடமொழிச் சொற்களின் தொகை யினையும் தருக்கநூல் விஷயங்களை மறித்தும் மறித்தும் ஆசிரியர் கூறும் போக்கினையும் ஒரு சேரவைத்து நோக்கும் போது வடமொழித் தருக்கநூல் ஆராய்ச்சி முறைகளும் முடிபுகளும் அக்காலத்துத் தமிழ் நாட்டினராற் பெரிதும் கொள்ளப்பட்டுப் பரந்து விளங்கின வென்பது ஒருவாறு துணியப்படும். ஆசிரியர் சாத்திர விஷயங்க ளைத் தெள்ளிய நடையில் எடுத்துக் கூறும் சிறப்பும் ஈண்டும் பிறாண்டும் காணற்பாலன.

இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்ட வைசேடிக வாதத்தின்கட்பதார்த் தங்கள்(categories)பொருள்(திரவியம்), குணம், கருமம், சாமானியம்

3. கிருதகோடி கொண்ட பிரமாணங்கள் எவை எனக்கூறப்படவில்லை. சைமினி முனிவர் கொண்ட பிரமாணங்கள் முதலாறுமாகும்.

விசேடம், கூட்டம் (சமவாயம்மென்பர் வட நூலார்) என்பதும் பொருள் குணமுந் தொழிலும் உடையதென்பதும் அது ஞாலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம், திசை, காலம், ஆன்மா, மனம் என ஒன்பது வகைத்தென்பதும், அவற்றுள் ஞாலம் சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், இரசம், கந்தம் என்னும் ஐந்து குணமுடைத்தென்பதும், நீர் சத்தம் முதலாய் இரசமிறுவாய் நான்கு குணமுடைத்தென்பதும், தீ சத்தம் முதல் மூன்று குணமுடைத்தென்பதும், வளி சத்தம், பரிசம் என்னும் இரு குணமுடைத்தென்பதும், ஆகாயம் சத்தகுணமொன்றே யுடையதென்பதும், குணங்கள் சத்தம் முதலாகப் பலவென்பதும் பிறவும் கூறப்படுகின்றன. இக்கொள்கையுடைய வடமொழி வைசேடிக நூல்கள் இக்காலத்து வழக்கிலுள்ளனவோ என்பது பெரியோர்களால் ஆராயப்படத்தக்கது. ஈண்டுக் கூறப்படும் வைசேடிகக் கொள்கைகள் பல பிற்காலத்தெழுந்த தருக்க பரிபாஷை, தருக்க சங்கிரகம், நியாயப்பிரகாசம் முதலிய வடமொழித் தருக்கநூற் கொள்கைகளோடு முரணுதல் சிந்திக்கற்பாலது. பதார்த்தங்கள் திரவியம், குணம், கருமம், சாமானியம், விசேடம் சமவாயம், அபாவம் என ஏழாமென்பது பிற்கால வைசேடியர் கூற்று. ஈண்டு அபாவபதார்த்தம் கூறப்படலது. இது பிற்காலத்து சைசேடிகரார் சேர்க்கப்பட்டதென வடமொழி ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவதும் இச்சந்தர்பத்திற் சிந்திக்கத்தக்கது. இனி, ஆகாயம், காலம், திக்கு, ஆன்மா என்னும் நான்கும் விபுத்திரவியங்களா தலிற் கிரியையில்லனவென்னும் பிற்காலத் தருக்கநூற் கொள்கையினையும், பொருள் குணமுந் தொழிலுமுடைத்தெனும் ஈண்டைக் கொள்கையினையும் ஒப்புநோக்குதலும் வேண்டும். சத்தகுணம் ஆகாயமொன்றற்கேயுரியதென்பதுபிற்காலத் தருக்கநூற் கொள்கையாக, அது பிருதிவி முதலாய ஐந்தன் கண்ணும் விளங்குங் குணமென ஈண்டு கூறப்படுவதும் இவ் வைசேடிக மதத்தில் அவதானிக்கக்கூடிய வேறொரு விஷயம்.⁴ குணங்களிருபத்து நான்கெனப் பிற்காலத் தருக்கம் வரையறுத்தோத, ஈண்டு அவை அநேகம் எனப்பட்டதும் சிந்திக்கக் கூடிய விஷயமாகும். இனி, வைசேடிக மதங் கூறப்புகுந்த ஆசிரியர் திரவியமொன்பதனுட் பிருதிவி முதல் ஐந்தனிலக்கணங் கூறி ஏனைய நான்கனிலக்கணங் கூறாதொழிந்

4. சத்தம் பூதங்களைந்தன்கண்ணும் உள்ள குணமென்பது சைவசித்தாந்தக் கொள்கையென்பதும், மணிமேகலை ஆசிரியர் காலத்துக்கு அண்ணிய காலத்தவரெனக் கருதப்படும் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் "பாரிடை ஐந்தாய்ப்பரந்தாய் போற்றி வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி" என எடுத்தோத்யதும் ஈண்டு சிந்திக்கற்பாலன.

தமையினையும் குணங்கள் சிலவற்றைக்கூறி அவற்றின் இலக்கணங்கூறா தொழிந்தமையினையும், ஏனைய பதார்த்தங்களைப் பற்றி வேண்டிய அளவு விரித்துக் கூறாமையினையும் சேர்த்து நோக்குமிடத்து, இப்பகுதியிற் சில அடிகள் இறந்தொழிந்தனவோ எனச் சந்தேகிக்க இடமுண்டு. மூன்றாவதாகக் கூறப்பட்ட தருக்கநூற் கொள்கைகளடங்கிய பாகத்தில் பெளத்தர்களாற் கொள்ளப்படும் பிரமாணங்கள் பிரத்தியட்சம் அனுமானமென இரண்டென்பதும் இப்பிரமாணங்களின் வகைகளும் இலட்சணங்களும் இவை என்பதும் அவை பற்றி வரும் போலிகளின் வகைகளும் இலக்கணங்களு மிவையென்பதும் மிக விரிவாக எடுத்து விளக்கப்படுகின்றன. ஈண்டுக் கூறப்படும் விஷயங்கள் இன்ன வடமொழி நூலின் கருத்தைத் தழுவி வந்தனவென்று தமக்கு விளங்கவில்லையென்றும் தாம் வடமொழித் தருக்க நூல்வல்லார்பலரை விசாரித்த அளவில் இந்த முறையுள்ள வடமொழித் தருக்க நூல்கள் இக்காலத்து வழங்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டனரென்றும் மகாமகோபாத்தியார் சாமிநாதையர் அவர்கள் மணிமேகலைப் பதிப்பிற் குறிப்பிட்டிருப்பது ஈண்டு எடுத்துக் காட்டற் பாலது. இக்காலத்து வழங்கும் தருக்க நூல்களிலுள்ள குறியீடுகளின் வேறாய குறியீடுகளைக் கொண்டிருத்தலும் உதாரணங்கள் யாவும் பலபல சமய விஷயங்கள் தழுவியிருத்தலும் இம்முன்றாம் பாகத்தில் விசேஷமாயவதானிக்கத் தக்கன. இப்பகுதியை இனிது விளங்கிக் கொள்வதற்கு உதவியாக, ஈண்டு கூறப்படும் தருக்கநூல் விஷயங்களை எடுத்து வகுத்தும், சாதாரண உதாரணங்களைப் புகுத்தியும் “அனுமான விளக்கம்” எனப் பெயரிய தருக்கநூல் செய்தார்கள் மகாவித்துவான் திரு. நாராயண ஐயங்காரவர்கள். இந்நூலைப் பற்றிப் பின்னர் சிறிது கூறுவாம்.

இவ்வாறு மணிமேகலையில் மூன்று வேறிடங்களிற் கூறப்படும் தருக்கநூல் விஷயங்கள் தமிழ்மொழிக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பாகும். அக்காலத்துத் தமிழகத்து வழங்கிய தருக்கநூற் கொள்கைகளை ஒருவாறு விளங்கிக் கொள்வதற்குப் பெரிய துணையாகும் சிறப்பும், தமிழ் மொழிக்கண் உள்ள மிகப்பழைய தருக்கநூற் கொள்கைகளாகுஞ் சிறப்பும் இவ்விஷயங்களுக்கேயுள்ளனவாகும்.

மணிமேகலைக்கும், சிவஞானசித்தியாருக்குமிடைப்பட்ட காலத்தெழுந்த தமிழ்நூல்களுள் தருக்க விஷயங்களைத் தொடர்பாய்க் கூறுவன இக்காலத்தில் வழக்கில் இல்லைப் போலும். “தமிழிலே நந்திதேவனார், சம்பந்தனார், திருமறைஞானதேசிகர் முதலிய சான்றோர் நியாய விற்பத்திமான்களென்றும் அளவை விளக்கம் முதலிய நியாயநூல்கள் செய்தார்களென்றும் விளங்குகின்றது” எனத் தந்நியாயவிலக்கண நூன்முகத்து வில்லியம் நெவின்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வாசிரியர்கள் விளங்கிய காலமும் இந்நூல்களெழுந்த காலமும் மணிமேகலைக்கும் சிவஞானசித்தியாருக்குமிடைப்பட்ட காலமாகலாம். நந்திதேவனார் வாக்கியங்களாகச் சில வாக்கியங்களையும் அளவை விளக்க வாக்கியங்களாகச் சில வாக்கியங்களையும் வில்லியம் நெவின்ஸ் அவர்கள் தந்நூலுள் எடுத்துக்காட்டியது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. நந்திதேவனார் சைவசமயியெனவும், அவர் செய்த நூல் சைவ சமயச் சார்பானாதெனவும் யூகிக்க இடமுண்டு. வில்லியம் நெவின்ஸ் அவர்கள் நந்திதேவனார் வாக்கியங்களையும் அளவை விளக்க நூற்பாகங்களையும் எவ்விதம் பெற்றார்களென்பது தெரிய வில்லை

நெவின்ஸ் அவர்கள், “தமிழிலே நியாயநடை சிறந்த நூல்கள் சிவஞானசித்தி சுபக்க பரபக்கங்கள், சிவஞானபோதம், சிவப் பிரகாசம், தத்துவப்பிரகாசம் முதலியன; நீலகேசி, குண்டலகேசி, சூத்திரபிடகம், சித்தாந்தத்தொகை முதலிய நூல்களும் நியாயஞ் சிறந்த நூல்களென்பர்” எனத் தந்நூலுட் குறிப்பிட்டதும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சிந்திக்கற்பாலது. ஈண்டு குறிப்பிடப்பட்ட நூல்களும் சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியாருக்குச் சற்று முற்பட்டதாகும். நீலகேசி, குண்டலகேசி, சூத்திரபிடகம், சித்தாந்தத்தொகை என்பன மணிமேகலைக்குஞ் சிவஞானசித்தியாருக்குமிடைப்பட்ட காலத்தனவாகலாம். இவற்றுள் எவையேனும் இக்காலத்தில் வழங்குவனவாகத் தெரியவில்லை. மகாமகோபாத்தியாயர் சாமிநாதையர் பதிப்பித்த மணிமேகலையில். நீலகேசியிற்றருக்க சம்பந்தமான சில பாகங்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டன.

5. நந்திதேவனார் நூலையேனும். அளவை விளக்கத்தையேனும், அன்றி இரண்டையுமேனும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்த நெவின்ஸ் அவர்கள் நேரே பார்த்திருக்கக்கூடுமாயின், இந்நூல்களாவது. இவற்றுள்ளொன்றாவது இப்போதும் எங்கேனும் இருத்தல்கூடும் என எண்ண இடமுண்டென்பதை ஆராய்ச்சியாளர் சிந்திப்பார்களாக.

மணிமேகலைக்குஞ் சிவஞானசித்தியாருக்கும் இடைப்பட்ட காலத் திலே தருக்க சம்பந்தமான நூல்கள் பல தமிழிலே தோன்றி யிருத்தல் வேண்டுமெனவும் அவற்றுட் பல வழக்கிறந்தொழிந் தனவும், சில இப்போழ்தும் அச்சேறாது கிடக்கின்றனவெனவும் எண்ண இடமுண்டு.

4

சிவஞானசித்தியாரில் “அளவை, காண்டல், கருதல், உரை, அபாவம், பொருளொப்பாறென்பர்” என்னுங் செய்யுள் முதலாக “ஈண்டு பக்கப்போலிநான் கேதுப்போலி யொரு மூன்றாய்.....“வேண்டு மெழுமுன்றாகும்” என்னுஞ் செய்யுள் இறுவாயாகப் பதினான்கு செய்யுட்களில் அளவை இலக்கணங் கூறப்பட்டது. சைவ சாஸ்தி ரங்களிலே பிரதிபாதிக்கப்படும் பதி பசு பாசங்களின் இலட்சணங் களையும் சிவப்பேறு அடைவார்க்குரிய சாதனைகளையும் சிவப் பேற்றினியல்பினையும் எடுத்துக் கூறுவதற்கும், உலகாயதம் பௌத் தம் முதலாஞ் சமயவாதிகள் மதங்களைக் கண்டித்தொதுக் குவதற்கும் எழுந்த சிவஞான சித்தியாரில் பிறர் மதங் களைதற்கும், தம்மதம் நாட்டுவதற்கும் ஆதாரமாய் பிரமாணங்கள் அளவை என்னும் பகுதியிற் கூறப்பட்டன.⁶

நாமறிந்த வரையிலே தருக்க ஆராய்ச்சியையே தன் விஷய மாகக் கொண்டு தமிழில் எழுந்த நூல்களுள் மிகப் பழையது தருக்கபரிபாஷை. இது வடமொழியில் கேசவமிசிரர் என்னும் மகாபண்டிதர் செய்த நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. மொழி பெயர்த்தவர் துறைமங்கலஞ் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள். இந்நூல் பதினாறு பதார்த்தங் கொள்ளும் கௌதம தர்க்கத்தைத் தழுவியது. இக் காலத்துப் பெரும்பாலும் கற்கப்படும் தருக்க சங்கிரகத்திலும் பொதுத் தர்க்க விஷயங்களை எடுத்துக் கூறுவதிற் சிறந்தது.

6. இந்தியாவிலே மிகப் பண்டைக் காலந் தொட்டே சமயவாதிகள் தந்நூலகத்தே தாம் கொள்ளும் அளவைகளையும் அவற்றின் தன்மைகளையும் எடுத்துக் கூறிவிட்டுப் பதார்த்த ஆராய்ச்சி செய்யும் வழக்கத்தைக் கைக்கொண்டொழுகி வந்தனரென்பதும் தமிழிலும் மணிமேகலை நூலுள் பௌத்தமத போதனை செய்யத் தொடங்கிய ஆசிரியன் (30 ஆம் காதை) முதலில் அளவையிலக்கணங் கூறினானென்பதும், சிவஞானசித்தியாரிலும் அளவையிலக்கணங் கூறப்பட்டதென்பதும், யாழ்ப்பாணத்து நீர்வேலிச் சங்கர பண்டிதவர்கள் செய்த சைவப்பிரகாசனத்தும் அளவையிலக்கணம் முதலிற் கூறப்பட்ட தென்பதும் ஈண்டு நோக்கற்பாலன. ஆசிரியர் மெக்ஸ்முல்லரவர்கள் இவ்விந்திய வழக்கத்தைப் பாராட்டி, மேலைத்தேசத்துச் சமயவாதிகள் தத்தமளவைகளைத் தெளிவுட எடுத்துக் கூறாமையால் நேர்ந்த அளத்தங்கள் பலவெனக் குறிப்பிட்டாரென்பதும், இச் சந்தர்ப்பத்திற் குறிப் பிடத்தக்கது.

தருக்க பரிபாஷைக்குப் பின் தருக்க ஆராய்ச்சியே பொருளாகக் கொண்டு பல நூல்களும் சமயவாராய்ச்சியோடு அதற்காதாரமாய அளவையிலக்கணங் கூறும் சைவப்பிரகாசனமும், மணிமேகலையில் 29 ஆம் காதையிற் கூறப்பட்ட தருக்க விஷயத்தை விளக்குதற்கு அனுமான விளக்கமும் தமிழகத்தே எழலாயின.

தருக்கவாராய்ச்சியே பொருளாகக் கொண்டவற்றுள் பல வடமொழி நூல்களின் பெயர்ப்புக்களாகவும் சில ஆங்கில தருக்க நூல்களைத் தழுவினவாகவும் காணப்பட்டன.

வடமொழியில் பரந்த தருக்க நூல்களை ஆராய்ந்து எழுதப்பட்ட தருக்க நூல்களேனும் ஆங்கிலத்தில் பிறாட்டிலி, பொசாங்கே முதலிய பேராசிரியரது நூல்களை ஆராய்ந்து எழுதப்பட்ட தருக்க நூல்களேனும், இளைஞர் தருக்க ரீதியாகப் பேசுவதற்கும் எழுதுதற்கும் துணையாகவல்ல சிறிய தருக்க நூல்களேனும் தமிழ் மொழியில் இன்னும் எழுதப்படாதது வருந்தத்தக்கதாகும். கற்று வல்ல பெரியோர்கள் இத்துறைகளில் ஈடுபடுதல் வேண்டும். சில ஆங்கிலத் தருக்க நூல்களைத் தழுவி தமிழில் ஒரு தருக்கநூல் எழுதுவித்துப் பரிசில் வழங்கித் தமிழ் விருத்தி செய்த அண்ணாமலைச்சர்வகலாசாலையும், தமிழ் வளர்ச்சியிலீடுபடும் ஏனைய ஸ்தாபனங்களும், தமிழன்பர்களும் தக்கோரை ஊக்கப்படுத்தி இத்துறைகளில் ஈடுபடச் செய்தல் வேண்டும். ⁷

அவற்றுள் நாமறிந்தன இவை:

- i) தருக்கசங்கிரகம்: அன்னம்பட்டையம்: இது அன்னம்பட்டரால் வட மொழியில் மூலமும் உரையுமாகச் செய்யப்பட்ட நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. வைசேடிய தருக்கத்தைத் தழுவியது. மொழிபெயர்த்தவர் சிவஞான முனிவர்.
- ii) நியாய இலக்கணம்: இது ஆங்கிலத்தில் உவேர்லி எழுதிய தருக்க நூலொன்றைத் தழுவியது. கட்டளைக்கலித்துறை பெரிதும் விரவிய பாக்களானாய சூத்திரங்களையும், விளக்க வசனங்களையும், தமிழ் நாட்டு வழக்கிலுள்ள உதாரணங்க ளையும் கொண்டது. இதனை இயற்றியவர்கள், உவில்லியம் நெவின்ஸ் அவர்கள்.
- iii) தர்க்காமிர்தம்: இது வடமொழிநூல் ஒன்றன் மொழிபெயர்ப்பு. மொழி பெயர்த்தவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர் தர்க்ககுடாரதாலுதாரி தம்பு அவர்கள்.

iv) நியாயப்பிரகாசம்: ஹிந்திபாஷையில் சித்தனானந்தகிரி என்பவர் செய்த நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. தமிழில் வழங்கும் தருக்க நூல்களுள் மிக விரிந்தது.

v) தருக்கசங்கிரகம், நியாயபோதினி, பதகிருத்தியம், அன்னம்பட்டியம், நீலகண்டியம், அன்னம்பட்டர் செய்த தருக்கசங்கிரகம், அதற்குரிய யெழுந்த நியாயபோதினி, பதகிருத்தியம், அன்னம்பட்டியம், அன்னம் பட்டியத்துக் குரையாகிய நீலகண்டியம் என்பன வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்த்துச் செய்யப்பட்டன. இவற்றினாசிரியர் யாழ்ப்பாணத்துத் தெல்லிப்பழை வித்துவான் சிவநந்தையரவர்கள்

**ஞாயிறு, (மும்மாத வெளியீடு)
யாழ்ப்பாணக் கலா நிலையம்**

1. தொகுதி 1 கிளவேனிற் கதர், சீத்திரை வைகாசி, -1933 பக். 61-64
2. கூதரிக் கதர் ஐப்பசி, கார்த்திகை 1933 பக். 338-340
3. முன்பனி, பீன்பனிக் கதர்கள் மார்கழி, தை, மாசி, பங்குனி, 1933- 34, பக் . 437-439

உண்மைச் சமயமும் கட்டுச் சமயமும்

உண்மைச் சமயம் ஒருவன் வாழ்க்கையிற் செறிந்து அவன் அறிவைத் தூண்டி நடத்தும் இலட்சியம் (ideal)ஆகும். இஃது ஒருகால் அவன் அறிவில் நன்கு வெளிப்பட்டு மிகுந்த ஆர்வத்தையுட்டி தொழிலை நடத்துவிப்பதுமுண்டு. அன்றி அறிவில் நன்கு விளங்காது நின்று அவனை இயக்குவதுமுண்டு. இனி, உலகத்து மக்கள் வாழ்க்கையைத் தூண்டும் இலட்சியங்களுள் பொருள், போகம், புகழ் எனவும் அழகு, உண்மை, நன்மை எனவும் பெரியோர்களால் வகுத்துக் கூறப்படும். இவை யாவும் எல்லோர் வாழ்க்கையினுங் காணப்படினும், இவற்றிலொவ்வொன்றும் ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கையிலும் சிறந்து காணப்படுதலின், அதுவே அவரவர் இலட்சியமெனப் பொதுவகையாற் கூறப்படுதல் தகும். அன்றியும் பெரிதும் பொருளையே இலட்சியமாகக் கொண்டவர் சமயம் இதுவெனவும், ஏனைப்புகழ், அழகு, உண்மை, நன்மை என்னும் இவற்றை இலட்சியமாகக் கொண்டவர் சமயம் இது வெனவும் வரைந்து ஓதப்படுதலும் தகும். இவ்விதம் ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கையையும் தூண்டும் இலட்சியங்களைக் கொண்டு அவரவர் சமயத்தை வரையறுப்பதே சிறந்த முறையாகும்.

உலகத்துப் பொருள், போகம், புகழால் வரும் சாதாரண இன்பங்களைத் தம் இலட்சியமாகக் கொள்பவர்கள் சமயம் உலோகாயதம் எனப்படும். அறிவைத் தேடுவதிலும் அது வாழ்க்கையிற் பயன்படுமாற்றை ஆராய்வதிலும் கருத்துள்ளவர்கள் சமயம் புத்தம் எனப்படும். கோபம், மயக்கம் முதலிய குணங்களைத் திருத்தி நல்வழிப்படுத்துவதில் கருத்துடையவர்கள் சமயம், சமணம் எனப்படும். யாம் உலகத்து வாழக்கடவோம் எனும் உணர்ச்சி நீங்கி நமக்கு ஒன்றும் இலமென்னும் சிறுமைதப்பி, தாழ்வாகிய தன்மையினோடும் நிற்கும் நிலையினர்கள் சமயம் சைவசமயமெனப்படும்.

“வாழ்வெனுமையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமைதப்பித் தாழ்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ்சாருமுழ்பெற லரிது....” என்பது சிவஞானித்தியார். எனவே இது சமயங்க

ளுட்டலையாயதென்பது பெறப்படும். இவ்விதம் வாழ்க்கையின் இலட்சியம் பல்வேறு வகைப்பட்டு வருதலிற் சமயங்களும் பல்வேறு வகையின வாகும்.

ஈண்டுக் கூறப்பட்ட உலோகாயதம், புத்தம், சமணம், சைவம் எனும் சமயங்கள் வாழ்க்கையைக் தூண்டும் இலட்சியங்களாய உண்மைச் சமயங்களன்றி அவ்வப்பெயர் கொண்ட கட்டுச் சமயங்களல்ல.

இனிக் காலத்துக்குக் காலம் ஆண்டாண்டு தோன்றும் பெரிய வர்களது அனுபவங்களையும் கடவுள், ஆன்மா, உலகம் முதலிய விஷயங்களைப் பற்றிப் பலர் செய்த ஆராய்ச்சிகளையும், உயர்ந்த அனுபவங்களைப் பெறுதற்குச் சாதனங்களாகக் காணப்படும் பயிற்சிகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுந்த புத்த சமயம், கிறிஸ்தவ சமயம், முகமது சமயம், சைவசமயம் எனச் சாதாரணர்களால் வழங்கப்படுஞ் சமயங்கள் கட்டுச் சமயங்களென்படும். இவை கட்டுச்சமயங்களென்படுவது ஆங்காங்குள்ள பெரியோர்கள் பெரும்பாலாது நன்மை நோக்கிக் கொள்கைகளையும் பயிற்சிகளையும் வகுத்துக் கட்டுவதனாலென்க. இவ்விதங் கட்டப்படும் கட்டுச் சமயக் கொள்கைகள், கிரியைகள் என்பவற்றுள் ஒரு சிலவற்றையே கொண்டு நடந்து வருபவர்கள் அவ்வச்சமயத் தவர்களென்படுகின்றனர். உதாரணமாக சைவ சமயத்தவர்க ளுடைய பயிற்சிகளுள் ஒன்றாகிய விபூதி தாரணஞ் செய்பவர்கள் அதனொடு சிவாலய தரிசனஞ் செய்பவர்கள். அவற்றோடு சைவர்க ளுக்குரிய வேறு பயிற்சிகளையும் செய்பவர்கள் முதலாய பல திறத்தினரும் சைவர்களென்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். இவ்வாறே ஏனைச் சமயங்களிலும் வைத்துக் காண்க.

மேற்கூறியவாற்றால், ஒருவனது இலட்சியத்தை நோக்கிக் கொள்ளற் பாலதாய உண்மைச் சமயம் வேறாயும் சமய சம்பந்தமான சில கிரியைகள் கொள்கைகளை அனுசரித்தல் , மாத்திரையானே கொள்ளப்படும் கட்டுச் சமயம் வேறாயுமிருத்தல் கூடுமென்பது எளிதின் உணர்ந்து கொள்ளலாகும். உாரணமாக அறிவைத் தேடுதல் அதனை உபயோகிக்குமாற்றை ஆராய்தல் என்பவற்றில் கருத்துடையவன் ஒருவனது உண்மைச் சமயம்

'புத்தம்' அவைது கட்டுச் சமயம் கிறிஸ்தவ சமயமாயேனும் முகமது சமயமாயேனும் சைவ சமயமாயேனும் அன்றிப் புத்த சமயமாயேனும் ரூத்தல் கூடும். இன்னும் கட்டுச் சமயம் சம்பந்தப் பட்டவரையில் சைவர்களாயிருப்போரில் உண்மையிற் பலர் உலோகாயதராயும், சிலர் புத்தராயும், சிலர் சமணராயும் ஒரு சிலர் சைவராயுமிருத்தல் கூடும்.

இது காறும் கூறியவாற்றால், மக்கள் தத்தம் கட்டுச் சமயங்களில் மித மிஞ்சிய அபிமானங் கொண்டு ஏனை கட்டுச் சமயிகள் யாவரையும் இகழ்தல் தகாதென்பதும், ஒவ்வொரு கட்டுச் சமயத்தும் உலோகாயதர் முதற் சைவர்கள் ஈறாகப் பல திறத் தினராய உண்மைச் சமயிகளிருத்தல் கூடுமென்பதும், மனத்துக் கொண்டு, அவ்வச் சமயத்திலுள்ள பெரியோர்களை மதித்து நடத்தல் வேண்டுமென்பதும், ஒவ்வொருவரும் தத்தம் உண்மைச் சமயம் - அ. தாவது வாழ்க்கையின் இலட்சியங்களைக் கொண்டு வரையறுக்கப்படுஞ் சமயம் - இதுவென்பதை இயன்றளவு ஆராய்ந்து தன்னிலையை ஒரு சிறிதெனினும் உயர்த்திக் கொள்வதற்கு ஏற்ற பயிற்சிகளைச் செய்து வருதல் வேண்டுமென்பதும் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளற்பாலன.

வயாவிளான். வாலிய தூதன் (1934)

முரசொலி, வார மலர் (20. 08. 1939)

கொலைகளில் பெரிய கொலை அறிவுக் கொலை. கொன்று சடமாக்கிய அறிவு ஒருவனை உயர்த்துவது எங்ஙனம்?

வா. கைலாசபதி

ஸ்ரீமான் . சி. சுவாமிநாதன் B.A.

அவர்களின்

சேவை நலம் பாராட்டு விழா மலர் (29 - 12-51)

At Mallakam in 1916 I came in touch with him (Mr Swaminathan) as my Head Master. It was the time of Y.M.H.A meetings and activities and he was always prominent in them. At Thirunelvely as Principal he was always considerate. Though he has now retired he is strong and healthy enough to work. We should all wish that he does some work of use to all

- P.Kailasapathy

யாழ்ப்பாணத்துச் சமயநிலை - முகவுரை

நாவலர் 'பச்சைப்படி' யாகச் சொல்லுகிறவர். ஒளித்து மறைத்துச் சொல்லத் தெரியாதவர்; 'குத்த'லாகக் 'கிண்ட'லாகக் 'குறிப்'பாகக் சொல்லத் தெரியாதவர்; 'பூசி'; 'மெழுகி'ச் சொல்லத் தெரியாதவர் இந்தக் காலத்து 'நாகரிக' புருடர்கள் போல. 'பச்சைப்படி' யாகச் சொன்னாலும் சொற்கள் ஊருடுவிப்பாய்வன. குற்றவாளியைக் கொதிக்கச் செய்வன. சத்திர வைத்தியம் செய்து திருத்தம் விளைப்பன. இரக்கத்திலே பிறந்த சொற்கள். நோமையிலே விளைந்த சொற்கள். அதனால் யாவருக்கும் திருத்தம் விளைத்த சொற்கள்.

நாவலரைப்போல நமக்காளில்லை. முற்போக்குப் பேச நமக்காட்களுண்டு; பாதிரி செய்த நன்மையை நோக்கி உருகு வோருண்டு. இக்காலப் போலி நடிப்பை எடுத்துக்காட்ட நமக்காளில்லை. நாவலரைப்போல நமக்காளில்லை.

'யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை'யைப் படித்தாவது சிலர் சிந்திக்கட்டும். இக்காலப் போலி நடிப்பைக் கூர்ந்து பார்க்கட்டும். போலியைக் கெடுக்கவும் உண்மையை நிறுத்தவும் சிலர் துடிக்கட்டும். இந்நோக்கமாய் இது வெளியிடப்படுகிறது.

(நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டில் இருந்து எடுத்த "யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை தனி நூலாய் வெளிவந்தபோது அதற்கு முகவுரையாய் அமைந்தது. "ஐயன்னா" உபாத்தியாயர் முத்துத்தம்பி வித்தியா சாலையில் பெரும் தொண்டுக்குப் புகழ் பெற்றவர். அகால மரணமெய்தியபோது, அவர் நினைவு மலராக இது வெளியிடப்பட்டது).

பண்டிதர் சீ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

வேதம், வேதமந்திரம் என்றவைகள் பற்றி - மந்திர திருஷ்டாக்களைப்பற்றி - நான் பேசவில்லை. வேதமாவது, வேதமந்திரமாவது, மந்திர திருஷ்டாக்களாவது இந்தக் காலத்திலே பிறந்து இருந்து வருவதாக நான் சொல்லவில்லை. மந்திர திருஷ்டர்கள் இந்தக் காலத்திலே பிறந்து வாழ்ந்து மந்திரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்தன்று. “அதெல்லாம் எந்தக் காலத்திலேயோ” என்று சொல்லுவார்களே! வியாசர்துவாபரயுக அந்தத்திலே வந்து வேதமந்திரங்களைத் திரட்டுவாராம். இந்தக்கால வழக்குக்கு வேத மந்திரத்தை வகுப்பாராம். அந்தக் கதை ஒரு புறமிருக்க.

ஒரு பொருள் - அது என்ன? அதை அறிய ஏதாவது முறையுண்டோ? பொருளாராய்ச்சி :- இந்தக் காலத்திலேயும் பொருளாராய்ச்சிக்கு இடமுண்டு. பொருளையறியத் தலையைக் குத்தி முறிகிறதுந்தான். சிலர் பலர் இலேசான முறையாக அறிகிறதுந்தான்.

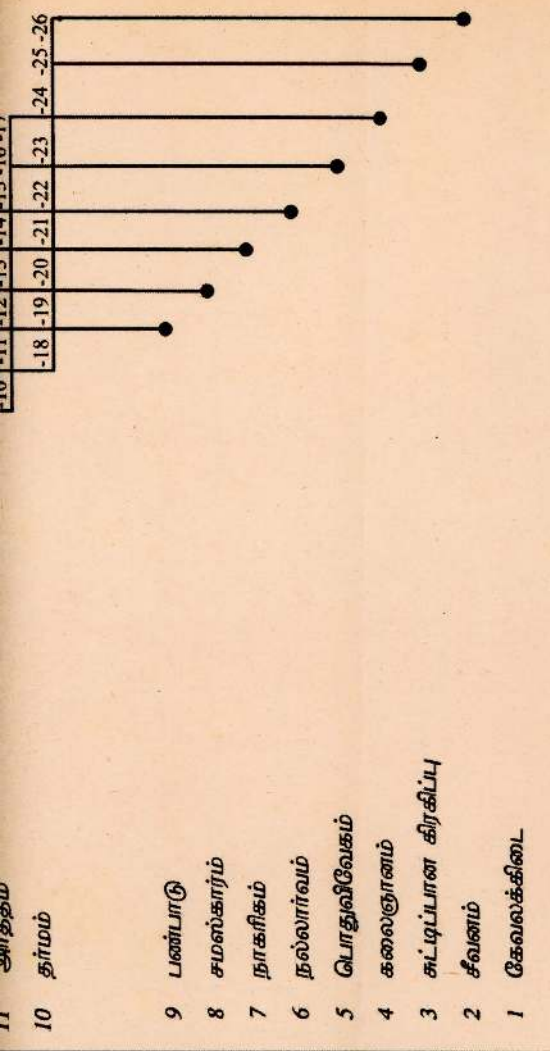
ஏதோ பொருளைப் பற்றி, சில பல நூல்களையுந் தழுவி, அறிகிறதற்கு நான் முயன்றிருக்கலாம். யோசனைகள் -ஆராய்ச்சிகள் நடந்திருக்கலாம். அந்த யோசனைகளையும், ஆராய்ச்சிகளையும் எடுத்துச் சொல்ல சிலர் பலர் சந்தித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த யோசனைகளை, ஆராய்ச்சிகளைச் சொல்லுகிற முறையாலே அந்த யோசனைகள் ஆராய்ச்சிகள் விருத்திப்பட, சீர்ப்படக்கூடிய முறையும் அமைந்தது. அந்த யோசனைகளை, ஆராய்ச்சிகளை எடுத்துச் சொல்ல சந்தித்த முக்கியஸ்தர் ஒருவர் பண்தரவர்கள். பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

பண்டிதரவர்களும் நானும் கூடி ஒருமிக்கச் சீவித்திருக்கின்றோம். சில பல நூல்களை ஆராய்ந்திருக்கிறோம். ஆட்களைப் பற்றியும், ஊர்ச்சங்கதிகளைப் பற்றியும் பேசியிருக்கின்றோம், ஒவ்வொரு காலத்திலே.

பண்டிதவர்கள் சந்தித்தது முப்பத்தாறு முப்பத்தேழு வருடங்களுக்கு முன், வே. நடராசா உபாத்தியாயர் எங்களைச் சந்திக்க வைத்தார்.

சந்தித்ததும் பேசியதும், கூடி வாழ்ந்ததும் எல்லாம் நடந்தது: நடந்தது. இனி நடக்க வேண்டியதை யோசிப்போமாக.

பண்டிதமணி. பாராட்டு விழா மலர். 1959.

அன்எம்	பிராணன்	மனம்	விஞ்ஞானம்	ஆனந்தம்	அத்துவசுத்தி	தத்துவ விவேகம்	தத்துவாகிரதி	தத்துவம்	தன்னிலை	அகாரம்
XO	B	அ	O	ஏ	B	O	O	O	I	9
XO	D	ஏ	XO	அ	C	XO	XO	XO	H	8
XO	A		O	ஆ	B	O	O	O	G	7
				இ					A	6
				#					B	5
				உ					C	4
				ஊ					D	3
				எ					E	2
									F	1

அன்எம்	பிராணன்	மனம்	விஞ்ஞானம்	ஆனந்தம்	அத்துவசுத்தி	தத்துவ விவேகம்	தத்துவாகிரதி	தத்துவம்	தன்னிலை	அகாரம்
24	அ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
23	ஆ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
22	இ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
21	#	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
20	உ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
19	ஊ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
18	ஈ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
17	ஊ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
16	ஈ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
15	ஊ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
14	க	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
13	ச	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
12	L ₂	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
11	த ₄	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ
10	ர	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ	ஐ

அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	ஈ	ஊ	ஈ	ஊ	ஈ
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k
தூரியம் (I)	சுழுத்தி (ஏ)	சொப்பனம் (ஐ)	நெற்றியில் தூரியாதீதம் (ஒள)	நெற்றியில் தூரியாதீதம் (ஒள)	நெ-தூரியம் (அம்)	நெ-சுழுத்தி (அஹ்)	நெ. சொப்பனம் (க)	நெ. சாக்கிரம் (க ₂)	சத்தியலோகம் (க)	தவலோகம் (க ₄)
d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n
சாக்கிரம் (ஒ)	நெற்றியில் தூரியாதீதம் (ஒள)	நெ-தூரியம் (அம்)	நெ-சுழுத்தி (அஹ்)	நெ. சொப்பனம் (க)	நெ. சாக்கிரம் (க ₂)	சத்தியலோகம் (க)	தவலோகம் (க ₄)	ஐனலோகம் (ங)	மகர்லோகம் (ச)	சுவர்லோகம் (ச ₂)
g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	
நெ-சுழுத்தி (அஹ்)	நெ. சொப்பனம் (க)	நெ. சாக்கிரம் (க ₂)	சத்தியலோகம் (க)	தவலோகம் (க ₄)	ஐனலோகம் (ங)	மகர்லோகம் (ச)	சுவர்லோகம் (ச ₂)	புலர்லோகம் (ஐ)	பூலோகம் (ஐ)	

1 - 9 முதலாங்கட்டு
 10 - 18 இரண்டாங்கட்டு
 19 - 24 முன்றாங்கட்டு

பண்டிதர் மு. கந்தையா யாழ். பல்கலைக்கழக கல்வீசார் ஆய்வுவட்டத்தில் நிகழ்த்திய உரையின்ருந்து....

சைவசித்தாந்தமே பொருளாக எழுந்த கைலாசபதி ஸ்மிருதி, இதற்கு விளைநிலம் பாரதமே (ஈழம் உட்பட); அந்நிலத்துக்கியல்பான ஆரியம் - தமிழ், வைதிகம் - சைவம், வேதம்- ஆகமம், தமிழ் வழிவந்த கைக்கிளை, அகத்திணை, புறத்திணை, சம்ஸ்கிருதத்தில் வந்த மந்திரம், பிராமணம், உபநிடதம், தமிழ்வழிக் களவு - கற்பு, ஆரியவழி வர்ணாசிரமாதிகள் அனைத்துஞ் சைவசித்தாந்த ஞானாநுபவப் பின்னணிகள் என்ற உண்மையைத் (துப்புத்துலக்குவதாய் அமைகின்றது.

“நூல்தான் ஆள், ஆள்தான் நூல்” என்றபடி இவ்விஸ்மிருதி கர்த்தாவைப் அறிதலே நூலை அறிவதாகும்.

1961 வரை நாமறிய வாழ்ந்த பேரறிஞர், பேராசிரியர் பொ. கைலாசபதி அவர்கள் தன்னடக்கமான ஆத்மீக சிந்தனையிற் சதா லயித்திருப்பவர். உபநிடதரிஷிகள் போல, தம் உள்ளுணர்விற் காணும் உண்மைகளை மட்டும் கேட்குந் தகுதியுள்ளார்க்கு மட்டும், அவரவர்க்குச் சொல்லக்கூடிய அளவுமட்டும், தமக்கு உள்ளுக்குள்ளாக ஆணை பிறக்கும்போது மட்டுஞ், சொல்லும் நியமம் பூண்டவர். அவர் வாய் மொழிகள் அவர்க்கு ஆப்தராயினார் சிலரால் மட்டுங் கேட்கப்பட்டுக் கேட்கப்பட்டவாறே பேணப்பட்டவைகள். அவற்றுள் மூல உண்மைகளாக அமையக் கூடியவற்றின் தொகுப்பொன்று. அவருள் ஒருவராகிய ஆசிரியர் ச. பரநிருபசிங்கத்தினால் கைலாசபதி ஸ்மிருதி என்ற பெயரிலும் அம் மூல உண்மைகளுக்கு விளக்கங்களாக அமையக்கூடியபடி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தால் “பொ. கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகள்” என்ற பெயரிலும் தொகுக்கப்பட்டு இப்போது லோகோபகாரமாகும் நிலையைத் தலைப்பட்டுள்ளன.

பெயரளவுக்கு இது வேறாயிருப்பினும், சிவஞானபோத சூத்திரமும், வார்த்திகமும் போல இரண்டும் ஒருவர் வாய்மொழியாகவே இருக்கும் இயல்புபற்றி இந்த ஆய்வு இரண்டையும் ஒருமுதலாகவே கொண்டெழுந்திருத்தல் விசேடமாகக் குறிப்பிடப்படும்.

ஸ்மிருதிப் பெயரில் தமிழின்ற தலைக்குழவி இதுவாகலின் இதனோடொத்து வைத்து நோக்குதற்குத் தமிழில் இத்தகைய மற்றொன்றில்லை. சம்ஸ்கிருதத்தில் ஸ்மிருதிப் பெயர் உள்ளவற்றின் போக்கு வேறாதலின் அவையும் ஒப்பிய லாய்வுக்கு உதவா. சைவசித்தாந்த உண்மைகளுக்கே முக்கியத்துவம் தருவதாயினும் அத்துறையிற் புத்திவிருத்தி மூலமானதொரு புத்தம்புதிய அணுகு முறையில் உள்ளது இது. அவ்வுண்மைகள் சிலவற்றில் கொள்கை விகற்பமும் இதற்குண்டு. ஆய்வுப்பெயரில் இதன் சார்பிலெழும் கன்னிப் படைப்பும் இது. அதனால் இவ்வாய்விற் குறையெதுவும் நேராதென அறுதியிட்டுரைப்பதற்கில்லை. ஆன்றோர் பொறுக்க. - சைவசித்தாந்த நோக்கில் கைலாசபதி ஸ்மிருதி

பொ.கைலாசபதி
நூற்றாண்டு விழாக்குழு

†. பேராசிரியர். சு. சுசீந்திரராசா	(குலைவர்)
†. கலாநிதி. மா. வேதுநாதன்	(உ.ப தலைவர்)
†. கு. றஜீபன்	(செயலாளர்)
†. மயிலக்கூடலூர் பி. நடராசன்	(வொருளாளர்)
†. வை. க. சிற்றம்பலம்	(உ.ப அதியரின் ஆரம்ப மாணவர்)
†. பண்டிதை திருமதி வொன். பாக்கியம்	(உ.ப அதியரின் இறுதி மாணவர்)
†. பண்டிதர் தி. வொன். எம்பலவாணர்	
†. செல்வி. லலிதாமினி முருகேசு	(பொ.கை ஆய்வாளர்)
†. பொ. சந்திரசேகரம்	†. திருமதி. மீனவோசினி யாரதி
†. நா. நவராஜ்	†. திரு. ச. தங்கமாமயிலேன்